

Augustina Budja
Augustina Budja

L E T N I Č A S I

A R S T I D E R

Pesmi / Dikter
Pesmi / Dikter

Augustina Budja

LETNI ČAS!

ÅRSTIDER

Pesmi / Dikter

Augustina Budja

Letni časi / Årstider

Pjesmi / Dikter

Landskrona, Švedska,

2005

Samozaložba, Landskrona

CIP – Kataložni zapis o publikaciji

- *Narodna in univerzitetna knjižnica, Ljubljana*

- *Kungliga biblioteket, Stockholm*

ISBN 91-974694-3-2

Zbirko pjesmi posvečam svoji mami

Angeli Budja

ob 90-letnici življenja

v zahvalo za vse prejete darove

*Vse pravice pridržane. Reproduciranje, razmnoževanje
In fotokopiranje dela ni dovoljeno.*

Foto – ovitek: Giuseppe Arcimboldo, 1573, IT, 2005

Ostale fotografije: Arhiv A. Budja, IT in drugo.

Izid knjige je finančno podprlo Ministrstvo za Zunanje Zadeve

Republike Slovenije (MZZ),

Urad za Slovence v zamejstvu in po svetu

Tisk / Tryck:

Ordgruppen / Författarens Bokmaskin, Stockholm 2005

VSEBINA / INNEHÅLL

SPREMNA BESEDA	Razglednica Landskrone
Ustvarjalnost	Vse najboljše
Spoznanje	Pri Mali Nedelji
Insikten	Molitev – Ave Marija
Celje, moj dom	Aftonbön
Večer v tujini	Ti si kraljica našega srca
Niti razvaline	Marijino poslanstvo
Pozdrav Mariboru	Maria, genom livet
Sjösala valček	Kraljica nordijskih dežel
Vad är det jag hör	Var hälsad, Maria
Tedeum	Večernice
Tedeum	Mogočni Bog
Dogodek v Betlehemu	Očetu za praznik
I Betlehem	Moj spev
Barnet i krubban	Sanjalo se mi je nocoj
Naj ti prižgem drobno luč	Aftonsång
O, rajska noč	Zlatoporočenca
Glädjebudet	Upanje
Mir božični večer nam	Så skön min Jesus, änglalik
prinaša	Za tvoj rojstni dan
Hozana, božji sin	Bog Oče
Midnattsklockor	Gud Fader
Nyårspolka	Poročni čas
Ave Maria	
Otroci zemlje	Poet
Jordens barn	Pišem in vem, da obstajam
Pomladna	Mama
Mama, sprejmi naš pozdrav	Mama, radi te imamo
Junijski večer	Globalnost
Årstider	Hrepenenje po domu
Letni časi	Samotna
Lastovke	Kolo življenja
Vrtnica	Šolska slika
Poročna	Temne misli
Landksorna, staden i vinden	Moj svet
Jodlarska ljubezen	Zopet proč od doma
Pismo očetu	Hör min bön, Maria
Moj metulj	Ob slovesu
Piši nam, mama	Mirtov gaj
En vy från Landskrona	Rosmarin

Maj
Bogastvo
Blommorna har vissnat
Megla
Kriza
O, Maria,
Moj jaz
Till dig, o Gud
Prihaja čas cvetenja
Otroška drama
Prvi sneg
Na deželi
Grabšenščak
Prišel si
Vonj cigarete
Trenutki s tabo
Preden odrasteš
Majhne besede
Blodnje
Pesem Beogradu
Zakonske motnje
V polsnu
Sanje na obali
Razlaga sanj
Hčer in očetek
Najina zgodba
Petje ptičic
Prisluhni
Mornar
Hčeram in sinu
Pomlad
Poletje
Jesenska otožnost
Zima
Bojazen
Zadovoljstvo je bogastvo
Pesem o ljubezni
Nočna igra
Regnbåge
Zahvalna pesem
Tacksägelsevisa
Lipa

Posvetilo članom SD,
Landskrona
Frosten
Na festival
Säg farväl till henne
V zvezdni noči
Najina zgodba
Moja drama
Efter dansen
Majska ljubezen
En vardagsvisa
Klepet z znankami
Ensam, långt ifrån
Samogovor
När kvällens skymning
Odhajam proč
Lilla tuppen
Kvällen faller
Odšel si
Mot ljuset
Slovenija
Det finns ord
Beseda »dom« beseda sreče
Låt mig
Jok za srečo
Ne zabi me, dragi
I morgon
Sreča
Kär i dig
Povratek
Zgodba je pri kraju
Rikedom
Všeč so mi prostrana polja
En del av mig
Negotovost
En ny dag
Ljubim vas
Srečno novo leto
Äppelträd
Nemoj odlaziti njoj
Min prästkrage
Mami

*Mot våren
Biti morata dva
»Prima liv«
Pogled z domačega griča
En havslegend
Na razpotju
Dora
Helena
Anne-Marie
Oprosti, mati
Cvet ljubezni
Den första dikten (Matej)
Tebi za praznik
Otrokom na pot
Posvetilo otrokom
Jag har blivit gift i fjol
Tiha voda
Strax innan mörkret
Ah, pojdi
Vid ängen
Obzirnost*

*Domov
Malonedeljska
Odmev
Naj zopet jočem
Ob poroki
Pred poroko
Sjećanja trag
I tabernaklets boning
Sam
Grodornas bröllop
Zopet se oglašáš
Zavzeta poslušam
Pomagaj si sam
En hälsning
Spodrsaljaj
Maribor
Atek, se spomniš
Kärleken är
Čas slovesa
Vårsaga
Prispodoba jeseni*

Utrinki virov, ki so služili kot inspiracija za poezijo in pesem

1953

1983

Mala Nedelja: Mešani pevski zbor v dveh obdobjih

1956

Cerkveni pevski zbor, Mala Nedelja, 1956 in 1964; vodi ga Avgust

1964

Budja

- 1) Orkester Lastovke na Danskem, 1980
- 2) Družinsko srečanje v Landskroni, 2003
- 3) Nastop »Sestre Budja«;
Frälsningsarme, 2003
- 4) in 5) (spodaj) Spominska verza po nastopu
Sester Budja, 2003 in 2004,
Landskrona, Frälsningsarme

Systrarna Budja på Frälsningsarmén 17/11-03

*Gabriella, Olga och Augustine
— tre systrar i sånglig, skön harmoni
kom till vårt Hemförbund
och bättre kunde det knappast bli
De gav oss en riklig högtidsskund
på sånglig och musikalisk säker grund.
Långer som berörde båd' hjärta och sinne
skänkte oss ett skimrande vackert minne.
Ni kom till vår stad 1968, -66 och -64
ni lät som ni var 18, det kan vi bedyra
Tack ni goa systrar tre
välkomna igen om vi får se.
En rimmad minnesvers
från vårt Hemförbund.*

Systrarna Budja på Frälsningsarmén d 9/2 2004

*Gabriella, Olga och Augustine
tänk vad ni var fina.
Ni systrar och mäktergalar tre
som har så mycken skönsång att ge.
Er sångglädje är smittande
era melodier är sprittande.
Vad är väl Trio me' Bumba
emot skönsjungande Trio me' Budja
Med era vackra sänger i skera färg
är ni välkomna till oss en annan gång.*

*En minnesvers i samband
med ert besök på Frälsningsarméns
Hemförbund.*

SPREMNA BESEDA

Človek neprestano išče - smisel, povezavo in bistvo življenja, to iskanje nas zaposljuje, teši in bodri. Še posebej vzpodbujajoče je, kadar človek lahko izbira sam, tolmači in prilagaja resničnost sebi lastni zmogljivosti, stopnji in okolju. Ljudje si moremo ustvarjati lastno podobo le v soočenju z našo okolico, v sožitju z drugimi ljudmi. Učimo se, dokler živimo. Vendar naše učenje, naš osebni razvoj poteka v različnem taktu; nekateri pridejo v svojem aktivnem času življenja dlje kot drugi. Otrok ponavlja in se uči od staršev, vendar doživljamo lastno verzijo zunanjega sveta, najsi bo to otrok ali odrasla oseba, vsak po svoje. Ljudje imamo prirojeno potrebo po organiziranju svojega okolja, tako da neprestano iščemo poti, kako najti in uresničiti najbolj možno harmonično bistvo življenja v tem kaotičnem svetu. V kombinaciji s starim se učimo novega, tako da se v nas staro, preizkušeno znanje in gledanje na svet spreminja v nekaj povsem novega. Tako ustvarjamo lastno kulturo, ki vpliva na naše okolje. Znano je, da so se ljudje že od nekdanj zatekali v okrilje mističnega, božanskega. Kristjani najdemo smisel življenja v Kristusu, rojenem iz Marije Device, druga verstva spet drugje.

Pričujoče pesmi, katerih objavo mi je med drugim omogočilo MZZ in jih posvečam svoji mami, ki me vedno podpira in bodri, so ogledalo mojih misli skozi dobo letnih časov, ki sem jih preživela v Sloveniji in na Švedskem, zato naslov zbirke Letni časi. Hvala ožji in širji družini, na Švedskem in v Sloveniji ter ostalim, ki so skozi desetletja stimulirali mojo pesniško ustvarjalnost. Pesmi sem začela pisati že v rani mladosti in s tem nadaljevala, jih dopolnjevala in prilagajala času. Nekatera teh besedil so nastala kot razlaga ali prevod švedskim, oziroma slovenskim pesmim in so uglasbena, največ jih je uglasbila moja sestra Olga, nekatera tudi jaz ali kateri domačih ali tujih komponistov. Pesmi so dokaj pestre vsebine, od nabožnih, osebnih, posvetil do univerzalno ljubezenskih. Večina jih je v slovenščini, mnoge pa tudi v švedskem in nekaj v hrvaškem jeziku. Spoštovani bralci, v upanju, da boste med vrsticami našli tudi sebe in lastna doživljanja, vam želim prijetno razvedrilo in predvsem - radi prepevajte!

Den föreliggande samling av Pesmi/Dikter innehåller texter av dels redan inspelade sånger, vilket framgår av respektive skivomslag och dels är de olika uttryck för mina innersta tankar, en spegling under årstiderna genom alla år. Därav namnet på samlingen Letni časi / Årstider. Texternas innehåll är allt från religiöst, mera individuellt till allmänt kärlekspräglade. Med förhoppning om att läsaren mellan dessa rader finner fragment av egna upplevelser önskar jag en trevlig läsestund. Och till slut: sjung ofta!

Landskrona, i november 2005,

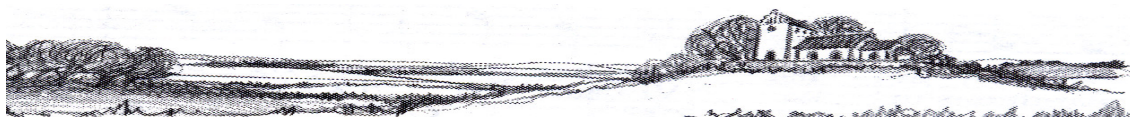
Augustina Budja

USTVARJALNOST

*Ujete misli
sogovornika;
doživeto,
tebi lastno,
prebolelo.
Je kot izbruhi
hudournika,
kar naredi te
majhnega,
obenem pa
oblastno.
Uloviš se in rasteš.
Pritisne te ob zid,
za vrat te zgrabi.
Zadušiti te hoče.*

*Upreš se
z rokami in nogami.
Vsa tvoja bit
se v bran postavi:
Ne dam se...
Tedad se v tebi novo,
močnejše,
bolj odporno,
z neznanih virov porodi.
Iz krize
prerodiš se tudi ti:
Nov pojem –
ustvarjalnost.*

Sestre Budja

iz Švedske - dežele polarnih noči

SPOZNAVANJE

SPOZNAVANJE

*Koliko ur, koliko dni,
koliko žalostnih noči?
Ne štejem jih, molče bežem.
Morda jih šteješ ti?*

*Ne šteješ jih, gotovo ne,
saj ti pozabil si na me
Pozabil si na tisto noč,
ko sem bila ti vse.*

*Sem mislila, da vse je res,
prepozno zdaj prišel je kes.
Spoznala sem, da si lagal,
vse kar si mi dejal.*

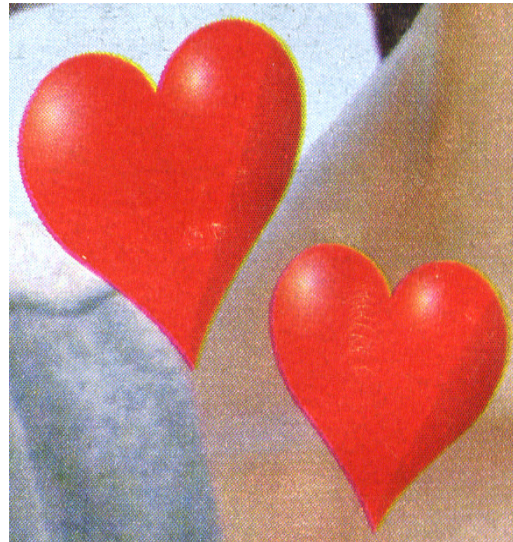
*Pa če te še tako dolžim,
vem sama najbolj, kaj trpim.
Ti ti ne zмениš se za to,
saj tebi ni hudo!*

*Da k meni več ne vrneš se,
spoznanje bridko je za me.
Pozabe iščem, kjer se da;
ne najdem je nikjer!*

*Koliko ur, koliko dni,
koliko žalostnih noči?
Koliko grenkih še solza –
kdo mi odgovor da?!*

INSIKTEN

*Hur länge till? Vad händer se´n?
Kan inte glömma dig, min vän!
Hur många timmar, nätter, da´r?
Du kanske har ett svar.*

*Nej, du har inget svar att ge,
Du glömdes allt. Fortsätt att le!
Jag trängdes ur ditt minne kallt;
En gång var jag ditt allt.*

*Först nu inser jag att du svek,
För dig var jag nog bara lek!
Insikten om ditt falska lugn
Gör sorgen ändå tung.*

*För dessa svek, som kom från dig,
Brast något vackert inom mig.
Du bryr dig knappast, hur jag mår,
När du din väg nu går.*

*Insikten om ditt tidsfördriv,
Som alltid drabbat andras liv,
Gör mig så ond. Min arma själ!
Jag tror – du själv mår ganska väl.*

*Hur länge till? Vad händer se´n?
Jag kan ej glömma dig, min vän.
Hur många timmar, nätter, da´r?
Kan någon ge ett svar?!*

CELJE, MOJ DOM

*Nad Celjem šumijo pomladni vetrovi,
Ob njem se valijo Savinje valovi.
To je moj rodni kraj, k tebi želim nazaj;
Vedno se vračam tja, kjer sem doma!*

*Gradu razvaline na strmi pečini
So del zgodovine, a zame spomini.
V duhu zdaj gledam vse jase in vas, steze.
Vedno se vračam tja, kjer sem doma!*

*Vem, da je tam pomlad, v soncu je stari grad,
Gleda na celjsko stran, vošči mu: dober dan!
Jase spraminja v raj rožnati mesec maj.
Ko vas v spominih zrem, solzo utrem.*

*Še vedno k valovom Savinje me vleče,
Tja h grajskim gozdovom, kjer veter šepetče:
To je moj rodni kraj, k tebi želim nazaj.
Vedno se vračam tja, kjer sem doma!*

*Daljš je ta moj svet: grad, Celje in poti,
Mnogo prešlo je let kar me doma več ni!
Moje srce pa k vam vrača se dan na dan.
Kmalu spet videl bom Celje, moj dom!*

VEČER V TUJINI

*Že pada mrak. Večerni zvon
Iz linę preko polj doni.
Lepo je slišati: bim-bom!
Kot bil doma bi, se mi zdi.*

*Ko pa ozrem se, vidim, da sem v zmoti.
Oh, dalč sem, med tujimi ljudmi...
Doma užival v tihi sem lepoti –
Nocoj samota mi v obraz režil!*

*Kolikokrat sem slišal že,
Kako vabljivo z lin donil!
Me v mislih ponęso želje
Tja k naši farni cerkvi.*

*Ko ob večerih z linę zvon zapoje,
Je kot da bi z daljav pozdrav prejel...
Takrat zbudę se skrite želje moje –
Najraje bi v domačo vas odšel!*

NITI RAZVALINE...

*Kjer sosedov hiša bela se košati,
Ravno tam počiva tudi moj spomin.
Moj spomin velja cvetoči, bujni trati,
Na kateri stal poprej je stari mlin.*

*Niti razvaline niso več ostale,
Trato je beton železni zadušil.
V srečo le obujam vas, podobno žal,
Obtožujem čas, ki vse je spremenil.*

*Tudi, če bi trata tam še zelenela,
Stari mlin četudi bi še tamkaj bil –
Nikdar več kot prej bi ne bila vesela –
Čas brezskrbni davno, davno je minil.*

*Zdaj bogastvo moje so samo spomini,
Z njimi čas obnavljam, vračam se nazaj...
Radost vzame v srečo mesto bolečini,
Ko te spet zagledam, moj domači kraj!*

POZDRAV MARIBORU

Odmev z gora: a-a-a-a, a-a-a-a!

Svoj uprl pogled vate rad bi spet, Pohorje!

Planinski svet – a-a-a-a, a-a-a-a-!

Vечно lep, krasan!

Morda slutiš, da pri tebi se

Moje misli zdaj mudę.

Dišęče so smreke tvojih tal,

Tu raja divjad svoj gozdni bal;

Vršanje stoletnih jim dreves je glasba za ples!

Ob vznožju vzpetine stari bor

Pozdravlja v dolino Maribor,

Š Kalvarijo spogleduje se

Kot da je dekle.

Tebe stari bor, Dravo, Maribor

Pozdravlja Pohorje!

Gorski tvoj pozdrav slišim iz daljav:

Pozdravlja Pohorje!

Odmev z gora: a-a-a-a, a-a-a-a!

Svoj uprl pogled vate rad bi spet, Pohorje!

Planinski svet – a-a-a-a, a-a-a-a-!

Vечно lep, krasan!

Morda slutiš, da pri tebi se

Moje misli zdaj mudę.

Ko kapljice rose jutranje

Na bujnih se krošnjah osuše,

Zrealo ponuja Drava ti; le vanj se ozri!

Se v rosi tvoj gozd je ves opral,

Ga veter je z juga počesal.

V gladini se, Pohorje, oglej,

Prekrasno brez mej!

ŠJÖSALA VALČEK

*Rönnerdahl ob svitu se prebujaja vesel;
Sonce boža veter nad orbeškim hribom.
Rönnerdahl je našel k svoji pesmi pripev,
Čuj, s šjösalske jase se vrača odmev!
Račka se z mladiči potaplja v moj zaliv,
V zelenju pesem ščinkavecv srčci je priliv!
In mnoge so cvetice na jasi zdaj že razcvetene:
Mačice, trobentice, modre vijolice.*

*Rönnerdahl poskočnih in obraščjenih nog,
- Spalna srajca mu mahzdra ob telesu –
srččen v majskem soncu teka s slavčki okrog,
veverici poje, da njen je ves log:
Kure, kure, kure, tu pleše Rönnerdahl!
Kuku! Mu kukavica odgovori v pozdrav.
In mnoge so cvetice na jasi zdaj že razcvetene:
Mačice, trobentice, modre vijolice.*

*Del na čelo Rönnerdahl si venec je rož;
Sivim se lasem drobno cvetje prilega!
Budnica za ženko in otroke bo koš
Zvrhan vedrih zgodbic: šaljivce je mož!
Glejte no, očeta, v nevesto je odet,
K tej kuštravi pričeski lepo poda se cvet!
In mnoge so cvetice na jasi zdaj že razcvetene:
Mačice, trobentice, modre vijolice.*

*Raja Rönnerdahl, čeprav že star in v skrbih:
Brez cekinov v malhi poet se prebija!
S podvojeno silo on ustvarja v nočeh,
Razumevanje je pošlo pri ljudeh.
Le kukavica v logu in ščinkavei vedo,
V zelenju veveričke in račke prav tako,
In cvetke, tiste cvetke
na sončni jasi razcvetene.
Mačice, trobentice, modre vijolice!*

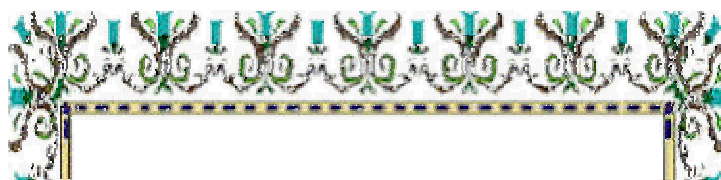
VAD ÄR DET JAG HÖR

*Vad är det jag hör om min kärre vän,
Din kärlek har slocknat för par da ´r se ´n,
Och du har, som sägs, blivit kär på nytt,
Glömt allt som var vackert förut!
Och du har, som sägs, blivit kär på nytt,
Glömt allt som var vackert förut!*

*Min käraste, tig nu, säg inget mer,
Så inte min mor med det samma ser –
Och vännerna, de skulle undra så,
Va ´ var det som skiljde oss två.
Och vännerna, de skulle undra så,
Va ´ var det som skiljde oss två.*

*Valt är ditt, jag har inga krav,
Blott hoppet, att drömmarna snart blir av.
Och du må bli lycklig till kropp och själ,
Jag önskar dig, älskling, allt väl!
Och du må bli lycklig till kropp och själ,
Jag önskar dig, älskling, allt väl!*

Sestre Budja

iz Švedske - dežele polarnih noči

Dve pesmi sta izvajani skupaj z družinskim pevskim zborom ORFEUM

TEDEUM

*Mili božični zvonovi
Vabijo molit v svetišč.
Jezuščku naši domovi
Nudijo topla ognjišča!*

*Dve tisočletji pred nami
Jezus povit je na slami:
Betlehem, mesto na Vzhodu
Dalo je zibel Gospodu!*

*Tri desetletja pozneje
So se dogodki zvrstili:
Jezus je sojen in mučen;
Jagnje na križ so pribili!*

*Po Svetem Pismu je vera,
Dolga stoletja - do danes,
S krstom preizkušena bera:
Prvi krstnik je bil Jančz!*

*Bog sprejme smrt in trpljenje,
Da bi odrešil človeka;
Daje nam večno življenje,
Ko se nam naše izteka!
Zbrani pri jasliah v krogu
Dajemo svojo daritev;
Pojemo hvalnico Bogu:
Pesem je naša molitev!*

*Kar smo od staršev prejeli,
To povezuje rodove!
Slomšek v priprošnji pri Bogu
Utira pot v rajске vrtove!
Jezus se je učlovečil,
Da bi očistil nas gręha;
Rod je človeški osrečil.
Rajska božična uteha!*

*Starę krščanske navade
Stkale so vez med rodovi;
Z grl se razlega: TEĐEUM!
V angelsko milih glasovih!*

TEĐEUM!

TEDEUM

*Skaparers lysande håvor
För oss mot tidernas mynning;
Juletids heliga gåvor källan till tidernas gryning!
Vi hör om Betlehems stjärna
Som visar vägen till stallet;
Där födde Jungfru Maria Frälsaren Gud, Jesusbarnet.
Trettio år efter detta
Golgata blev Jesu öde.
Bibels ord även berättar att Han förlåtit sin bödel.*

*Kärlekens bud ger oss styrka
Som genom dopet förenar;
Vi finner tröst i vår Kyrka, grundad på klippiga stenar!
Jesus, du kärlekens källa,
Lär oss uthärda i tiden!
Frälsningens lagar bör gälla då när vår tid är förliden.*

*Jesus, vi sjunger Din ära!
Krubban här samlar Din skara;
Genom föfädernas lära höjer vi stämmor så klara!
Helgonens fromma förböner,
Öppna nu himmelska portar!
Hoppas, vi får en belöning, när sankte Per oss emottar!*

*Den kristna läran förenar
Världens folk; alla nationer!
Tron på att juletid helar, skapar de ljuvaste toner!
Jesus, vår människobröder
Kärlekens gåva Du blivit!
Gud ske lov! Dessa klenoder Varje Jul Du oss har givit*

Tedeum!

DOGODEK V BETLEHEMU

*Nam Sveto Pismo govori,
Da pred dvatisoč let
Tam v betlehemiški štalici
Rodi se Bog na svet.*

*Zbori angelov pojo,
Oznanjajo novost:
"Pošilja Oče Sina k vam,
pošilja vam radost!"*

*Še preden rojstvo Jezusa
Napoči; tisto noč
Marija s svetim Jožefom
Poprosi za pomoč.*

*Le kje vsi dobri so ljudje,
Za nju prostora nil
Zato tam v revni štalici
Se Dete nam rodi*

*Ta zgodba nam spregovori,
Pomen božičnih dni:
Na zemljo Jezus se rodi;
Prihaja božji Sin!*

I BETLEHEM

*Ett Barn blev fött i Betlehem,
Förtäljer Bibels ord;
I stallets vrå sitt första hem
Fick Jesus här på jord.*

*ÄNGLAKÖRER GAV OSS HOPP
OCH FRÄLSNINGENS BETÄG!
DEN LJUSA STJÄRNAN
LYSTE UPP,
SÅ NATTEN BLEV TILL DAG.*

*Maria, Jesusbarnets mor,
Till henne ängeln sagt:
"I kväll sin frälsning jorden får,
med Herrens nåd och makt!"*

*Då herdarna och vismän
Till Österlandet gick.
Den ljusa stjärnan spröd sitt sken
För fattig och för rik!*

*Låt krubban bäddas mjukt med halm,
Som då i Betlehem!
Vi prisar Barnet
med en psalm;
Nu är det Jul igen!*

BARNET I KRUBBAN

*Barnet i krubban
så ömt på oss ser;
Jesus vill krama
oss alla. Han ler.*

*Solen ger natten sin ljusaste dag –
Jesus gav människor kärlekens lag!*

*Krubban har varit
Din jordiska skrud,
Du är min Frälsare;
Herrø och Gud!*

*Krubban har varit Din jordiska skrud:
Du är min Frälsare; Herrø och Gud!*

*Helige Fader
har låtit Dig gå;
Ålskar du Barnet
oss, människor, så?!*

*Jesus oss svarar, allt medan Han ler:
"Kärleken fick mig att komma till Er!*

*Frälsning är min mission;
Öppna Din själ!
Ålska Din nästa;
lev gott och må väl!"*

*Frälsning är min mission;
Öppna Din själ!
Ålska Din nästa!
lev gott och må väl!"*

NAJ TI PRIŽGEM DROBNO LUČ

*Naj ti prižgem drobno luč,
Zate samo naj gori!
Da bo zjasnila tvoj svet,
Vrne v utrinkih se spet!
Noč veje mir in prostost;
Zvezde strnile so most.
Praznično je naokrog!
Tu sem. Prižigam to luč;
Je luč samo za naju dva.*

*Naj ti prižgem drobno luč!
Z njo ti ogrejem srec.
Z mano naprev zamrmraj;
Daj mi svoj mili smehljaj!
Zvezdnato zimsko nebo
Jasno obseva zemljo.
Praznično je naokrog!
Tu sem. Prižigam to luč.
Ta luč gori za naju dva.*

*Naj ti prižgem drobno luč!
Milost dobrote žari;
Veje med dobre ljudi,
Upa je našega ključ!
Polnoč je. Blaženi mir
Seje k nam Sveti večer.
Praznično je naokrog!
Luč je pregnala temo;
Ogreva duše vseh ljudi.*

O, RAJSKA NOČ!

*O, rajska noč,
o rajski čas presveti
Sam Bog včloveči se,
pride na svet!
Da bi pred grehom
vse ljudi odrešil,
Rodi se k nam;
On prihaja umret.*

*In upanje razjasni nam temino;
Z nebes prihaja k nam sam božji Sin!
Človek! Na kolena,
Poj čast Odrěšeniku.
O, rajska noč; rodi Zveličarja!
O, rajska noč; rodi Zveličarja!*

*Razkleni, Jezus, greha težke sponę
Pobrati ljudstva; mir zgrni povsod!
V srca zasej ljubęzni žlahtno seme;
Utiraj pot nam v nebesa, Gospod!*

*Še prihodom k nam naznanjaš:
"Mir vam bodi!"
Odhod tvoj kaže zveličavno smrt.
Človek! Na kolena,
Poj čast Odrěšeniku!
O, rajska noč; rodi Zveličarja!
O, rajska noč; rodi Zveličarja!*

GLÄDJEBUDET

*Vi har kommit hit
För att sjunga ut
Glädjebudet från vår Gud:
Ett under sker i kväll
I staden Betlehem;
Den ljusa stjärnan visar hän!*

*Vad är det som sker?
Herdarna vill se,
varför lystet natten så?!
Månsken skuggor flyr,
Vid midnatt dagen gryr;
Den ljusa stjärnan vägen styr!*

*Herdarna fick se
flockar, som kom med;
ifrån himlen flög dom ned.
Änglar sjöng i kör:
"Samla er och hör:
i kväll har Jorden Guds favör!"*

*I stallet, bredvid här
En fattig krubba är;
Det lilla Barnet
sover där!
Han, som är vårt allt
Frysar; det är kallt!
Jesus krubban
själv har valt.*

MIR BOŽIČNI VEČER NAM PRINAŠA

*Dan ugaša: Mrak lega v dolino,
V dalji klic hrepenjenja zveni.
Lunin svit je razjasnil sivino,
Domotožje mi v srečo budi.*

*Ko doma v oknih lučke prižgejo,
V sanjah k vam, dragi moji, vzletim,
Ob samotnih večerih uzrejo
Krov domači, in spet zaživim.*

*Leta sreče so kmalu minula,
Sanj otroštva ne bo več nazaj.
Pa čeprav se mladost je osula,
Pesev lepa pričara mi raj.*

*Ko doma v oknih lučke prižgejo,
V sanjah vsakič domov poletim.
Iz pozabe spomini privrejo,
Pa če tudi sto let še živim!*

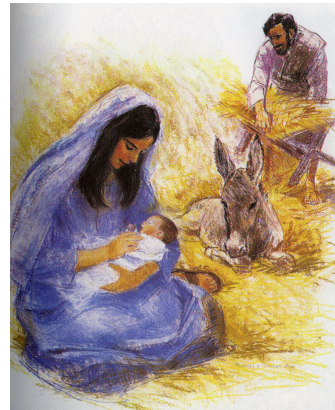
*M i r božični večer nam prinaša.
Anđel božji je stopil med nas.
"Rajske strune", vem, cerkvice naša
Poje. Srečna nocoj je vsa vas...*

*Kadar v oknih se lučke prižgejo,
V prsih zganę se tisoč želja!
Ah, spolniti želim si vsaj eno:
Biti z vami nocoj tam doma!
Biti z vami nocoj tam doma!*

HOZANA, BOŽJI SIN

*Hozana, božji Sin!
Blagoslovljen bodi nam!
Hozana, božji Sin,
Oče Te je k nam poslal.
    Hozana, božji Sin!
    Blagoslovljen bodi nam!
    Hozana, božji Sin,
    Oče Te je k nam poslal
Hozana na višavah!
Hozana, hozana!
Blagoslovljen, božji Sin,
Oče Te je k nam poslal.
    Hozana na višavah!
    Hozana, hozana!
    Blagoslovljen, božji Sin,
    Oče Te je k nam poslal.*

*Hosianna, Davids Son,
välsignad vare Han,
välsignad
Davids Son,
som kommer
i Herrens namn.
Hosianna
i höjden,
hosianna,
hosianna.
Välsignad,
Davids Son,
som kommer
i Herrens namn.*

MIDNATTSKLOCKOR

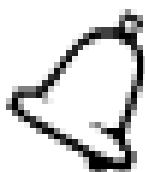
*Hör! Midnattsklockor ljuder hit:
Ett Barn är fött i juletid!
Så kärleksfullt på oss han ser;
Men kölden biter mer och mer!*

*Vi skyndar hem och bäddar ömt,
I värmen får han sova skönt!
Han sover skönt!*

*Låt Jesus vila ut i kväll,
Ta hand om lilla Barnet väl!
Ge honom kärlek; ge ditt allt,
Han återgäldar tusenfalt!
I himlen styr han och på jord,
Vår lille Frälsare, Guds son.
Han är Guds son.*

*Må alla folk nu prisa Dig:
Du kom till jorden; hem till mig!*

*I kväll är himlen här med oss
Och änglarna har kommit loss!
De sjunger fred, och glädjen gro;
I våra hjärtan kärlek bor.
Här kärlek bor.*

NYÅRSPOLKA

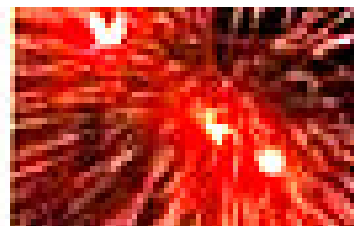
*Årets sista timmar klingar
ut i nyårsaftons rus...
Här på tröskeln vill vi minnas
Alla våra barndoms bus.
Svunna dagar, ungdoms vänner
Fick vi lämna bakom oss!
Sorg i vemods sviter bränner;
Så'n är livets lott, förståss!*

*Ja – låt oss nu glädjas; skåla och drick
Med tanke på morgondag!
Var tacksam för alla gåvor du fick;
För livet är ändå bra!
Jag tackar vår Gud och höjer Mitt glas!
Tillsammans vi framåt går
Mot stora millennieskiftets kalas.
Vi önskar ETT GOTT NYTT ÅR!*

*Årets sista timmar klingar
ut... Jag sitter här och minns
Nyårsaftnar, som vi firat;
Barnaår ej längre finns!
Svunna dagar har berikat
Oss med glädje, som består!
Dela med oss denna lycka;
Skåla för ett Gott Nytt År!!!*

*Ja – låt oss nu glädjas; skåla och drick;
Med tanke på morgondag!
Var tacksam för alla gåvor du fick;
För livet är ändå bra!
Jag tackar vår Gud och höjer mitt glas
Tillsammans vi framåt går!
På stora millennieskiftets kalas
Vi önskar - Ett GOTT NYTT ÅR!*

AVE MARIA

Låt jag som bjällerklang,
Skulle jag ringa;
Och med min höga rang
Äran frambringa:

AVE Maria! Ave Maria!
Ave Maria! Ave Maria, Maria!
Ave Maria! Ave Maria!
Ave Maria!

Klingande, gyllne sträng,
Ringklockors klanger,
Låt samla till refräng
Alla talanger! AVE MARIA ...!

Ge mig din ljuva sång,
Ängen du gröna!
Jag skulle gång på gång
Ära den Sköna! AVE MARIA ...!

Du har oss alla kär
Döttrar och söner;
Godhjärtad Mor du är;
Hör våra böner: AVE MARIA...!

OTROCI ZEMLJE

*Z modrega neba sonce se smehlja,
Boža mesta, dol in plan!
Le odpri srce za lepoto vse;
Z jutrom vzhaja novi dan!*

*V Bruslju je jesen; v Sydneyju pomlad;
Sneg zaškriplje tam doma!
Teh razlik zaveš se šele takrat,
Ko prehodiš pol sveta!*

*Ljubljana, Stockholm, ali Rim,
New Delhi, Washington,
Pretoria... Kjer pač živim,
Tam je moj dragi dom!*

*Otroci zemlje, to smo mi,
Pradedov naših glas
Ljubezzen v sreih nam budi;
Ves svet sloni na nas!*

*Sonce je zašlo; tiho na zemljo
Tkejo sence pajčolan!
Vzhodna stran zemlje v soncu kopa se;
Na zahodu ugaša dan!*

*Ljubljana, Stockholm ali Rim
New Delhi, Washington,
Pretoria... Kjer pač živim,
Tam je moj dragi dom!*

*Otroci zemlje, to smo mi!
Pradedov naših glas
Ljubezzen v sreih nam budi;
Ves svet sloni na nas!*

JORDENS BARN

*Himlen, den är blå, havet likaså,
Berg och dalar lysér grönt!
Våren kom till Wien;
Oslo har det kallt.
Solén skiner överallt!
Hösten strör sin charm.
Sommaren är varm;
All den mångfald till för oss!
Du kan stanna kvar eller resa bort;
Styr ditt öde, kort och gott!*

*Ljubljana, Stockholm, Washington,
I Sydneý och Moskva,
Prætoria, New Delhi, Rom –
Ðär trivs man mer än bra!*

*Vi är rätt lika, jordens barn:
Med kärleken vi föds!
Vårt hem är där vi råkar bo,
Och människorna möts!*

*Himlen, den är blå, havet lika så,
Berg och dalar lysér grönt!
Du kan stanna kvar
eller resa bort;
Styra ödet, kort och gott!*

*Ljubljana, Stockholm, Washington,
I Sydneý och Moskva,
Prætoria, New Delhi, Rom –
Ðär trivs man mer än bra!
Vi är rätt lika, jordens barn.
Med kärleken vi föds!
Vårt hem är där vi råkar bo,
Och människorna möts!*

POMLADNA

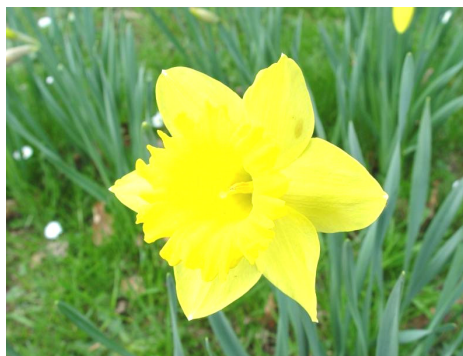

*V dišeče jutro se zbudim,
Prekrasen je ta božji svet!
S cvetoče češnje med rosi,
Vrtovi so kot en sam cvet!*

*Glej, nebes je kristalno čist,
Kot jagnjeta oblaki beli!
Tam rahla sapa zganje list,
In še naslednji, kot bi peli...*

*Še potok jel je žuboreti
Veselo in bolj nagajivo!
čuj, ptički jeli so žgoljeti!
Ah, cvetje, petje to mamljivo!*

*Pomlad je tukaj v vsej lepoti,
Prešnil vse je dih brstenja.
Ko grēm po stari, znani poti,
Je duša polna hrepenenja!*

MAMA, SPREJMI NAŠ POZDRAV

*Sprejmi moj pozdrav, mama! V mislih
vsak dan sem doma.*

Danes je tvoj dan.

Da bi vedno srečna bila!

*Zvrhanih dlani nam življenje nudi
sto čudes!*

Brž izberi si,

Kar te osrečuje res!

*ČAS, KAKOR TIHA REKA TEČE
SKOZI SPLET MLADIH LET!*

ČOLNIC PLAVA

DO OBREŽJA SREČE;

LEP JE TA NAŠ SVET!

Tvojih se besed

Spomnim, mama

Kadar pelje pot

Me v neznani svet;

Kjer preži polno nezgod!

*ČAS, KAKOR TIHA REKA TEČE
SKOZI SPLET MLADIH LET!*

ČOLNIC PLAVA

DO OBREŽJA SREČE:

LEP JE TA NAŠ SVET!

Sprejmi naš pozdrav. Mama!

V mislih vsak dan smo doma.

Danes je tvoj dan.

O, da bi srečna bila!

Da bi srečna bila!

JUNIJSKI VEČER

*Junjski lep večer, v dalji dan ugaša.
Tih spokoj prinaša Svetlih zvezd nebroj!
Junjski lep večer. V sreco zaskeli me;
Dragi zapusti me, z drugo gre nocoj!*

*Želim, da z njo bi bil srččen,
Da ljubi te kot sem te jaz ljubila!
Samo za hip si bil ves moj,
Ustaviti se čas ne da!*

*Želim, da z njo bi bil srččen,
Da najdeš v njej,
kar v meni si pogrešal!
Življenja naša so roman,
Skrbno preberi slednjo stran!*

*Tu stojim. Z mano si; čitaš moje misli!
Pozno je. Nad mestom ugašajo luči.
Junjski lep večer. V sreco zaskeli me!
Solza je na licu; v noč odhajaš ti!*

*Želim, da z njo bi bil srččen,
Da ljubi te, kot sem te jaz ljubila!
Samo za hip si bil ves moj,
Ustaviti se čas ne da!*

*Želim, da z njo bi bil srččen,
Da najdeš v njej,
kar v meni si pogrešal!
Življenja naša so roman;
Skrbno preberi slednjo stran!*

ÅRSTIDER

*Vilken känsla, att barfota röra sanden!
Träden blommar, luften surrar, hjärtan slår...
Tidig söndagsmorgon går man ner till stranden;
Låt oss njuta av naturen. Det är vår!*

*Det är härligt varje gång
att höra sången
Om »den blomstertid
nu kommer..«, i en kör!
Skolan stänger sina portar för säsongen.
Det är sommar; barnen leker utanför!*

*Skördar mognar,
vissnar blommorna på ängar.
Molnen samlas,
vemod trycker i mitt bröst!
Fåglar flyger söderut,
här hemma regnar;
Sommarminnen sköljes bort.
Nu är det höst.*

*Vi får kärt besök till jul
av snälla tomten;
Barnen öppnar sina klappar.
Snön tar vid.
Solén orkar knappast
lämna horisonten;
Låt oss vila ut i mörka vintertid.*

*Åren går; så ta din chans, häng med på spåren,
Njut av sommarminnen. Tiden står ej still!
Efter hösten rasar vintern ut mot våren;
Sommaren med blomsterängar kommer hit!*

LETNI ČASI

*Tak užitek!
Bosih nog hodeč po pesku;
V zraku vonj cvetie,
sreče je polno nad!
Svet se koplje v sončnem, 1969
živobarvnem lesku,
Na obalo ga prinesla
je pomlad!*

*Očarljivo petje v zborih se oglašča:
»Barčica po morju plava..«, iz grl doni.
Šole se zapro. Poletje nam prinaša
čas počitnic, kar otroke razvedri!*

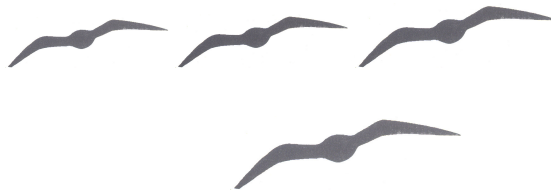
*Trs zori. Uvzelo cvetje z jas vzdihuje;
Črn oblak nemir zaseje mi v sreče!
Ptice poletje na jug. Pri nas dežuje;
Vse spomine splakne preč. Jesen je že.*

*Na obisk, otroci, pride bel Božiček,
Obdari vse pridne. Zunaj pa sneži.
Sonce zmore vziti le še nad gozdiček;
Čas je za poitek. Zima nas pesti.*

*Dan za dnem odhaja,
nikdar se ne vrne!
V duhu letnih časov
zemlja se vrti:
Za jesenjo zima se
v pomlad obrne,
Da poletje z novim
cvetjem prebudi!*

LASTOVKE

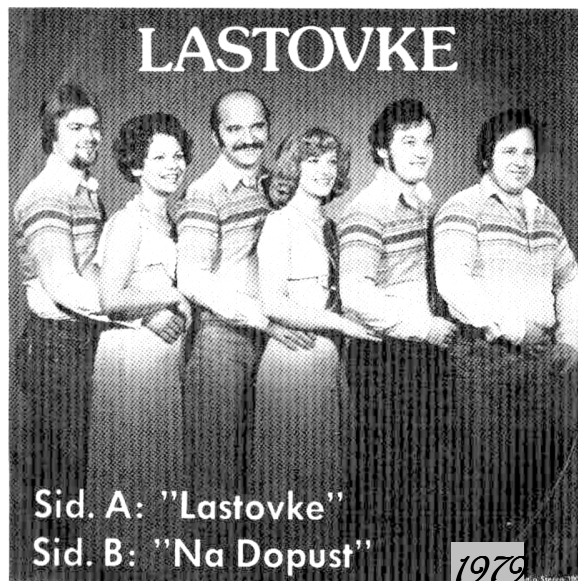

*Bel oblak vidi vsak, ki premika se urno...
Jata ptic lastovic vso prekrila je nebo.
Lastovke, lastovke, spet letijo v tuji kraj.
Zdaj se tudi ti in jaz spominjava na rodno vas;
Tu na tujem sva sama, nihče naju ne pozna.*

*Še lastovke vedo,
Kje je njihov dom;
Šaj zazna uho
Jim domači zvon: bim-bom!
In kdor na tuje gre,
Vrne se nazaj. Doma najlepše je;
Tudi jaz se vrnem kdaj!*

*Lastovke, lastovke, spet so tu, na klic sreca.
Ko spleto gnezdece, je pomlad pri nas doma!
Jata ptic lastovic vrača se kot jaz nekoč;
Le, da jaz bom tam ostal, ne zime se, ne mraza bal,
Drobne ptice lastovke pa zopet odletel!*

*Še lastovke vedo,
Kje je njihov dom,
Šaj zazna uho
Jim domači zvon:
bim-bom!
In kdor na tuje gre,
Vrne se nazaj.
Doma najlepše je,
Tudi jaz se vrnem kdaj!*

VRTNICA

*Rekli so, da je ljubezen
Reka, ki se vali;
Rekli so, da v srečanju
Ljubezen nam pusti;*

*Da je strast, ki v duši peče,
Ker potešena ni!
Vrtnica ji jaz porečem,
Ti žlahtno seme si!*

*Je samota, ki brezupno
Vse sanje pokonča!
V dvoje moč ljubezni, skupno
Polnost življenju da.*

*Vsakdo se ne da ujeti;
Sameva, kdor je plah,
Si ne upa prav živeti,
Umreti ga je strah!*

*Brez ljubezni je samotno;
Cvet k svetlobi si želi!
Luč prežene noč temotno,
Trnje vrtnico krepi!*

*Spomni se, da zime mine;
Seme v soncu obrodil
Dih ljubezni svet prešine,
Vrtnica, glej, zacvetil!*

POROČNA

*Sonce je vzšlo nad gorami.
Vetre igrivo se smeje,
Sapa pomladna ga dramí;
iz žitnih posevkov zaveje!
Današnji je dan za naju dva,
samo zate je in za me!
Pred oltar sva prišla;
Ljubezzen je naju združila.*

*V zvoniku, čuj, zvon oglasi se!
Pristopi z menoj pred oltar!
Tvoj prstan na roki iskri se;
Ljubezzen nam Bog daje v dar!
Današnji je dan za naju dva,
samo zate je in za me!
Pred oltar sva prišla;
Ljubezzen je naju združila.*

*Dekle in fant -
Živita vsak svoj svet!
Za srečo, nov rod,
Našla sta si skupno pot.*

*Podaj mi roko; grem za zmiraj
V dobrem in v slabem s teboj!
»Ljubezzen premaga ovire!«
Ta zakon nesiva s seboj!
Današnji je dan za naju dva,
samo zate je in za me!
Pred oltar sva prišla;
Ljubezzen je naju združila.*

LANDSKRONA – STADEN I VINDEN

Hallå, hallå! Å-a-a-a, a-a-a-a!
Blicken letar runt över Öresund,
Bort mot Væn!
Hallå, hallå! Å-a-a-a, a-a-a-a!
O, du sköna värld,
Sedd från »linjens« gröna promenad,
I Landskrona, vindens stad!
Historiens spegel - Citadell,
I vallgravén ékar én appell...
Slottsparken med blå förget-mig-éj
Påminner om dig!
I sommarbyn håller småvilt fest;
Man dansar till havets vågor mest!
En färja, som gléd från Köpenhamn,
Har just kommit fram!
Hallå, hallå! Å-a-a-a, a-a-a-a!
Blicken letar runt över Öresunt,
Bort mot Væn!
Hallå, hallå! Å-a-a-a, a-a-a-a!
O, du sköna värld,
Sedd från »linjens« gröna promenad,
I Landskrona, vindens stad!
Sväng gärna mot Åsmundtorp någon dag,
mot Häljarp
och Hårslövs friluftsbad!
Kring Erikstorp opp
mot Glumslövs håll
slår golfare boll.
Ett segel vid bryggan
slår sitt kast,
när måsarna priekar
båtens mast.
Om STADEN I VINDEN skrèvs én sång
Vid Strandpaviljong.

JODLARSKA LJUBEZEN (Jodlarkärlek)

Šrečala sem pobiča,
Š Pohorja je bil doma.
Tako je fleten,
Da mi je kar hudo!
Dejal mi je, da ljubi me,
In zdaj njegovo sem dekle.
Šrečujeva se; vendar moti me,
da neprestano jodla:
A DLBLEY IHI ODLEU, JODLEU IHI, JODLEU...

2004

Ko me moj fant zasnuvil je,
odgovor dam mu; ni bil "ne".
Ljubila sem ga;
Rekla sem mu "DA".
Moj fant objame me na moč,
Glasno zavriska v zvezdno noč,
Odmev se vračal je s pastirskih koč:
Zdaj neprestano jodla:
A DLBLEY IHI ADLEU, JODLEU IHI, JODLEU ...

Šva z roko v roki v cerkev šla,
Kar nekam plašna sva bila;
Duhovnik je
Z obredom pohitel!
Če ga bom vzela, vpraša me;
Odgovorim mu z "DA", se ve!
Nato svoj "DA" še fant moj izpove!
Še jaz ob njem zajodlam:

A DLBLEY IHI ODLEU, JODLEU IHI, JODLEU....

PISMO OČETU

*"Dragi oče...!"
pismo se glasi,
ki v predalu
skrito tam leži;
ker je vedno
nekaj vmes prišlo,
pismo ti
poslano ni bilo!*

*"Dragi oče...! Vžeš, da je mladost,
da čez vodo skače, kjer je most!
Tudi mene so zvale v svet
Grenske skušnje mojih mladih let!*

*Ko bi čas obrnil se nazaj,
Dragi oče, v moj minuli raj;
Z mano bi skrbi in smeh delil,
Vse strani življenja me učil.*

*Oče, hvala za življensko moč,
Ki me spremlja skozi dan in noč!
Tole pismo shranim za spomin,
Naj ga bere hči nekoč in sin!"*

*In poletje je prešlo v jesen;
Ni te več ob meni oče, vem!
V srcu skrit kotiček bo ostal,
Poln ljubezni, ki si mi jo dal!*

MOJ METULJ / (MY BUTTERFLY)

*Vetër veje s cvetočih dobrav,
Dan v deževju nebo je opral.
Sreče je fant dekletu takrat razodel:
Snidenja s teboj sem bil vesel!*

*»Moj Metulj, moj Butterfly«;
Dala mu je to ime!
»Moj Metulj, moj Butterfly«,
Rada sta imela se!*

*Vsi vedo – potok, kamen in gozd,
Vendar zanju ostaja skrivnost... !
Ugaša dan. Na nebu
Zvezde se prižgo;
Šel je v noč, bilo ji je hudo!*

*Čas hiti, le spomin je ostal.
Njega ni. Tihi vetër z dobrav
Zaniha cvetko s tal.
Metulj je odletel;
Drugi cvet ga nase je prižgel!*

*»Moj Metulj, moj Butterfly«;
Dala mu je to ime!
»Moj Metulj, moj Butterfly«,
Rada sta imela se!*

*»Moj Metulj, moj Butterfly«;
Dala mu je to ime!
»Moj Metulj, moj Butterfly«,
Rada sta imela se!*

PIŠI NAM, MAMA

*K zatonu gre sonce, noč zemljo ovije;
Dobimo se z znanci, sproži se klepet.
Drami otožna se slika domačije;
Spomini vzbujajo mladih se let*

*Vem, da je zdaj čisto sama,
Od kar smo po svetu odšli.
Z drhtečo roko nam napišje
O vsem, kar doma se zgodi.
Piši nam, ljubljena mama!
Ali je vrt še cvetoč,
Prepoln živobarvnega cvetja,
Tako kot bilo je nekoč?!*

*Da, dragi otroci, vigrəd še prinaša
Na gredo cvetlično vonj opojnih trav.
A zarja večerna, kadar dan ugaša,
Prinese z dalje vaš mili pozdrav.
Od kar ste po svetu, vse je utihnilo,
Le v starem zvoniku zvon se oglasi;
Z molitvijo strnem ta večerni AVE:
Da k meni vrnete srečni se vsi!*

*Vem, da je zdaj čisto sama,
Od kar smo po svetu odšli.
S tresočo roko kdaj napišje
O vsem, kar doma se zgodi.
Piši nam, ljubljena mama,
Ali je vrt še cvetoč,
Prepoln živobarvnega cvetja,
Tako kot bilo je nekoč!*

EN VY FRÅN LANDSKRONA

*Längs kusten, här i Skåneland
Briljerar åkern, skog och strand.
Från Säby ner mot Örsby
Har vi Landskronas vackra vy.*

*En båt till Væn avseglar från Stadshuset;
I öster syns ett tåg på väg till Lund.
∴ Mot Helsingborg drar sunnanvind med brusset
från bron i söder, över Öresund!*

*Som mosaik är stans arkiv,
Kring händelser, som redan var:
Från Tyeko Brahe – Jönssons liv,
Om vad som sker i våra da´r!*

*Till kvällen strömmar folk mot idrottsplatsen,
Bois-flagga vajar där i svart och vit!
En grupp artister spelar på Teatern;
Publiken jublar och går gärna dit!*

*Om vägar nå´nsin för dig nära trakten,
Besök vår stad och känn dig hemma. Kom!
Mitt i Europa, nära kontinenten
Finns den här vackra vyn
Landskrona året om!*

RAZGLEDNICA IZ LANDSKRONE

*Vzdolž Skån obala krasna je,
Z gozdovi, polji kiti se.
Od Örje, tja do Šä-vasi
Landskrona mestecje leži!*

*Od Mestne hiše k Venu ladja pelje;
Na vzhodu odbrzi en vlak za Lund.
Od juga veter k Helsingborgu veje
Z mostu, ki vzpenja se čez Öresund.*

*V arhivu mestnem mozaik
Iz minulih zgodb sestavljen je:
Od Brahejevih zvezdnih slik
Do Jönsona, in še in še!*

*K igrišču pod večer ljudje hitijo,
Bols črno-beli praprot svoj vihti!
Artisti v gledališču se zvrstijo,
Z aplavzom publika jih nagradi!*

*Če te peljala pot bo kdaj tod mimo,
Oglej si mesto v vetru, krasno je!
V srcu Evrope, blizu kontinenta –
Kdor koli si – Landskrona vabi te!*

VSE NAJBOLJŠE!

*Danes "vse najboljše" ti želimo!
Ta zdravica ti v pozdrav doni!
praznika s teboj se veselimo:
Naj te dobri Bog sto let živi!!!*

*Vsaka tvoja misel razodeva
Žar ljubezni do ljudi sveta!
Tudi pesem tebi izžareva
vzklik "Na zdravje!" iz globin srca!*

*Razvedri naj te ta pesem naša;
Sreče polno vriska naj sreč!
Vigred tople sape k nam prinaša;
Tebe naj ogreva stisk rok!*

*V tvojem sreču je ljubezen skrita;
Vedno se razdajaš brez besed.
Vroč želja v pesmi je očita:
Bog te ohrani nam še mnogo let!!!*

*Danes "vse najboljše" ti želimo!
Naj zdravica ti v pozdrav doni!
praznika s teboj se veselimo:
Naj te dobri Bog sto let živi!!!*

*Razvedri naj te ta pesem naša;
Sreče polno vriska naj sreč!
Vigred tople sape k nam prinaša;
Tebe naj ogreva stisk rok!*

*V tvojem sreču je ljubezen skrita;
Vedno se razdaješ brez besed.
Vroč želja v pesmi je očita:
Bog te ohrani nam še mnogo let!*

PRI MALI NEDELJI

*Po trdem snegu, v tistih davnih dneh,
Ko otroci v šolo smo hodili;
premrlih nog, a z radostjo v očeh
smo po domačih hribih se podili!
Podobe vinskih gričev so spomin;
Spremljajo me skozi moj vsakdan!
Ljubim prlekijo! In želim
k zibelki otroško lepih sanj!*

*Ko nam pomlad je svoje vedro lice
Pokazala v sončne dni;
Ko so zapele v zelenčih krošnjah ptice,
Srečni smo bili!
Napolnili smo za vasjo igrišče.
- Kam ste šli, prijatelji?
Pri Mali Nedelji, kdor jo išče,
Srečo najde; z njo živi!*

*Vse to je kot pred meseci bilo,
Toda leta čas so premostila!
Čeprav boleče – vendar je lepo
Se spominjat let, ki so minila!
Otroška leta, v srečju lep spomin,
Ki mi daje moč, krepi duha!
V srečju skrite slike iz davnin;
Mlada leta - naglo ste odšla!*

MOLITEV - AVE MARIJA! (Ave Maria)

*Tam nad mestom,
V pečevju lačni, bosí
Otročiči se podijo;
Kdo sirotam kruha da?!*

*Zahaja sonce,
Padajo senca:
Zamira presem
Plahę pticę.*

*Da sreča nam je
Opočča,
Je brati z lice...*

*Tam sredi mesta
Siv nebotičnik
Se pné v nebo.*

*Brezbarvno
Sanje, upi
Se v prah drobíjo,
Vzdrhti telo!*

*Molitev naša
Je simfonija,
Ki se oglašá:
AVE MARIJA!*

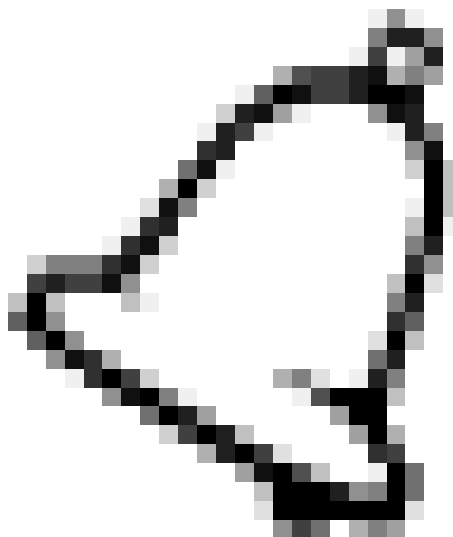
*Iz roda v rod se
Ta simfonija
Zvesto obnavlja:
AVE MARIJA!*

*AVE MARIJA! AVE MARIJA!
Majhni, veliki, otožno
Molimo k Tebi pobožno:
AVE MARIJA!*

*AVE MARIJA! AVE MARIJA!
Revni, bogati, otožno
Molimo k Tebi pobožno:
AVE MARIJA! AVE - MARIJA!*

AFTONBÖN

*När månen speglar sig i sjön
Av stjärnor himlavalvet sjuder;
Från kyrkotornet aftonbön
Med AVE-sång så ljuvligt ljuder.
Ave Maria, Ave Maria!
Ave Maria!*

*Om aftnar hör jag gång på gång
De ljuva klanger ifrån fjärran.
Med kyrkoklockor AVE-sång;
Mitt hjärta sjunger till Din ära:
Ave Maria, Ave Maria!
Ave Maria!*

*En gång tar jordelivet slut;
På tröskeln till min sista vila
Mitt hjärta brister ut:
Tack, gode Gud!
Du tar mig till din famn, Maria.
Ave Maria, Ave Maria!
Ave Maria!*

TI SI KRALJICA NAŠEGA SRCA

*Zatečem k tebi vedno se, Marija,
Ko se zmračí, oblak nebo zagrinja.
Priprošnja k tebi daje dušni mir;
Olepšáš dan, ozaljšáš mi večer!*

*V družinah k Tebi se priporočimo,
In v Tvoje varstvo sebe izročimo.
Ti veš, kako peko solze gorja,
Rodila si Zveličarja sveta!*

*Bogastva, Mati,
ki jih podeljuješ,
se veseliš,
ker z njimi osrečuješ!
S Teboj Boga
ponižno hvalimo,
Ko »Oče naš...«
pobožno zmolimo!*

*Hvaležno smo ob tebi, glej, se zbrali;
Del sebe radi mi bi darovali:
Ljubezzen je kot biser v dnu srea,
Kdor daje več, ta vedno več ima!*

*Ljudje vse vprek si iščemo utehę;
Nalaga v breme nam življenje grehe.
Pomagaj, da znebimo se jih kdaj;
Izprosi nam, Marija, sveti raj!*

*Zatečem k tebi vedno se, Marija,
Ko se zmračí, oblak nebo zagrinja.
Priprošnja k tebi daje dušni mir;
Olepšáš dan, ozaljšáš mi večer!*

I GRYNINGEN

*I gryningen ny morgon gryr
När skuggor berg och dalar flyr;
Var hälsad, Moder, tusenfalt!*

*Du är vår morgonsken,
En stråle, varm och len:
Åve Maria! Åve Maria!*

*Vid middagstid står solen högst,
Från åkrar viskar vindens sus:
"Maria"! Hörs från havets brus!*

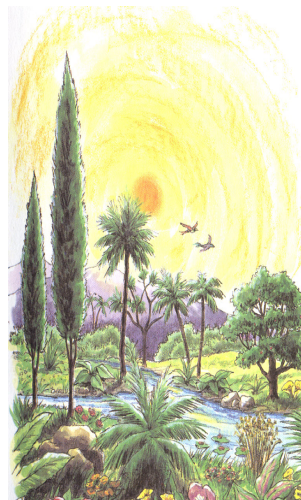
*Du lyser upp min dag,
Min morgonstjärna klar!
Åve Maria! Åve Maria!*

*Från dag till natt styr tidens gång,
Vid skymning seglar månen opp,
Miljoner stjärnor tändes hopp:*

*Du är vår stjärna klar,
Vår moder, underbar!
Åve Maria! Åve Maria!*

MARIJINO POSLANSTVO

*Bog je ustvaril zemljo, ljudi in ves vseмир;
Dejal je: Bodi luč! Ni maral za prepir.
Po lastni vesti človek počne naj, kar želi;
Spoštuje naj naravo, živali, soljudi.*

*Pa človek večkrat skrene, s te danę mu poti;
Nesreča ga zadene, ostane brez moči.
Kako naj spet se vrne nazaj in se skesa,
če ne pozna načina, ne nauka božjega!*

*Zato je Bog odločil, da nam prinese luč;
Mariji je naročil skrb za nebeški ključ.
Ko je postala Mati, za verno vse ljudi,
Začenja vek se zlati; Sin božji, glej, živi!*

*Ubogim se po duhu, spregleđa spodrsljaj;
Poj, človek, po posluhu; vsak se potrudi naj!
Kdor rad bi le prejemal, in sam prav nič dajal;
Ta v duhu je zadręmal; odgovor bo dajal!*

*Marijino poslanstvo, je kakor gorski vir,
Brez madeža, zavisti; človeštvu daje mir!
S priprošnjo svojo, Mati, odpiraš vrata v raj,
Ni se nam smrti bati. češčena vekomaj!*

MARIA, GENOM LIVET

*Maria, genom livet,
Du styr vår båt i land,
Du värnar om vår trygghet
Med din beskyddar hand.*

*Du styr, när vindar stormar,
Du hjälper oss och formar:
Maria, ge oss ditt beskydd!*

*Utlämnade vi klagar
I denna jämmerdal,
När frestelser försvagar,
Gör vi rätt dunkla val.*

*Vi vädjar och vi gråter,
Du tröstar och förlåter:
Maria, ge oss ditt beskydd!*

*Bönhör oss, ge oss visdom,
Så vi kan tänka klart
Och lever som du lärt oss:
Rättrådigt en och var.*

*Vi är och vill så vara,
Dig evigt trogen skara:
Maria, ge oss ditt beskydd!*

KRALJICA NORDIJSKIH DEŽEL

(

*Kraljica nordijskih dežel,
Pozdravljena, Marija!
Ta narod rad bi spet prejel
Tvoj blagoslov, Marija!*

*Ko vdano sevr Kristusa
Za kralja je okronal,
Je Mater Sina božjega
Pregnal iz tega trona.*

*Krasile so v svetiščih vsah,
Podobe, o Marija!
V cerkvah, domovih, po vasah;
Spet se boš k nam vrnila!*

*Obljube davne skrivna moč;
Prisluhni nam, Marija:
V molitvi našli smo pomoč;
Kraljuješ spet, Marija!*

*Radostno pesem zadoni,
Ti v častni spev Marija!
Kot hudournik prekipi,
Sreče vzkipi, Marija!*

*S šumenjem morja in gozdov,
Čuj hvalnico, Marija!
Kraljica, daj nam blagoslov,
Vsi tvoji smo, Marija!*

VAR HÄLSAD, MARIA, GODHETENS KÄLLA

*Var hälsad, Maria, godhetens källa,
Du värmande stråle, evig och skön!
Vi ber att få del i Guds kärlekslåga
Här, på vår jord nu. Hör, Moder, vår bön!*

*Vi ber om råd, Mor, säg, hur vi ska leva,
Följ våra steg, så vi hittar till dig.
Åvstyr de faror som lurar i mörkret;
Skydda oss, Moder, vi litar på dig!*

*Var hälsad, Maria, godhetens källa,
Du stjärna, som lyser klart på vårt skepp!
När stormarna härjar ute på haven,
Blir du vår styrka, du leder oss rätt.*

*Vi ber om råd, Mor, i mörkret som råder,
Skingra de dimmoln, som skymmer vår värld!
Gör att vår kristna tro växer och segrar;
Lägg din beskyddande hand på vår färd!*

*Var hälsad, Maria, godhetens källa,
Du kärlekens sol och släkternas hopp,
Som ledsagar alla goda och trogna,
Du är vår stolthet, välsigna ditt folk!*

*Vi ber om råd, Mor, i frågor som rör oss.
Vi är Guds barn, Moder, rädda vår själ!
Visa oss vägen till paradys portar;
Åra och lov skö dig! Skydda oss väl!*

SESTRE BUDJA in DRUŽINSKI PEVSKI ZBOR ORFEUM
S ŠVEDSKE - DEŽELE POLARNIH NOČI

VEČERNICE

VEČERNICE

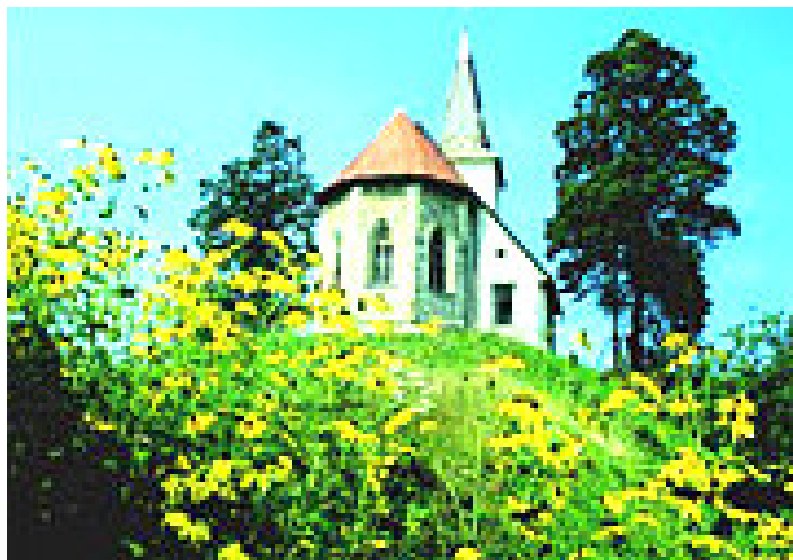
*Po gričih svetlo posejane
Šo v čast ti kapele, Gospod.
K Mariji so sveče prižgane,
Popotnik, ustavi se tod!*

*»Gospod zle duhove umiri,
Obvaruj svet kuče, vojske!
Prijateljstvo, nič več prepiri
Naj sleherni vodi sreče!«*

*V večernice k skupni molitvi
In v pesmi, ki vre iz srca,
Me kličejo k sveti daritvi,
Ki trajno veljavo ima.*

*V zahvalo
za izpolnjene želje
v molitvi se ti posvetim.
Med tednom,
vse tja do nedelje,
po tvojih nasvetih živim.*

*Učili so starši moliti
Me zjutraj, opoldne, zvečer,
Zato ti želim posvetit
Vse stvarstvo: Podari nam mir!*

MOGOČNI BOG (I, storž Gud)

*Mogočni Bog, gledaje tvoje stvarstvo,
Z nebeško si ustvaril ga močjo,
Življenje glej, dajem tebi v varstvo,
Ti vodiš ga z očetovsko roko.*

*So jase krasno s cvetjem okrašene,
In hvalnice še ptice ti pojo.
Z milino stvarnik, osrečuješ mene;
Zaupal si mi zemljo in nebo.*

*Zato ti poje hvalo zemlje krog:
Mogočni Bog! Mogočni Bog!
Zato ti poje hvalo zemlje krog:
Mogočni Bog! Mogočni Bog!*

MOGOČNI BOG (II)

*Mogočni Bog, gledaje tvoje stvarstvo,
Ki si ustvaril z lastno ga močjo,
Življenja naša dajemo ti v varstvo.*

Popelji nas z očetovsko roko!

Zato ti hvalo daje zemlje krog:

Mogočni Bog! Mogočni Bog!

Opojno se cvetice pri izviri

Zrealijo ob milem petju ptic.

K počitku tone dan v večernem miru,

Ko veter z loga zbriše pot iz lic.

Zato ti hvalo poje zemlje krog:

Mogočni Bog! Mogočni Bog!

Ko čas življenja našega izteče,

In duša srčna k tebi pohiti,

Glas večnosti s tostranstva odpokličje:

»Bog je življenje«! Vera nas uči.

Zato ti hvalo poje zemlje krog:

Mogočni Bog! Mogočni Bog!

OČETU ZA PRAZNIK

*Za rojstni dan, očč, od blizu
In daleč smo k tebi prišli;
Četudi le v mislih, a v nizu
»Na zdravje!« ti kličemo mi!*

*Od kar smo na svet prijokali,
Si z nami usodo delil;
Smo tvoje zaklade jemali,
Ko si nas živeti učil!*

*Kot ptički pod nebom živijo,
Tak naj ti bo, očč, ta dan!
Kot zvezde na nebu žarijo,
Ostani nam ti nasmijan!*

*Ničesar ne čakaš v zahvalo;
Kdor daje, ima največ sam!
Naj damo ti, očč, vsaj malo
Ljubezni, ki dal si jo nam!*

*Prijatelje svoje izbiraš;
Družino sprejemaš, kot je!
Sadove jeseni obiraš;
Kar seješ, to zraste iz zemlje!*

MOJ SPEV

*Đeli se pot. Za hip postoj,
ne veš ne kod, ne kam.
Ozri se tja, kjer Stvarnik tvoj
bedi. Ne boš več sam.*

*Ljudje bili izgubljeni smo,
ko je prišel Gospod;
z lučjo pręgnal je noč temno,
milost dobil naš rod.*

*Moj spev glasi se ti v pozdrav,
ves svet naj te slavi!
Zveneč napev ti prek daljav,
Gospod, v en glas doni!*

*Đeli se pot. Za hip postoj,
ne veš ne kod, ne kam.
Ozri se tja, kjer Stvarnik tvoj
bedi. Ne boš več sam.*

SANJALO SE MI JE NOČOJ

*Sanjalo se mi je nočoj,
kar še nikdar poprej:
na zemlji vladal je spokoj,
bilo ni vojn, ne mej.*

*Sanjalo se mi je, da so
prijazno ta večer,
državniki s konvencijo
dosegli v svetu mir.*

*Vojščaki so odšli na lov,
uběžniki domov;
sosedu bil je sosjed brat,
vojn ni bilo se bat.*

*Na ulicah se tro ljudje,
jim tuje je gorje.
Roke k molitvi sklepajo,
svetišča polnijo.*

*Sanjalo se mi je nočoj,
kar še nikdar doslej:
na zemlji vladal je spokoj,
bilo ni vojn, ne mej.*

2005

AFTONSÅNG

*Solen går ner. Se, ett under!
Snart har den lagt sig till ro.
Gör oss avsvalkande stunder;
lyckliga hemåt vi går.*

*Lyssna, det ringar,
vi vilar en stund!
Lyssna, det ringar,
vi vilar en stund!
Ring, kyrkoklocka, din sång,
vilan är ljuvlig och lång!*

*Låt oss nu börja att äta
av gåvornas smakliga prakt;
tacksamma, nöjda och mätta,
prisa vår Skapares makt!*

*När vi åtnjutit vår vila,
väckta av tupparnas gal;
lärkor i skyn börjar drilla,
åkrarna vaknar i dal.*

*Lyssna, det ringar,
vi vilar en stund!
Lyssna, det ringar,
vi vilar en stund!
Ring, kyrkoklocka, din sång,
vilan är ljuvlig och lång!*

ZLATOPOROČENCA

*Zgodbo sreče piše čas,
ki zaznava vse občutke:
smeh na licu, bled obraz,
v sreči skrite vse trenutke!*

*Petdeset je let odšlo,
kar sta pred oltar stopila;
prstan zaljšal je roko;
zažarilo je nebo!*

*Ljubezem družiti dve usodi;
drug drugemu sta si v pomoč!
Življenska pota stvarnik vodi:
ljubezni nezrekljiva moč!*

*Dobo petdesetih let,
draga zlatoporočenca,
naj sledi še petdeset;
sreče ne skali naj senca!*

*Pesem vama se glasi;
v njej so skrite naše želje!
V čašah vino se iskri;
Bog naj slavljenca živi!*

*Ljubezem družiti dve usodi;
drug drugemu sta si v pomoč!
Življenska pota stvarnik vodi:
ljubezni nezrekljiva moč!*

UPANJE

*Mir! Naj zavlada mir!
Svetu bo ljubezen,
mir vodilo jutrišnjega dne!
Zima me pesti. Upanje, kje si?
Žarek vere, upanja,
ljubezni mrak razsvetlil je;
Naj zavlada mir!*

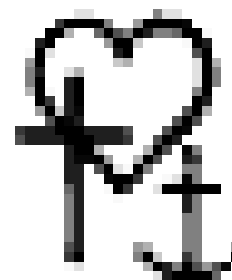

*Sanje od polétja so jeséni zbledéle;
Dež je odpláknil čárę teh nočí...
Komu mar za sólze, ki niz líca so polzélę?
V dálji se odgovor šepetav izgubí...
O, mir! Naj zavlada mir!
Svetu bo ljubezen, mir vodilo jutrišnjega dne!
Zima me pesti. Upanje, kje si?
Žarek vere, upanja, ljubezni mrak razsvetlil je;
Naj zavlada mir!*

*Hoteti, a ne čutiti, ko prazno je vse;
Obrčaš se, Bog obrne - napolni sreč!
Rekó, da je vse minljivo, ker takšno je življenje;
Brez vere v lepše jutri usiha upanje in hrepenenje!
O, mir! Naj zavlada mir!
Svetu bo ljubezen, mir vodilo jutrišnjega dne!
Zima me pesti. Upanje, kje si?
Žarek vere, upanja, ljubezni mrak razsvetlil je;*

*Naj zavlada mir! Naj zavlada mir! Naj zavlada mir!
Svetu bo ljubezen, mir vodilo jutrišnjega dne!
Zima me pesti. Upanje, kje si?!
Žarek vere, upanja, ljubezni mrak razsvetlil je;
Naj zavlada mir! Naj zavlada mir!
Svetu bo ljubezen, mir vodilo jutrišnjega dne!*

Upanje...

SÅ SKÖN MIN JESUS, ÄNGLALIK

*Så skön min Jesus, änglalik,
i mina öron ljuv replik!
Din boning här hos mig du har,
den ljuva känslan dröjer kvar!*

*En del vill äta livets bröd,
en del vill dricka vinets skörd.
Mitt hjärta fylls av himmelsk fröjd,
du gör att människan blir nöjd.*

*O, käre Jesus, du mitt allt!
När kvällen nalkas, blir det kallt.
Jag ber dig, att du värmer mig;
mitt hjärta söker tröst hos dig.*

ZA TVOJ ROJSTNI DAN

*Nébo se je v modro odélo,
s teboj danes praznik slavi!
Za rojstni dan te je objelo
veselje, ki z lice ti žari!*

*O sreči pojo drobne ptice,
njih pesem ogreva srec!
Bog daj, da izpolnijo skrite
se tebi za praznik želje!*

*Za tvoj rojstni dan
poskočno samba zveni iz daljav...
voščilo sprejmi, prihaja na plan,
poklanjam ti ga v pozdrav!*

*O le, o le, za srečo izpij
to čašo rujnega vina do dna!
Minule dni s prihodnjimi zlij;
prisluhni strunam srea!*

*Nasmehni se drobnim norostim,
ohrani mladostni utrip!
To čari so žlahtne kreposti:
uživaj življenje vsak hip!*

*Za rojstni dan te je objelo
veselje, ki z lice ti žari!
Nébo se je v modro odélo,
s teboj danes praznik slavi!*

BOG OČE

*Bog -
na peščinem pomolu,
nagovarjal
je mimoidoč,
z besedo božjo,
naj mu sledijo.*

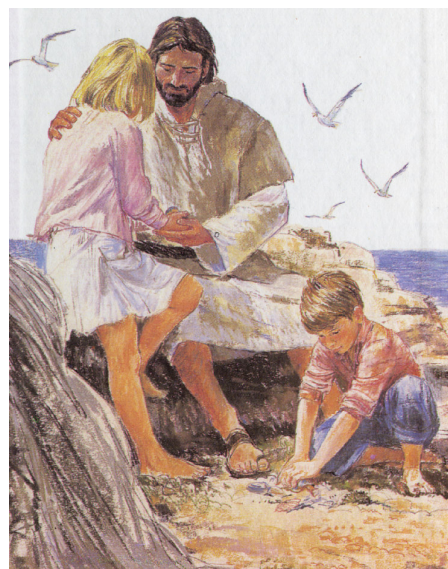
*Bog Oče, mar si mene poklical,
tvoja usta moje ime govorijo.
Barčica je ob pomolu pristala.
S tabo pojdem, ko pokličeš, Gospod.*

*Jaz ne izbiram bogastva;
vse kar imam je zaupanje vate.
Sreče me vodi, da tebe spremljam.*

*Ti potrebuješ me vsega:
dar ljubezni, težobe moje,
radosti, upa, telo in dušo.*

*Pot skupno bova hodila,
vodila duše na morju življenja,
Ujete v mreže ljubezni božje.*

*Bog Oče, mar si mene poklical,
tvoja usta moje ime govorijo.
Barčica je ob pomolu pristala.
S tabo pojdem, ko pokličeš,
Gospod.*

GUD FADER

*Gud - kom en dag intill kajen
Hän sökte lekmän till väldiga bragder -
Att fånga själar med biblisk lära.*

*Gud Fader, jag hör än att Du kallar,
Då mitt namn tyst Dina läppar uttalar!
Lilla arken lämnar kvar jag vid kajen
För att följa Dina steg, när Du går...*

*Jag - äger inget av värde
Utom kärlek och den goda viljan,
Att kunna följa den väg du vandrar.*

*Du - har behov av min kärlek:
Hjärtas sånger, de ensamma stunder,
Min sorg och glädje, allt mitt jag ger dig.*

*Vi - ger oss ut för att leta
De vilsna själar som irrar på havnen,
Guds ord vi följer, vår ledarstjärna.*

*Gud Fader, jag hör än att Du kallar,
Då mitt namn tyst Dina läppar uttalar!
Lilla arken lämnar kvar jag vid kajen
För att följa Dina steg, när Du går...*

POROČNI ČAS

*Z veselim srcem gresta pred oltar,
Ljubezzen svojo dajeta si v dar.
Poročni čas, to je veselja čas;
Kako se sveti ženinu obraz!
Dobil je ljubo, zvesto si ženico,
Izbral primerno sebi je družico!*

*Ob vstopu v cerkev, božji Materi,
Nevesta svoj dekliški stan izroči.
Poročni čas, to je veselja čas;
Žari od srečje mladima obraz!
Poprosi ženin Jožefa, rdnika,
Naj sreča se v življenju ne umika!*

*Duhovnik dal je božji blagoslov,
Tam v cerkvi, s pritrkavanjem zvonov.
Poročni čas, to je veselja čas;
Kako žari nevesti, glej, obraz!
Vsa v belém, praznično razpoložena,
Smehljaj se možu. Zdaj sta poročena!*

*Želja na zdravje, srečo sprejmita,
Ko pot življenja v dvoje ubirata!
Poročni čas, to je veselja čas;
Smehljaj na licu – sreče je izraz!
Ljubezzen je - kot zrno posejano,
Njen plod uživa ta, ki mu je dano!*

poet

*Pisar ni moj poklic,
Pa vendar pišem stihę
In pisanju vrstic
Zaupam svoje vzdihę.*

*Ko bolečina moje
Bolno sreę razkrajaja,
Takrat najlepše stihę
Notranjost mi poraja.*

*Zato en list papirja,
Pero in delo zbrano
Razburkano umirja
Mi dušo, razdejjano.*

PIŠEM IN VEM, DA OBSTAJAM

*Meglice zgodnjega jutra,
Mesečina poletne noči,
Pozdrav starega znanca
Prijetno razveseli.*

*Kadar pno se oblaki
K zarji sončnega dne,
Takrat mi dih otožen
Rahlo stisne srce.*

*Vse to me močno prevzema,
Notranje obogati.
Čuteča tedaj ugotavljam
Skrivnostni pojem: živim!*

*V znanstvih, nesreči in sreči
Se duša žejno opaja.
Ko čustev vseh prekipavam,
Pišem. In vem, da obstajam!*

MAMA

Mama je vedno samo žena.
Samo mama lahko ustvari tak dom,
Da je vsem članom družine lepo,
Da so si dobri, se spoštujejo,
So srečni in se imajo radi.
Hvala ti, mama, ker te imamo!
Nikoli se ne vsiljuješ,
Nikoli se ne mešaš v naše stvari.
Ti samo si – vedno tukaj,
Kadar te potrebujem.

Daješ nasvete, kadar te povprašam,
Kaj naj storim, ko me trga v ramenih,
V križu, po nogah.
Kadar potrebujem note za pesmi,
Ki bi jo radi peli. In vse ostalo...
Ob tvojem ramenu se lahko izjočem,
Ob tvoji dobri volji od srca nasmejem!
Tebi lahko zaupam vse skrivnosti;
Tvoja ljubezen ne išče nadomestila –
Ti nas imaš vse enako rada!

Vedno si ljubeča, tolažeca in bodreča.
Še vedno najdem pri tebi močno oporo,
Kadar me je strah in mi je hudo.
Življenje nam je prineslo mnogo hudega,
Še več pa lepega, ker si nas naučila,
Da v hudih rečeh vidimo tiste drobne lepote,
Ki jih vsakomur ni dano videti.
Hvala ti mama! Bog naj ti povrne!
V mislih smo ob tebi.
Upamo, da to veš. Radi te imamo
- vsi tvoji, ljuba mama!

MAMA, RADI TE IMAMO

*Danes smo v mislih pri tebi,
hvaležni za vse, kar si nam dala;
Za vse, kar nam še vedno daješ
In s tem bogatiš nas in sebe.*

*Pri tebi, mama, velja:
Več ko drugim daš,
Več sam nazaj imaš!*

*Vsak naš dan sestavljajo trenutki,
Ki so edini, resnično doživeti.
In vsak izmed teh trenutkov
Ima poseben okus hrepenenja...*

*Pred očmi se nam vrtijo
Duhovne slike iz življenja:
Srčca, pričakovanja, hvaležnost.
Vse ostalo je le bežnost.*

*Kar se Janežek nauči,
To pozneje Janež ve in počne...
Mama, radi te imamo za vse!*

GLOBALNOST

*Smo otroci časa,
Ko svoja življenja mērimo
Z mero globalnosti.
Obenem pa smo individualisti:
Vsakdo je nekaj posebnega,
Nekaj enkratnega, neponovljivega!
Vse več materialnih reči imamo,
Ki naj bi nam služile kot olajšava,
V sakdanjem življenju.
Toda vse manj časa preostaja,
Ki bi ga mogli posvetiti
Svoji okolici in drugim.*

*Vse večje plače prejemamo
Za naše usluge in dejanja,
In še več bi hoteli imeti,
Pa četudi na račun drugih.
Toda vse bolj naraščajo izdatki,
Da bi zadovoljili naša hotenja.
Naši domovi so se razširili,
Vsakdo ždi v svojem kotičku.
Zapiramo se, ni nam mar okolica.
Moteče je, če nam pride kdo preblizu.
Vse bolj odtujeni in sami smo
V okolju, ki prezira družabnost.*

*Radi bi, da nas ljudje občudujejo.
Teško priznavamo zasluge sočloveku.
Skrbimo zase, morda še za koga,
Vendar se ta krog vse bolj krči.
Menim, da je globalnost
Pojem za nekaj splošnega,
Lahko bi si ga tolmačili tudi tako:
S svojim bližnjim ravnaj enako,
Kakor želiš ti,
Da bo tvoj bližnji ravnal s teboj!*

HREPENENJE PO DOMU

*Domači kraj, vasica mala,
Ti hrepenenje moje sil
Tu mati je življenje dala mi.
Tu moj rod živi!
Odšli smo z doma, svoja pota,
Nič hudega takrat slutel.
Ko se je pokazala zmeta,
Se izbrisati ni dala več.
Včas, mati, vse nas zdaj tujina
Kaznuje, ker smo z doma šli.
Medu iskali, a pelina pretežno v svetu smo našli.
Smo hlapci tujcu, ki zatira
In izkorišča mlado moč.
Vsak nas, pritepenec, prezira.
Brezglavo smo odšli nekoč!
Obljube zvite so zvabile,
Prevpile tvoj swareči glas,
Prostost, ponos ugonobile.
Mladostni davek jemlje čas.*

*Res, ob večerih kdaj ti pišem:
»Sem v redu. Kako se ti imaš?«
Nad pismom tiho solzo obrišem.
Resnice, mati, ne poznaš.
Zakaj grenil bi ti življenje,
Kdo mi je kriv za to gorje?!
Resnica bila bi ti v trpljenju.
Dovolj trpela si zame.
Še to povedati ne da se,
Da bolj ko čas hiti naprej,
Se vsled želja pogrezam vase,
Ker hrepenenje je brez mej!
Gojim še upanje v vrnitev
domov, kjer žlahtni trs zori.
Usliši, Bog, mi to molitev:
Ohrani dom in mater mil!*

SAMOTNA

*Préd mano je vaza, v nji cvetje
Razkošno, dehteče cveti.
Iz radia sliši se petje,
V ubranih glasovih zvoni.*

*Pogled mi uhaja skozi okno,
V bleščéči dan, s soncem prežet,
A v duši je moji samotno,
Kot bil bi tuj zamę ta svet.*

*Nękoč sem se tu radovala,
Dekleček, nedolžen otrok,
In z znanci se sręčna smehljala –
Ti časi so mimo – o Bog!*

*Kako je vse naglo skopnelo:
Smeh, igre, prisręčnost ljudi...
Sreę je kot okamęnelo,
V tej pusti sedanjosti spi.*

*Nę v cvetju, nę v pesmi nę najdem
Te sręče, kot sem jo nękoč...
Med znanci prijatljev nę najdem,
Se v duši storila je noč.*

KOLO ŽIVLJENJA

*Ljudje, ki hodite kraj mene,
Iz dneva v dan srečujem vas.
Le kam vas, mnoge, neki žene,
Kaj skriva sleherni obraz?
Obrazov je različnih mnogo,
Podobnosti tu skoraj ni.
A mnogi so, ki jim tegobo,
Skrb, žalost berem iz oči.*

*Tu srčam ženo, ki sledovi
Nespanja ji obraz kazijo.
Spet tam obraz zagledam novi,
Pogreznjen je v melanholijo.
Tam z roko v roki gresta dva,
S pogovora se čuje smeh...
Mene nihče ne prepozna,
Po istih hodimo poteh.
Nikogar vprašati ne čujem
V tej množici o moji koži.
Mar sama sem, ki opazujem,
Kako kolo življenja kroži?!*

ŠOLSKA SLIKA

*Spominjam se dogodkov iz razreda,
Morda je šesti ali sedmi razred bil;
Predvsem sem bila slabega se reda,
Kdaj ga je brez izjeme vsak dobil!
Kadar Kosi fiziko ocenjeval je,
Mu vprašani največkrat le molčal je.*

*Iz petega – kot da bilo bi lani,
Golob nas zgodovino je učil,
Ocenno naredel mi Feničani:
Kje, kdaj in kakšen narod to je bil.
Napamet sem vso snov se nadrdrala,
Odlično stakniti pri njem – res šala!*

*Vsi radi Dovorjevo smo imeli,
Najbolj nas je, divjake, ukrotila!
Čez vse smo njenih ur bili veseli,
Med drugim zemljepis nas je učila.
Obliko Jugoslavije nekoč me vpraša:
»obliko ima krompirja«, ne odlašam.*

*Odgovor moj neumen jo razkači,
(pol v šali, pol zares tako sem rekla).
A Dovorjeva: »leni razgrajači,*

*Kdaj že vam v prazne bom butice vtepla,
Da med poukom se držimo čtiva!
Tokratne graje jaz bila sem kriva.*

*Pepelnikova s slovnico polnila
Nam je glavice, včasih z muko pravo.
Ni se premnogokrat zaman jezila
In nam prirajala s tem le zabavo!
Uspeha več pri glasbi je imela,
Saj tudi sama je kot slavček pela.*

*Najčezšče sem posreči jo odnesla;
Za vzor ne bom trdila, da sem bila,
Povprečno pa sem dobro se obnesla,
Če zlepiš ne, pomagala je sila!
Z veseljem se sošolcev vseh spominjam,
Ko v mislih šolsko sliko tu razgrinjam!*

TEMNE MISLI

*Čas celi ranę vsake vrste,
Le ranę v sru so izjemę.
Usoda vlaga v hladne prste
Preveč moči, je polna vneme.
V deželi sončni dozorela
Sem. Bil prelep je tisti svet!
Kot v pravljici sem preživela
Čel niz brezskrbnih, srečnih let.*

*Ta leta srečę so edina –
Iz njih črpam moč v nesrečnih dneih,
Ko iz čaše, zvrhanę pelina
Kaplja v srcę, gręni mi smęh.
Kot sadež sem, ki v vetru niha.
Radosti, srečę ni več zamę.
Za misli temne ni oddiha,
Podijo sem ter tja se same...*

MOJ SVET

*Pod slap zahajam, v svet samote,
Iskrečih kapljice tisoče,
Odsev so sreče, vir lepote,
Ko v strugo strnejo se vse.*

*Tam nižje doli ob rečici
Mi mlada srna hodi pit.
Imena ne poznam cvetici,
A vonj ima prčudovit!*

*Ob gozdnem robu se spržhodim,
V naravi pasem si oči.
Samota vabi, ondi blodim,
Dokler se ne zmarači.*

*Moj svet je tukaj, kjer se listje
Osipa hrastovo jeseni,
Ker v družbi velikana zdi se,
Da je odpadlo tudi meni.*

*Vsak hrast ozeleni spomladi,
Cvetica spet bo zaevetela.
Bledijo moji upi mladi –
Slovo mladost je moja vzela!*

ZOPET PROČ OD DOMA

*Zadnji moj večer doma,
Spet odhajam proč, v tujino.
Jutri že bo pol sveta
Med menoj in domovino.
Lepih dni je kmalu kraj,
Nezadržno odhitijo...
Le naprej, nikdar nazaj
Ure, dnevi se vrstijo.*

*Spet bo leto naokrog
Præden videla bom kraje,
Ki sem jih že kot otrok -
In še zdaj jih imam najraje.
Mnogo dala bi za to,
Če nikdar odpotovala
Nebi proč. Saj vse hudo
Mi tujina je zavnala.*

*A povratka zame ni -
Tujka sem doma postala;
Saj večino sem ljudi,
Zadnjič komaj prepoznala.
Jutri spet odhajam tja,
Kjer mladost sem izgubila...
To so trda, tuja tla,
Dom pa v sreču bom nosila.*

HÖR MIN BÖN, MARIA

All min längtan, all min lycka
Vill jag lägga i din hand.
Ingen kan ifrån dem rycka,
För du är min bundsförvant.
Det känns tryggt att ha dig kär,
dig kär
Du min vän Maria är! Du är:
Å, Maria, Jesu moder:
Bed för oss!

Hör min bön, Maria kära,
Som jag sänder upp till dig!
Tunga bördor hjälp mig bära,
De tynger arma mig.
Dina barn behöver råd, ditt råd
Ge oss kärlek, visa nåd, din nåd:
Å, Maria, Jesu moder:
Bed för oss!

Din i livet här på jorden,
Din i dödens bittra stund,
Jag vill ära dig med orden,
Som ett lem i ditt förbund.
Ur mitt hjärta än en gång,
en gång
Stiger glatt
min bönsång, min sång:
Å, Maria, Jesu moder:
Bed för oss!

OB SLOVESU

*Poslavljam z vlažnim se
Pogledom.*

Kdo ve, kdaj pot me pelje tod...

*Čebela letajo za medom,
za čim pa jaz ubiram pot?*

Vprašanja slična si zastavljam, 2003

Šešpečem v sebi: vrnem se!

Začasno danes se poslavljam,

Zapuščam kraje ljube te.

2005

*Njbo je brez oblčka, jasno,
Čist, v sončni luči dan svetel.*

Popoldne je, postaja kasno,

Kot da tolažbo bi iskal.

Potoček pod domačo trato,

Kako prijazno žuboriš!

»Mar ni to polje vso kot zlato?«

z vabečim glasom govoriš.

*»Mar so še trate kje na svetu,
tako cvetoče, kot doma?*

Navdih so peveu in poetu,

Da pesmi vro iz dna sreč!

Ljudje žive tu prav spokojno,

Kaj vendar vleče te drugam?

Ostani tukaj!« Ah, prepozno!

Odgovor svoj ti zdajle dam:

Na tujem me družina čaka.

Vsi tam živijo, za njimi grem.

Ljubezni dvojne cena taka

Je, da popotnik večer sem!

1986

MIRTOV GAJ

Orig. Evert Taube RÖNNERDÄHL OVA POLKA

*Kje neki hodi Rönnerdahl?!
Zaljublencev in slavčkov raj je mirtov gaj.
Morda je tam si prostor poiskal.
Ja, Rönnerdahl odšel je v park,
Sredi Annien je mirtov gaj.
Slikarja vetre blag hladi. V grmovju šelesti.
»Nad rečno strugo čisti slap sem s čopičem ujel!
Pristopi, moj poet, še ti, podobe boš vesel!
Ja, Rönnerdahl odšel je v park
Tam v Annien je mirtov gaj.
Slikarja vetre blag hladi. V grmovju šelesti.*

*»Ah! de poet, »moj Rönnerdahl;
Za mojstrovino »mirtov gaj« v odliko, Baccusov pokal
Slikar, rad bi ti dal!
Zrem ta moj svet minulih dni,
Spomine stare obudi: v podobi vile Silvija
Se s platna mi smehlja!
Pod vodnim slapom vitki stas zastrt s prameni las,
Polt zagorela, sij oči so sliki le v okras!
Zrem ta moj svet minulih dni,
Spomine stare obudi: v podobi vile Silvija
Se s platna mi smehlja!*

*Ob jutrih šla je naskrivaj
Po svežo kopel v mirtov gaj. Kot nimfa gola,
Vitkih nog skakljala je okrog!
Ti si slikar, jaz bom zapel!
Najin motiv je »mirtov gaj« in Silvija,
Ki je oba močno začarala.
Da si jo ljubil tudi ti, mi slika govori,
Tako goreč, kakor jaz.
Sledu ni izbrisal čas.
Na platno ti – jaz na papir
Upodabljam njo in rečno pot.
Sreč mi je zajel nemir, ker je hodila tod«!*

ROSMARIN

*Här, bland trädgårdsblommor
Doftar rosmarin.
Om vi skulle skiljas,
Ta den, vänneren min!*

*Lägg den på ditt hjärta;
Ta den till ditt bröst!
Och vid minsta smärta
Må den bli din tröst!*

*Rosmarinen vissnar,
Blekner allt som var.
Glädjeyran tystnar,
Minnet lever kvar!*

1997

Maj

*Brskve so in žlahtne
jablane odevle;
Sonce jih poljublja
nežno ob slovesu.
Trave z bujnim cvetjem
so se spet odele,
Ptica pleče gnezdo
v vejah na drevesu.*

1984

*Češnje na osojah tudi že zorijo,
V logu so se jagode lepo obrasle.
Šipkov grm, solzice, šmarnice cvetijo,
Krave so za hišo deteljo popasle.
Maj s cvetočim spremstvom
je prišel v deželo,
Ptice svoj t e d e u m pojejo naravi.
Spogledljivo vabi lipov cvet čebelo,
Zajčkov par skakljaje se igra na travi.*

1984

*Stvarstvo se dodobra spet je prebudilo,
Zdramilo; skrivnostno polje v njem življenje.
Kar živi, vse čuti neustavljivo silo,
V njej je vir življenja - slo in hrepenenje.
Maj je res najzajši mesec vsega leta,
Žal pa tudi čas cvetenja hitro mine.
Ko je na vrhuncu bujnega razcveta,
Majnik se poslavlja s senco bolečine.*

1999

BOGASTVO

*Na oknu je, v lončku cvetličnem,
Pokrita, kot pravi zaklad,
Ne šteje nič v svetu petičnem,
V naš dom pa prinaša pomlad.*

*Na metre, hektarje se meri
In z njo mešetarimo vsi.
A ona nam nič ne zameri,
Občasno se le potaji.*

*Le stransko vlogo zlatnina
Igra v primerjavi z zemljo;
Prehrani nas vse povrtnina,
Nikogar pa suho zlato.*

*V nje toplem osrčju so žile
Z vodo in z vse vrste rudnin.
Pod zemljo življenske so sile
Človeka, živali, rastlin.*

*Jaz je za drobno prgišče
V lončku cvetličnem imam.
Tu je, kot skrito svetišče,
S svetjem napolnila hram.*

1985

BLOMMORNA HAR VISSNAT

(Slov. mel. Vsi so venci vzeli)

*Blommorna har vissnat,
Utom den i fönstret.*

*Den har fått sin näring
Genom mina tårar.*

*Om jag fällde tårar
Rinnande på marken,*

*Marken skulle dala,
För att döva smärtan!*

MEGLA

*Męgla je krog in krog.
Jesen je spet prišla.
Gledam v ta strgan obok
Sinjega neba.*

*Greje in boža me
Tvoj poljub sladak,
Stisk ljubljene roke,
Čeprav je jesenski mrak.*

*Dež mi na okno rosi,
Ko slonim ob njem.
Zbogom, polletni čar,
Napočil je čas megljen!*

KRIZA

*Ko mi je upanje umrlo,
V življenje in do soljudi;
In ko duha oko je zrlo
S pogledom groze in skrbi,*

*Zatisnem to oko nesrečno,
Pogled odtaval mi je proč.
Saj ni stvari, ki traje večno –
Zamenjalo je jutro noč.*

*In ta oblak, ki je obzorje
Zasenčil mojega duha,
Pregnan bo, saj šz burja morje
Razjari in se z njim igra.*

*Spet sonce mi bo zasijalo,
Prijatelji mi bodo dragi;
Zaupanje bo v duši vstalo –
In to bo sreča v novi zmagil!*

2005

1983

O MARIA, HIMMELSK MODER

*O Maria, himmelsk moder,
Se på mig, som liten är!
Du ledsagar och förlåter,
För du har oss alla kär.*

*Värna om ditt männ´skosläkte,
Hjälp oss genom livets lopp!
All din kärlek i oss väckte
Varma känslors ljuva hopp.*

*Våra frågor du besvarar:
Allt förgängligt tinar bort.
Lär oss hitta det som varar,
Jordiskt liv är ju så kort.*

*O Maria, himmelsk moder,
All din hjälp behöver vi.
Låt oss lyssna när du råder,
Stå oss, arma, alltid bi!*

MOJ JAZ

*Verjela sem, da svet se je zamajal
Na svoji osi in se spremenil.
Verjela sem, da jutri dan bo lepši,
Glede na tega, ki je danes bil.
Zakaj oziram neki se za soncem,
Zaman naprezam trudne vas oči!
Bo res ostalo prazno to iskanje,
Kot da miru in sreče zamę ni.*

*V tem nęenakem boju se predajam,
In vase srkam vsak bodrilni glas.
Gojim še upanje, čeprav usiha,
Za vedrim smeškom skrivam pravi jaz.
Nihče ne sluti, da je bolečina
Globoko se zarila v mojo bit.
Čę površine dobro bi ne skrila,
Bi skriti kot bolesti bil razkrit.*

*Tako uspelo je na zunaj skriti,
Šę slututi ne dam, kaj je z męnoj.
Snov za pomilovanje nočem biti,
To vzelo bi še zadnji mi spokoj.
Svet je kot je, v neskončnost se obrača,
Na svoji osi bo naprej ostal!
Vsak dan je nov, saj "včeraj" se ne vrača,
Le moj se "jaz" je v bistvu omajal.*

TILL DIG, O GUD, VI VÄNDER OSS

*Till dig, o Gud, vi vänder
oss, när vår dag är svår.
Och vad som än oss händer,
Din trofasthet består.*

*All visshet och allt lov,
Med världens tungomål,
Ska bäras fram till dig, o Gud,
Till jordelivets slut!*

*Vår ungdomstid du mättar,
Med fröjder utan tal.
Du våra bördor lättar,
I ålderdomens kval.*

*Av träden löv ska falla,
Förbleknar blommors prakt,
En efter en, vi alla
Får lämna jordisk makt.*

*Var´ dag du oss förkunnar
Ditt verk, din vilja god.
Med gåvor du oss unnar,
Din godhet ger oss mod.*

*All visshet och allt lov,
Med världens tungomål,
Ska bäras fram till dig, o Gud,
Till jordelivets slut!*

PRIHAJA ČAS CVETENJA

*Prihaja čas cvetenja, z njim hrepenenja čar.
Pred nami je poletje; brstenje njiv in trav.
Še toploto, ki oživlja, kar mrtvo je in spi,
Še sončni žarek zgrinja, naravo prebudi!*

*Cvetlice bogate jase: Semenja žitnih polj
Postiljajo vsak zase, da kruha bo dovolj!
Prostrano božje stvarstvo, stvari, človeški rod,
Prejema to bogastvo, ker ljubiš nas, Gospod!*

*Še ptice žvrgolijo; Gospodu to je prav,
Še dneva veselijo; vse poje ti v pozdrav!
Zakaj bi ne prepeval še jaz in te slavil,
In svetu razodeval, kako si milostljiv!!*

*Za letino bogato, zalivaš rastlinjak!
Na morje in obalo daš blagoslova znak,
Moči pri opravih, v počitku dušni mir;
Zasipaš nas z darili. Ti si življenja vir!*

2003

2003

OTROŠKA DRAMA

*Samoten potnik skozi vas utrujeno, počasi stopa.
Vdihuje oster, zimski mraz.
Prispje do vaškega potoka.
Zdaj potok je zaledenel, samoten.
Vrbje nanj se sklanja.
Nekoč bil takšnega vesel
Je, zdajle žalost mu naznanja.
Nekoč je tule bil živ-žav,
Potočna struga kot mravljišče,
On sam še srečen, mlad in zdrav.
Popotnik po spominih išče:
Sosedov Janko, on in brat so drsališče tod imeli,
Se ne zavedajoč takrat,
Da vsi ne bodo preživeli.*

*Kos se ledu pod njimi vdre!
Tu z Jankotom stojita bleđa,
Vedoč, da brat izginil je,
Utonil pod grobiščem leda!
Prepadena strmita tja: Brez krika grli sta kričali!
Ta hip brezskrbnost je odšla,
Led, voda sta jo pokopali. Previdnost ni nikdar odveč,
Kjer kup otrok se skupaj zbere. Ko je prepozno, nikdar več
Poti nazaj ni. Brez zamere!
Pogosto potnik pride sem, da z lepimi spomini žalost
Obuja, ko mu je jesen življenjska napočila. Starost.*

1992

1960

PRVI SNEG

*Ko je Lenka zjutraj vstala,
Brž pomela si oči,
Se na postelji vzravnala,
Sama zase govori:*

*Mamico bom povprašala,
Kaj tam zunaj se blešči.
Tudi trava je postala
Čudno bela, se mi zdi.*

*To ni slana, sneg je, šmenta!
Vrt ni več utrujen, pust.
Oživela bo legenda
Z babičinih starih ust!*

*Sanke, kapa, rokavice,
Topel šal mi grl bo vrat.
Zrnje za premrle ptice,
Kot pozimi prejšnjikrat!*

*Vsa mladina oživela
Bo na klanecu, za vasjo.
Smučke na noge pripela:
Ju-hu-hu! To bo lepo!*

*Lenka vstane, se obleče.
S kuhinje kakav diši.
Srčno, mama! Lenka steče
Ven. Snega se veseli.*

2003

NA DEŽELI

*Biti spet doma, to je čudovita stvar!
S polnimi pljuči vdihujem čisti zrak.
Ves ta mestni vrvež danes ni mi mar,
Na deželi tiho pade prvi mrak.
Gledat grem na vrt
Vso bogato, bujno rast,
Sadžje in cvetje. Sonce jih zori.
Na obrobju jase se košati hras.t*

1984

Z brajd domačih grozdje zadiši.

*Zame je posebnost že, kadar v sončnih dneh
Zemlja nemo žejna kliče po dežju.
Šelestenje vetra v vejah je kot smeh,
In čebele drobne iščejo medu.
Kadar pa z oblakov se vsuje gosti dež,
Kakor dobrotljiva pesem šepeta.
V sivem jutru v gozd po svežje jurčke greš.
Razvedrilo za telo je in duha.*

*Vsakdan nosi mir, ni drvenja tja v en dan.
Kakšno delo čaka koga, vsi vedo,
Za družino kruha kmet pridela sam.
V soncu in dežju je doma lepo!*

*Borih nekaj dni še ostajam tu samo,
S polnimi pljuči vdihavam čisti zrak.
Kmalu mestni vrvež zopet mar mi bo,
Ko v megleno jutro me odpelje vlak.*

1969

1989

GRABŠENŠČAK

(prileško)

Za je dolgo že od tega, gda smo деца še bili.
Dobro se še spotin vsega, tak kak včera, se mi zdi.
Grabšenščak je malo mesto, redke hiše in lidje.
Če pa nūcaš vaško cesto, v blati gujzneš do glave.
Same mūže ta do konca, do štacūna vūro greš.
Š cirkvi najč ne čuješ zvonea, v pūrgo hodiš vūro peš!
Šola bla pri Sveten Dūhi, ta smo šli se peš vičit.
To si priša lačen, glūhi, vsega že vūtrano sit.
Mamika se je jezila, kak te s šole greš domo?!
Hitro bi še bita bila, kda je le predugo šlo.
Z Janzom smo kravce pasli, žleht bili, kak деца so.
Z Jelicoj smo vkūper rasli, Olgī leta je bilo.

Atek je gorice pleja. Vsega teko mēli smo!
Še gnās se o vsān mi seja: črešje, grūške, kutino.
Enē zime se še spotin, šli smo na vrati v ničkah
Krūhovih, če se ne motin. Ne zapstoj nas mantra strah!
V črešjo smo se zaleteli, menē še je vrglo v jo.
Z ničk smo same treske mēli, jaz poškrampano glavo.

Lūšno je bilo pred leti, tak blo potli nikdar ne!
Minē vse na toten sveti, cajt gre svojo pot napre.
Te blo lūdstvo bol veselo, z malin zadovolni vsi.
Po večerih se je pelo, kda s kopi lidje so šli.
Za je dolgo že od toga, Grabšenščak pa še stoji,
V jān pa nega marsikoga tistih, gē so tā bili.
Mi smo bek se odselili, bliže pūrge, v drūgi krā.
Moje misli pa posili še zā silijo nazā.

PRIŠEL SI

*Prišel si v moje življenje
Po poti sreče, za katero poprej nisem vedela.
Š pomladnimi biljkami je bila zastrta pot
Po kateri si prihajal,
Luč sonca je bila razlita po njej
In me slepila, zato te nisem
Že poprej videla.*

*Zdaj si pa končno zaręs tu,
Prepreke, ki so zastirale moj pogled
So se umaknile s poti.
Res si prišel
In sem te vesela,
Kakor že dolgo tega
Nisem bila vesela česarkoli.*

*Žal mi je le,
Ker nisi prišel že poprej,
Če mi ima sploh
Biti zakaj žal!
Takšno je življenje.
Mogoče boš pa sedaj
Ostal za zmeraj!*

VONJ CIGARETE

*Šel si. Tako bo mogoče še najbolje.
Dovolj časa bo še za obžalovanje.
Želim si malo sreče, ščepec dobre volje,
Morda izpolnijo se moje sanje!*

*Še je prisoten vonj cigarete, ki jo kadiš,
Nočem za zračenje okna odpreti!
Vonj bi odnesel svež vetrov piš,
Čudno, a to bi me moglo boleti!*

*Jutro me je zalotilo vso v solzah.
Sanj ni bilo, spanje je izostal.
V blodnjah sem hodila po najinih stezah,
Srečala sva se. Tudi ti si me iskal!*

*Reš sem zaslišala tvoje korake.
Trudne so te oči, ki sem zrla vanje.
Ne bova ponavljala iste napake,
Morda izpolnijo se najine sanje!*

TRENUTKI S TABO

*Prijatelj, zdaj razumem, kaj pomeni
Ostati sama. Vem, da se ne vrneš.
Zbudil si nekaj, kar je spalo v meni,
Resnica je, kamorkoli jo obrneš!*

*Prelepo je bilo, da bi ostalo,
To dobro vedela sem že odkraja.
Vseeno sem si zadržala malo,
Če tebe ni, spomin me zdaj opaja.*

*Vzeti tega, če hotel bi, ne moreš,
Šaj zakopano je v srca globino!
Verjela nisem, da to ti premoreš,
Razburkal mirno si duha gladino.*

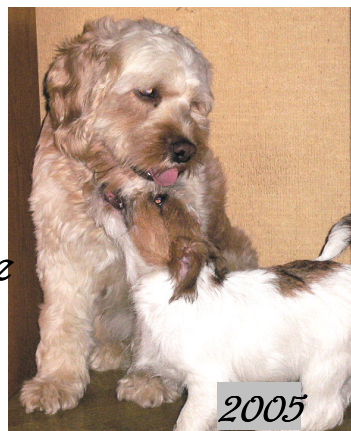
*Potrebnovala sem te kot posodo,
V katero sem vso svojo bit izlila.
Prepozno pa spoznala sem zablodo,
ko sem se slepo vate zaljubila!*

*Da si odšel, ni več pomembno zame.
Da sva se srečala, to je zadosti.
Kot suho dračje drobna iskra vname,
Tako primerjam naju, veš. Oprosti!*

*Vem tudi to, da zate sem le ona,
Ki jo slučaj je le na pot prinesel.
Dopust je čas za šale, je sezona,
In v zvezi s tem si vsega se otresel.*

*Kaj drugega bi naj pričakovala?!
Nzumna nisem, morda zaletava.
Usoda se z menoj je poigrala,
Zato srce boli me, ne le glava.*

*Življenje svoje pa potapljam v sanje
In ne želim, da bi me z njih zbudili!
Najraje sanjam, pa četudi dan je,
Trenutki s tabo so mi to pustili.*

PREDEŃ ODRASTEŠ

*Præden odrasteš, ti bom povrnila
Vso srečo, ki jo srkam vaše željno!
Z vso svojo dušo, veš, te bom ljubila,
Kot ti me ljubiš, vdano, neizmerno!
Vsa sem le tvoja, bitje nebogljeno!
Vzgojitelj sem ti, varuh in reditelj,
Zato najprej bo "mama" izrečeno
Iz tvojih ustec, ker sem tvoj učitelj!*

*Ročici drobni k meni privzdiguješ,
Z očmi me prosiš: pridi k meni, mama!
Objemaš me, zdaj božaš in ljubkuješ,
Ves čas je sreča spremljevalka nama!
Iz grla smeh cinglja, sladko odmeva,
Zdaj očki prav zaspani zræta vame.
In po napornih vtisih tega dneva,
Glavico trudno ti nasloniš name.*

*Bædim ob tebi, potrebuješ spanja,
Çe se prehitro zdramiš, včasih jokaš.
Kaj neki se ti, dete moje, sanja,
Ko v snu smehljaš se ali tiho stokaš?!
S teboj doživljam blago srečo mamæ;
V naročju mojem si, rude ti lica.
In ko ročica tvoja me objame,
Se dvignem s tal, da poletim kot ptica!*

MAJHNE BESEDE

1935

*Majhne so besede.
Navzlic mnogim izgovorjenim,
Se z njimi vsega ne da povedati.
Navzlic različnim govoricam
Pa se v sleherni ponavljajo izrazi:
Samota, žalost, radost,
Upanje in ljubezen.*

*Velika je radost.
Vzlic razočaranjem od včeraj
Stori, da je danes lepo živeti.
Navkljub bedi, ki prevladuje v svetu
Je zmožna osrečevati.
Ker se vedno znova vrača,
Je dragocenost.*

*Velika je samota.
Vzlic vrvenju pisanih množic
Ostaja izven toplega osrčja.
Vzlic medenim besedam,
Se ne zalopi nanje.
Vpričo lepote krog sebe
Ostaja slepa.*

*Veliko je upanje.
Navkljub prevladajočim neuspehom
Uporno poganja kolo življenja.
Navzlic pomanjkanju dobrote
Žibelki gorja,
Daje vero v sočloveka
In ga bodri.*

2004

*Velika je žalost.
Navkljub smehu na ustnicah
Pušča v srcu bolečino.
Navzlic potokom solza
Ostajajo čustva spričo nje
Nepotešena in je nedovzeta
Za veselje.*

*Velika je ljubezen.
Navkljub volji in pameti
Podjarmljuje človeška srea.
Navzlic Amorjevimi puščicam
Se izpostavlja in tvega.
Edina je, ki daje več
Kot jemlje.*

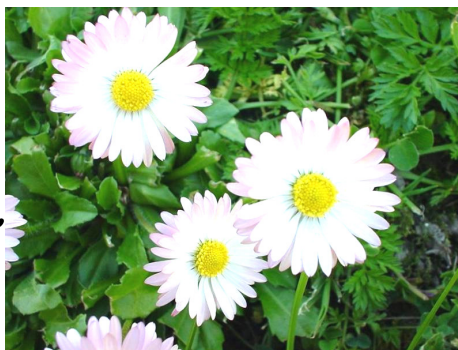
*Velika je smrt.
Z njenim prihodom so vse intrige razjasnjene.
Za sabo pušča pretežno lepe spomine:
O mrtvih ne govorimo slabo.
Na stečaj odpira vrata skrivnostni mitologiji.
Nobeno živo bitje ji ne uteče.
Njen prihod je vprašanje časa.*

*Veliko je življenje.
V nepraznem boju za obstanek drami samozavest.
Š srčno skopari, kot trgovec s slaščicami.
Iz ljubezni je spočeto, porojeno pa iz bolečine.
Dokler traja, pomeni vse, ko premine, pa nič več.
Je skupna usoda živih bitij.
Človek jo skuša predrugačiti.*

BLODNJE

*Vem, da ne smisel je, kar čutim,
Razpoloženju nisem jaz vladar!
Brezupno prazno je vse to, kar slutim,
So vse to blodnje? Komu naj bo mar!*

*Lovim za nečim hlastno v temi,
A kaj to je, še sama prav ne vem.
Še preden bom dosegla, mi odvzemi,
Ker tja do cilja prav nerada grem.*

*Odkar zavedam se, tako je.
Prav čudno, če se to kdaj spremeni:
Ko zaželim si česa, naj bo moje,
Še isti hip izgine, izpuhti!*

*A mnogo je, kar bi želela
Imetaj zase, brez da izgubim,
Od vsega bore malo bom imela,
Četudi še sto dolgih let živim!*

*Kar se mi nudi, to preziram,
Prezir mi jemlje vso potrebno moč.
Zavedajoč se, kam ubiram -
Upiram se in hočem proč!*

*Kakor zakleti krog me zmoti,
Korak usmerjam spet na stari kraj;
Tako, da najdem se na isti poti
In nehote se vrnem spet nazaj!*

PESEM BEOGRADU

*Ves veličasten, lep si, Beograd!
Lepota mesta me je vso prevzela.
Tvoj sosed je mogočni Novi Sad,
Obdaja rodovitna te dežela.*

*Ponosno Avala se bohota:
V prozornem se izgublja stolp oblaku.
Zeleni gozd jo s plaščem okraši:
Krošnjje pojo Neznanemu junaku.*

*Ljudje kot mravlje sem ter tja hitje,
Milijonsko mesto jim je zavetišče.
Te množice nikoli prav ne spre,
Ves Beograd je kot sprhajališče.*

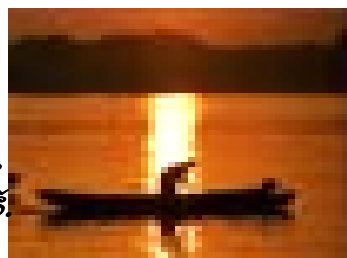
*Kot sestra Sava Donavi je mala:
Pod Kalemegdanom se že izmuči.
Tu pohiti, kot bi se radovala,
Da svojo strugo k Donavi priključi.*

*Na Kalemegdanu je prelepo!
V ganotju so oči se orosile,
Ko prvič videla sem jih, kako
So Save vode v Donavo se zlile.*

*Vodovje Donave tu pozibava
Neštete ladje, ki vzdolž nje drsijo.
Previdno se, vsa modra, poigrava
Z otroci, ki v naročju njenem spijo.*

*Zgodb tisočero, Donava, poznaš,
Državne meje tri si prestopila.
Zdaj na uho jih mestu šepetaš
Slovenijo ti Sava je razkrila.*

*Ves valovit, živahen tu ležiš,
Star mnogo let že, a še vedno mlad.
V valovih, krošnjah, v narodu bučiš.
Nadvidenje še kdaj, bel Beograd!*

ZAKONŠKE MOTNJE

*Nič lažjega, kot drugim svetovati,
Ko se nad zakon huda ura zgrinja!
A iznajdljivost brez sledu izginja,
Ko se pri nama jelo je majati.*

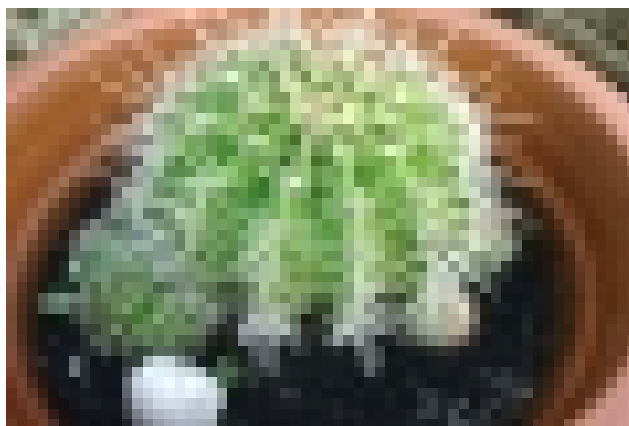

*Živiva skupaj, kakor tujea tiha,
Ječiva pod bremeni vsa potrta.
Ljubezni lina je s temo zastrta,
Kočljivo najina sreča v zraku niha!*

*Pozabljava na dobre, stare čase,
Zaman jo iščeva rešitev skupno.
Zakon se maje v temeljih brezupno,
Oba zapirava se vse bolj vase.*

*Pod isto streho pod večer zaspiva,
Ob jutrih se budiva istočasno.
Le "lahko noč" si voščiva še glasno,
Nikoli pa se ne pogovoriva.*

*To traje že predolgo.
Hočem spravo:
Kdo je zakuhal,
ali jaz sem krival?
Tedad na ramo
Mi nasloniš glavo,
Objameš me.
Utrujena zaspiva.*

V POLSNU

*Vroči in sladki
So tvoji poljubi,
Žgo in slade!
Vzemi me,
Tvoja sem, ljubi!
Ključ sreče.*

*Rahlo drhteče
So tvoje besede,
Glas sè duši.
Skriva tančica
Pogled
Strastnih oči!*

*Ljubi me! Želja
Je moja očita.
Tvoja sem vsa.
Slabo pred mano
Prikrita
Tvoja je sla.*

*Sladko ljubeče
Žgo tvoji poljubi,
Niham v polsnu.
Vstani! Noč je
Prešla, ljubi!
Nov dan je tu.*

SANJE NA OBALI

2005

*Se boste temu tudi vi smejali?!
Ležim na soncu, ki močno pripeka
In opazujem vrvež na obali.
Predstavljam si o morju, da je reka.
Vročina tokrat mi zares pršeda,
Zato želim si hlad deroče reke.
Počasi se pojavi slika bleđa
In ne občutim več tako pripoke.
Oči zaprem, saj sit sem že nagote.*

*Na čolnu se vozeč, v sanjah, seveda,
Edini potnik v carstvu sem lepote,
Kj moje jo oko ta hip zagleda.
Šumenje vode mi kot pesem tiha
Prijetne na uho glasove nosi.
In veter, ki spokojno z juga piha,
Kot prha tisožero kapljic trosi.*

*Zeleno smrčje, ki stoji ob reki,
Stori mi potovanje bolj prijetno.
Vročino lajša potniku v pripeki,
Ko čoln drsi z menoj po vodi sprtno.
Zagledam nekaj, kar mi lasje dviga:
Moj čoln zagrabil je močan vrtingec.
Ves paničen lovim za veslom: ni ga!
Čoln z mano tonč, kot da nosi svinčec.*

*Ko me že goltajo valovi reke,
Moj boj "v valovih" je ljudi privabil;
Sem strgal s sebe zadnji kos obleke,
Da nisem sam, ne v čolnu, sem pozabil!
Te mučne more pa je zdajci končec:
Ljudje začudeno so v me strmeli.
Razložim sanje: "bil sem brodolomec!"
Od smeha so trebuhi jih boleli.
Do smeha ni bilo mi niti malo,
Ožgan od sonca me je hrbet pekel.
Lep čas zdaj več ne bo me na obalo,
Da v čudnih sanjah bi se spet ne slakel.*

2005

1998

RAZLAGA SANJ

*Šem sanjala minulo noč lepo
O zbrani družbi, pitju in o evetju.
Vprašala sem, kaj neki naj bi to
Pomenilo, če se sanja o petju.
Ti si s police sanjsko knjigo vzel
In jel mi brati, kaj o tem je stalo:
"Prepir pomeni"! Si dejal vesel,
kako, da se prav to ti je sanjalo!*

*Napol verjela sva, največ pa ne,
In kmalu svan a sanje pozabila.
Dan je minoval in midva smeje
Sva se razšla. Pol pet je ura bila.
Obljubil si, da kmalu vrneš se.
Čakala sem te. Urę so bežale...
Naposled si prišel. Užaljene
Beside v jezi trde so postale.*

*In vračal si jih, vsako bolj ostro,
Boleče padale so, kakor tioča.
Odšel si jezen, proč, v temo.
Bila sem sama, tiho jokajoča.
Kot blisk prešine mi glavo:
Razlaga sanj minulega večera!
Kako, da nisva mislila na to,
Da sanje krive so bile prepiral!*

HČERIN OČITEK

*"Mar nimaš rad več naše mame?"
Vprašanje v dno srca me ganja!
Kaj naj ji rečem, svoji hčeri,
Da prehudo mi ne zameri?
Ne zmorem žalosti sejati,
Saj tudi meni se je bati,
Obžalovanja in kesanja.
A človek raje to odklanja.*

*"O da, seveda jo spoštujem,
Saj mnogo teža ji dolgujem!"
Zaslišim lastno govorico,
Slabo prikrito neresnico.
Če svojo ženo res bi cenil,
Za druge bi se nič ne menil
In od sramu bi zdaj ne stokal
Pred herko in hinavsko jokal.*

*K večeru dan se je nagibal,
Ves zdolgočasen sem ugibal,
Kako bom smuknil do gozdiča,
V objem nevednega dekliča:
Naj žena nič se ne huduje,
Ker sosed naš me potrebuje...
Kot vedno, vse mi je verjela,
Čeravno bi mi to ne smela.*

*A hčer je radovednost gnala,
Zato me je zasledovala.
Ko sem z dekletom se poljubljal,
Gradove zlate ji obljubljal,
Pred mene hčerka je stopila,
Pogleda proč ni obrnila;
V očeh ji je prezir zrealil...
"Jaz, hčerka moja, sem se šalil!"*

NAJINA ZGODBA

*Že se je približevala h kraju
Zgodba, ki še dobro ni začela.
Zgodba, ki se tikala je naju,
še pred koncem sva jo oživela!*

*Vajeti sva vzela v lastne roke;
Skušala svoj voz bova zvoziti.
Res, da sreča pride na obroke:
Pot potrudiva se prehoditi.*

*Dosti že oba sva izgubila,
Naj po svoji krivdi ali tuji.
To, kar še imava, podelila
Bova, ne le v dobrem, tudi v nuji.*

*Trajalo je, pruden sem dognala,
Da življenje tepe več kot boža.
S tabo skupaj lažje bo vzdržala
Bič usode nama zdrava koža.*

*Ko z menoj si, varno se počutim,
Z željo, da ti vračam v isti meri.
Novo upanje ob tebi slutim:
Lepi spet so dnevi in večeri!*

PETJE PTIČIC

*Od vseh strani vetrov
Je slišati krasnih glasov,
Kot drobnih strun nešteto,
Bi brnkal, je zapeto!*

*Ptičie kljunčki se odpirajo,
Živahne so, ljubljene ptice!
Glasove nebeške ubirajo
In vabijo k sebi družice.*

*Peveca v grmovju, le kdo prekosi,
Drobnega, ljubkega slavčka!
S svojim žgolenjem naš vrt poživi,
Z njim draži sivrega vrabčka.*

*Vračam iz tesnih se mestnih zidov,
Mnogo let tu že prebivam.
Postajam umirjen v okrilju gozdov
In pticam svobodo zavidam!*

PRISLUHNI

*Ni treba, da dobesedno
Upoštevaš moje želje,
Le prisluhni jim
In nato ugotovi,
Če se sklapajo s tvojimi.
Gotovo ne zahtevam preveč, ko želim,
Da razjasniš neke stvari tudi o sebi.
Tako jasne so
In očite te moje želje,
Da jih moreš razbrati,
Kakor odprto knjigo v svojem naročju.*

*Težje je razbirati sebe;
Drugega vidiš, sebe ne moreš.
Tako se zgodi,
Da je prava umetnost ugotoviti
In slediti toku lastnih misli
Ter se upirati nagnjenju trenutnih želja.
Jaz vem, kaj hočem,
Vem tudi, česar se bojim,
Za premislek je bilo že dovolj časa.
Vse to pa tudi tebi
Ni ostalo prikrito.
Zato prosim, prisluhni sam sebi,
Odločitev je v tvojih rokah.*

MORNAR

*V daljavi jadro se blęsti,
že bliža se obali.
Na krovu mlad mornar stoji,
Štrmi tja, kjer se vali
Vrtinčijo. Penęča sled
Privlači mu pogled.*

*Tak v duši mu šumi vihar,
Podoben kot v valovih.
Že leti dve je samotar,
Od kar po morjih plovi.
Imel je ljubico takrat,
Poln upanja in nad.*

*Dve leti... kaj že vse lahko
Med tem je spremenjeno!
Kdo ve, mogoče našel bo
Že z drugim poročeno.
A v svet je šel zato takrat,
Ker jo imel je rad.*

*Že sidro se spustilo je,
Mornar je naobali.
Ljudje vsak v svojo stran hite –
Poglej obrazek zali!
V objem mu deklica hiti,
Vse dvome razprši!*

HČERAM IN SINU

*Ko gledam, poslušam in vzgajam si hčere
Je, kakor da gledam otroštva svoj čas:
Lepe trenutke, igre stotere,
Kar s sestrama, bratom delila sem jaz.*

1982

*Teh biserov malih nadvse sem vesela;
Porednost jim z očk in navihanost sijel!
Otroško sreč bi si tudi želela
Nositi, prav takšno kot deklicam bije.*

*Veseljje in srčča, spomini mladostni,
Zavest, da življenje mi ni brez pomena –
Poznam ta občutek, premnogim skrivnostni,
Ki vam ga dolgujem: Teodora, Helena*

*In tebi, hčerkica Anne-Marie.
Sonce naj srčče nad vami bedit!
Naj vas ljubezzen in skrb matere
Varuje težav, ki v zasedah prežet!*

ps

*Matej, ko smo tebe pozneje dobili
Deklice so bile že v puberteti –
Smo naraščaja se res veselili –
S fantkom in našimi tremi dekletti.*

1982

1982

1984

POMLAD

*Dih južnih sapie zavzel je.
Zvončki so s snegom skopneli.
Modra vijolica kuka izpod lista,
Odpadlega prejšnjo jesen.
Nekkega dne je trobentica
Svoje rumeno očesez odprla.
Z vrta je mačica prva
Regradov listič uzrla.*

*Lastovka gnezdeče plete.
Z gozda »kuku« pesem glasno odmeva.
Metulj se iz cveta do cveta
Prevzeto sprehaja.
Pomladne vonjave iz vaze na mizi
Širijo pravkar ubrane narcise.
Topla potica, pirhi in krača le poudarjajo
Praznik velike noči. Kmalu še zvon oglasi se.*

*Bukev je prve lističe pognala,
Na sončni rebri se, ozelenela, lepo odraža.
Bogato rast kažejo žitni posevki.
Ribcam je v ribniku tesno postalo.
Potok s pritoki z gora je strugo napolnil.
Pomladnih čustev prepolno je tudi sreč.
Svet je razgiban, dih koprnenja ga dramí.
Vse brsti, raste, poganja, cvetel*

POLETJE

*Zapro se vrata šolskega poslopja
Otroke breme nalog tu razveže.
Družine peljejo se na dopuste;
Po službi in učenju se prileže.*

*Na kmetih kmečko delo se odpira
Že od pomladi, z vsakim dnem se veča.
Od žitnic, sadja, povrtnin, živine
Se kaže lep pridelek. Prava sreča!*

*Tako je čas za razna opravila:
Kombajn, kosilnica, na njivi traktor –
Vse to so pripomočki. Na strnišča
Posejejo še repo, z nje bo sladkor.*

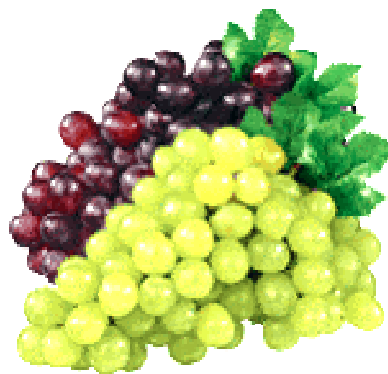
*Poljetno sonce daje moč rastlinju,
S kosilnicami travnike kosijo.
S kombajni zrlo žanjejo pšenico,
Ozirnico za ljudstvo pręskrbijo.*

*V grmovju ptice krmijo mladiče,
V potokih ribe radostno skakljajo.
V gozdiču srne, zajčki, veveričke
Se z žarkom sonca v praproti igrajo!*

JESENSKA OTOŽNOST

*V tem sivem jutru gledam zadnje liste,
Nihaje se borijo za obstanek.
Pred kratkim sem jih videl zdrave, čiste,
Spomladi so bili samo poganjek.*

*Na veji sleherni še listič niha,
Kar strah me je: zdaj, zdaj poslednji pade!
A veter z juga brezobčutno piha,
Kopiči padle tja na rob livade.*

*Proces v jesenskem hladu se ponavlja:
Uvzeng, kar pred kratkim je cvetelo.
K počitku gre tja do aprila, maja,
Odmirajoč, da spet bi zaživelo!*

*Pa vendar na teh vejah drugi listi
Pognali bodo, ko bo čas brstenja.
Vsem padlim, tudi letos padlim tistim
Za vselej izgubljen je čas zelenja!*

*Oči so žalostno se orosile:
Trdo jesen stopica v sled poletja.
Zaman s pogledi v drevju so lovile
Zelenje. Kje je še čas cvetja!*

*Otožno veter gole veje maje,
Še sonce je toploto nekam skrilo.
Narava spi. Kot izumrla vsa je;
Še duši moji milo je storilo.*

ZIMA

*Kristalne sveče
Visočje z žlebov vlažne strehe.
Ledene rože
Na oknu moje izbe.
Prezeble ptice
Speče na ivnatem drevju v jasnem jutru
Srnjad z družino,
Ki jo je glad pognala iz gozda.*

*Zima je bela ponjava
Ležeča v dolini. Na poljih
Tiha uspavanka
Za rodno plast matere zemlje.
Čarobna spektralno blesti
Na parobku posekanih smrek.
In strugo potoka
Zavija v zamrzel omot.*

*Svet Miklavž in Lucija,
Božični večer, sveti Štefan,
Tepožni dan, Silvester,
Prestop v novo leto. Počitnice.
Kuralt, Križaj, Strjel in Štenmark,
Pozneje Peterka v Planici.
Prešernov dan, pust,
Dan žena – to je zima!*

BOJAZEN

*Preprosto in vsakdanje sem živela,
Bila sem se otresla vseh utvar.
Da zaživim v prostosti, sem želela,
Kaj bo potem, mi ni bilo več mar.*

*Pa si prišel ti. Bil nezaželen si!
Slutila sem, kaj je prišlo s teboj.
Težko dosegla rezultat bom isti,
Če vdrl v življenje moje boš nocoj.*

*Česar sem bala se, se je zgodilo;
Ves mir porušil si mi in spokoj.
Sreče iz spanja se je prebudilo,
Vzljubila sem te, veš, prijatelj moj!*

*Slučaj? Ne! To je le usoda –
Zaupati ne smela bi ji več.
Nestalna je, hlapljiva, kakor voda,
Brežcutna in neotipljiva reč!*

*Od kar z menoj si, dragi, veš, bojim se,
Da te izgubim. To blizu je, o, vem!
Obup in radost, srčca – to si ti vse;
Kot svetla zvezda temnim si nočem.*

*Verjemi, da je ta bojazen strašna,
Miru mi pravega nikdar ne da!
Nemočna sem in od izgub vsa plašna,
Zato mi duša v slutnji trepetata.*

*Bojim se, da prekmalu bo minilo –
Izginilo vse lepo za vselej!
Da le spomin v sreču bo pustilo
In žalostno živeti bo poslej.*

*Spominjajoč se jutraj, polnih sonca,
Po krasni noči, polni srčnih sanj,
Ko sva ljubila, dragi se, brez konca.
Vsaj jaz bila zaljubljena sem vanj.*

*Kot si prišel, neslišno spet odhajaš.
Morda res nehoti si ranil me.
Usoda – ti združuješ, ti razdvajaš,
A jaz bom tolažila ranjeno srce!*

*In s strtim srcem bom kot dan brez sonca,
Kot krhki sadež, v vetru nihajoč!
Ne bo več sanj. Gube se v senci konca.
A ti le pojdi, če že moraš proč!*

1999

1928

ZADOVOLJSTVO JE BOGASTVO

*Zadovoljstvo je kot kamen
modrosti,
Ki vse, česar se dotakne,
Spreminja v zlato in v bogastvo.
Bogastvo ni samo to, kar imamo,
Temveč je tudi to, kar smo.*

PESEM O LJUBEZNI

*Hotela sem pisati o ljubezni.
Ta moj verz naj bi vseboval pristrčno,
Toplo besedilo o dveh sreih,
A misel me noče ubogati!
Nisem zadela na pravo struno na liri,
Tisto, s katero bi mogla predstaviti
Ljubezen, kar je bil moj prvoten namen.
Ustrašila sem se:
Kaj naj vendar to pomeni!
Strah v meni vse bolj narašča,
Čeprav se trudim zbrati tok misli.
Misli pa neprestano preskakujejo,
Dotikajoč se ene same točke: prihodnost!
Ali je sploh še kaj upanja
Zate in zame, za naše otroke,
Ki jim nismo dali izbire
Ko sami še niso mogli vplivati na dogajanja,
Mi pa, ki bi mogli, nismo!*

*Ždimo v svojih lupinah in čakamo,
Da bodo drugi odločali o nas.
Končno sem našla povezavo
Med ljubeznijo in prihodnostjo:
Našo usodo polagam v roke ljubečih sre,
V upanju, da bo ljubezen dovolj močna
Za prečeh spopad z egoizmom in grabežljivostjo,
Ki je orodje za uničevanje
Vsega lepega na zemlji.
Vas odgovorne, stare in mlade, naprošam:
Dogovorite se, dokler je zato še čas!
Prvdnost naj imajo miroljubni in pravični,
Ki so v večini.
Ostanimo otroci ljubečih staršev
In starši ljubljenih otrok.
Tudi tokrat naj bo ljubezen tista,
Ki bo slavila dokončno zmago. Kdo jo bo siegr?!*

NOČNA IGRA

*Spi in počij!
Mrak prikriva
Lica razgřeta
V okrilju noči.
Sanjaj sladko!
V snu izmikaš
Se mi kot val,
Ki ga veter podi!*

*Ujamem te, glej!
Braniš se, nočeš.
Vdajaš se. Hočeš
Ljubezni z menoj.*

*Spi in počuj!
Noč mineva
Žar bo ljubezni
Bedel nad teboj.*

*Spi in počij!
Lunin krajec
Igre noči sanja
Sredi dobrav.
Ure beže
V tvojih nedrih
S sna se prebuja
Stotero naslad.*

*Blagi nemir,
Zdrami v srcu
Skriti vrtinge
Kipeče krvi.
V tihi večer
Luna sveti.
Šapice božajo.
Spi in počij!*

2005

2005

REGNBÅGE

*Sakta skingras molnen
Bort mot horisonten,
Solstrålar nästlar sig
I tusentals sipprande
Regnpärlor
Spektrums fagra prakt.
Över hela västra
Himlavalvet skådas
En regnbåge. Vilken härlig bild!
Skapelsen av naturens egen kraft!*

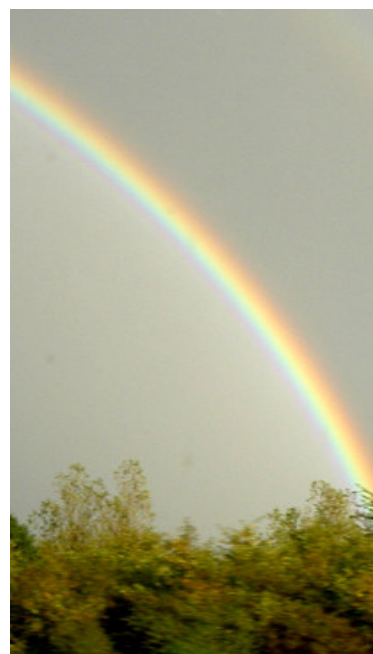

*Från och till måste molnen skymma,
Regnet har många goda skäl:
Gråt och tristess snart sköljes bort,
Själén blir lättad och snäll.
Solén har åter börjat skina.
Allt känns bra, dagen är som bäst.
Se dig omkring, små, ljusa glimt
Bjuder till strålande fest!*

*Allting blir det inte just som man vill ha det,
Regnbågar bildas inte varje gång,
Men himlen blir blå efter en regnig period.*

*Man blir ännu gladare vid undrets skede,
Små överraskningar gör livet glatt,
Med ett skratt söker man fånga sin klenod.*

*Från och till måste molnen skymma,
Regnet har många goda skäl:
Gråt och tristess snart sköljes bort,
Själén blir lättad och snäll.
Solén har åter börjat skina.
Allt känns bra, dagen är som bäst.
Se dig omkring, små, ljusa glimt
Bjuder till strålande fest!*

ZAHVALNA PESEM (1968 – 1998)

*Mnogo je let že minilo, vode se dosti pržlilo,
Kar smo prešerni se zbrali, lepšo bodočnost kovali.
V duhu ostajamo mladi, vzlic vsem telesni težavam;
Pesem in smeh po navadi dajeta moč olajšavam.*

*Mnogi odšli ste pred nami, krije vas zemljica šv兹dska,
Mi smo še tu, vendar z vami, takšna so pota človeka.
Pišemo si zgodovino, kakšno naręka življenje;
Kdor zapusti domovino, ta pozna smeh in trpljenje.*

*Triglav, Slovenija Lipa: skupnost Slovencev v Landskroni;
V srcih t e d e u m utripa, naši hvalęžni pokloni!*

*Kar smo od staršev prejeli, pušćamo svojim potomcem.
Z upi in dobrimi deli tkemo usode vseh zdomecev!
Lepih trenutkov obilo v društvu bili smo deležni.
Trideset let je minilo, za vse smo Bogu hvalęžni!*

TACKSÄGELSEVISAN (1968-1998)

Mel.: Tedeum; O. Budja

*Trettio år redan har svunnit, vatten i mängder har runnit,
Då vi vår klubb har planerat, bättre framtid diskuterat.
Trots alla kroppsliga krämpor, ler vi än, fyllda med sånger;
Själur, de håller sitt tempo, vi klarar alla motgångar.*

*Många gick före oss hedan, de har det bra, vilar redan.
Vi kommer strax, systrar, bröder, detta är människors öde.
Följ dessa blad som styr livet, slå upp en resandes sida;
Det som sker, redan står skrivet: vi har fått njuta och lida!*

*Triglav, Slovenija, Lipa – samlar bekanta och vänner
Under sitt tak. Prisa Herren, lovsjung t e d e u m, Slovener!*

*Liksom en länk till de unga knyts vi till våra förfäder.
Sång är vårt arv; låt oss sjunga, värna om forntidens seder!
När trettio år nu har svunnit, kan vi med nöje notera
Att vi, mot alla odds, vunnit. Tack och lov; vi gratulerar!*

LIPA

*Prijazno vabi nas v društvo L i p a;
Zpojemo, kot prej nekoč, se zbiramo, tja pozno v noč.
Večere krajša in srca lajša, ko domotožje praveč teži.
Tu premljavamo težave – vsakdo jih ima.
L i p a, naš simbol si zdaj, vračaš nas v minuli raj!
Tu pozabimo daljave in teh sto želja;
Zdaj le enaje ostala - misel na naš dom.
Nazaj nikoli se več ne vrne
Brežskrbni čas minulih dni, pa vendar to sreče želi.
Prav malo nudi se po zamudi, ko domotožje praveč teži.
Tu premljavamo težave – vsakdo jih ima.
L i p a, naš simbol si zdaj, vračaš nas v minuli raj!
Tu pozabimo daljave in teh sto želja;
S pesmijo spet obudimo misel na naš dom.*

POSVETILO ČLANOM SD V LANDSKRONI (1968 -1998)

Kjer srečajo vsaj trije se Slovenci,
Je to že zbor: Budin, Korošec, Čop,
Pukmeister, Bergh in Kragelj – vsi po vrsti
Čenijo pesem. Reci bobu – bob!
Kranjc, Lakota ter Slanič, Turk in Sečnik,
Lazukič, Brglez, Dolničar – vsi vprek
Izvajali so našo ljudsko pesem;
Tako se izpolnjuje zgornji rek.
Od Lešnikovih, Budjevih, Bergincea
Do Denša in Koširja – prav seh nas,
Spominj mnoge brati je iz lica,
Želja prikritih ali the – naglas.
Guštin in Barišič ter Hvala, Laznik,
Mohlin in Jönsson, Bukovce in Bajt
Bili so z nami, kadar bil je praznik,
Z družino Belze, Zemljarič in Pšajd.

Skupine »Triglav«, »Štajerci«, »Valovi«,
Zbor »Lipa«, Zdomei, Benčekov »oktet«,
Gojijonaših dedov izročilo
V obliki pesmi trideset že let.
A Perkova in Budjeva dekleta
Trizvočno a capella zapojo.
Pečovnik, Tkave ter Lastovke in Vikis
V ansamblih izzvenjavajo lepo.
Matičič, Fojtl, Jauševce, Fanedl,
Kunc, Pejič, Ivič, Muršak, Andjelič,
Ušaj, Kovaček, Černec, Topolovec
So v šprtu pridobili društvu prič.

Novak, Poldrugovac, Jedrejčič, Vrabl,
Ring, Svensson, Herka in Nabernik,
Kolarce, Krstnik, Gobec, Koradžija,
Karlin, Bernardi – polni so vrlin.
Čergol in Čoster, Jerič, Ankerst, Marvar,
Grobin, Rijavec, Vitane, Conradi,

*Blagojevič, Petkovski, Damiš, Bajec
Ter Čajič – stebri društva so bili.
Štopinšek, Močibob, Svetličič, Ficko,
Kacjančič, Predikaka, Butolzen,
Prevolnik, Šerbec, Bračič, Muršec, Hudi
Za društvo vsak predstavlja nek pomen,
Mrak, Lorentzen, Brne Uljanič, Praznik,
Klobučarič, Didič in Fritjofsson,
Borko, Johannesson, Pucčič in Torker
Podpirali so v našem društvu vzpon.*

*Kostanjevec, Čigüt, Senica, Šternad,
Ogrine in Trtič, Sosič, Avguštin
Ter Tuomainen, Westerland in Laudon,
Dime, Moto, Oskarsson – so vzor vrlin.
Koželj, Ivanuša in Walker, Engdahl,
Molin ter Solve, Ševšek, Andersson,
Zemljic in Čadež, Immelberg, Theander
Ter Kembro, družkovič – vsem lep poklon.
Poroke, rojstva ali smrt v družinah;
Z duhovnikom obredi moč dobe.
Čikanek, Sodja, Flis ter Drole in Imak,
Soll ter Podvinski, ki nam služijo.*

*Rojakom, ki so šli pred nami v večnost
Ter njim, ki so in pridejo na svet –
Prvim prisrčna hvala, drugim srečno,
Naj v složnosti ustvarjajo poljet.
Izseljenstvo nas, dragi, obvezuje,
Skozi nas Slovenijo videva svet!
Naj dediščina ta nas povezuje
V prijateljstvu in slogi dolgo let!*

FROSTEN

(Snoč pa dav'je slanea padla)

*Frosten täckte under kvällen
Grönskan på vår betesmark.
Gräset dog på vissa ställen,
Var är ljuva blomsterprakt?!*

*Vad gör det, om blommor vissnar
Nu när frosten faller på?
Hjärtat håller på att brista,
För du vill ifrån mig gå!*

*Just i mittan av mitt hjärta
Har en blomma slagit ut,
Källan sinar, alstrar smärta;
Snart är blomstertiden slut!*

*hur kan man en blomma vattna
Utan vatten eller vin?
Jag ska odla den och vattna
Med de tårar från min kind!*

*Blomman måste få sin näring;
Kan man segla utan vind?!
Jag ger blomman som förtäring
Bittera tårar på min kind!*

2002

NA FESTIVAL

*V hladu zelenem ptice poletije,
V jatah se zbero, v jati srčne so;
Tudi Slovenci k bratom pohitijo:
Festival, na festival radostni se zbero!*

*Srečna so lica vseh ljudi,
Z nekaj besed, z iskro v očeh
Davni spomin se obudi,
Kot bi ne bli na tujih tleh.*

*Lepa dežela je ta, kjer mi živimo
Lepše pa je tam, kjer svoj dom imam.
Starč spominč v srcih obudimo;
Stisk roke, oči žare, zdaj se pridruži nam!*

*Kakor na krilih poletje
Misli domov med drage vse.
Preko daljav pod rodni krov
Nam poleti pozdrav domov, domov.*

*Veselo zapoje naj vsak:
Lalalalalalalalalalalala!
Pozdravljen slovenski rojak!
Lalalalalalalalalalalala!
Glasno naj iz grl zadoni:
Lalalalalalalalalalalala!
Veseljje iz src nam kipi,
V očeh se iskri.*

SÄG FARVÄL TILL HENNE...

Allt om dina lögnen nu jag känner
Och att jämt din väg du går, jag vet,
Men du har så lätt att få oss vänner,
Trots att tvivelaktigt är ditt sätt!

Kan det vara kärlek, som du gav mig,
Och i så fall, vad kan HON ha fått?!
Har du lovat henne samma sak, säg:
"jag är din"! Och allt var lögnen blott?

Det är dig jag älskar ur mitt hjärta,
Men du träffar henne mej bredvid.
Själva tanke – den orsakar smärta,
Är jag den som tillhör gången tid?!

Jag ska toligt vänta och bevakas,
Allt mitt hopp kan sorgen knäcka ej.
O, säg farväl till henne, kom tillbaka,
För att jag tror, du älskar trots allt mej!

Allt du gjort mig, ska jag lätt förlåta,
Älska dig, om möjligt, ännu mer.
Hoppas du vill inte se mig gråta -
Har du kanske låtsats allt det där?!

V ZVEZDNI NOČI

*Zrem molče v daljavo,
Gledam kras noci:
Vso nebo sanjavo
Z zvezdami žari!*

*Misl se utrinja,
Kakor makov cvet.
Le krog tebe zgrinja
Vsake se polet.*

*Tebe, dragi, kličem
V sanjah, ko greš proč.
Iz srea ti voščim
Srečno, mirno noč!*

*Tebi vse življenje
Darovala bi.
Moje hrepenenje
Si le, dragi, ti.*

MOJA DRAMA

*To je pismo moje,
Čno mnogih pisem.
Kje so misli tvoje?
Uganila nisem.*

*Nisi, vem, pozabil,
Kar nekoč bilo je.
Svjet samo je zvabil
Te v vrtince svoje.*

*Vedi, da odpuščam
Ti, kar si mi storil.
Razumeti skušam,
Brez, da bi govoril.*

*Jaz sem prevsakdanja
In nezanimiva.
Ti si bil le sanja,
Lepa, a minljiva.*

*Tu ni kaj storiti,
To je moja drama:
Morala bom biti
Sama in spet sama.*

EFTER DANSEN

Vårens underbara natt!
Efter dansen tog vi hem
En promenad.

Luften bjöd på dofter
Från syren,
Vi satt kvar en stund,
min vän.

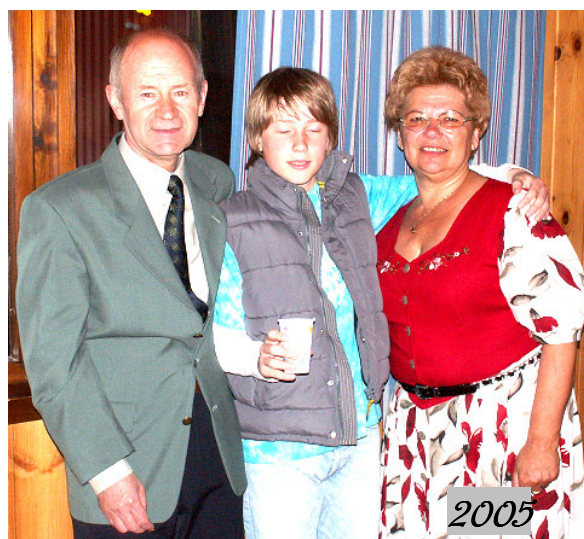
Längs den ljuva stranden
In i mjuka sanden
Vinden ristade ditt namn,
min kära.

Vi sa knappast
några ord,
Så stillsam kvällen var.

Och månen sken,
Din hud var så len.
Ömt kysste vi varann.

Längs den ljuva stranden
In i mjuka sanden
Vinden ristade ditt namn,
min kära.

Strjörnor underbara
Ned från himlen klara
Såg – jag höll dig
i min famn.

Majska ljubezen

*Hladna noč, zvezda nebroj
K nam mežika na zemljo.
Svet pogreza se v spokoj,
Meni v duši je toplo.*

*Tam nekje moj dragi spi,
In o meni sanja zdaj.
Jaz ga sanjam vse noči,
Tega kriv je mesec maj.*

*Takrat mi ljubezen
je moj fant priznal,
Mi v srcu bolezen
Zasejal.*

*V cvetju so čebele
Med nabirale,
Tebi pa besede
Z ust izviralę!*

*V sreco zdaj mi je toplo,
Kakor da je spet pomlad.
Božal mojo si roko,
šepetal: imam te rad!*

*Včeraj si kraj mene šel,
Komaj si pogledal me,
Le nasmeh je razodel,
Da na maj spominjaš se!*

*Takrat si ljubezen
Svojo mi priznal,
Mi v srcu bolezen zasejal.
V cvetju so čebele med nabirale,
Tebi pa besede z ust izviralę!*

2005

1992

EN VARDAGSVISA

*Klockan ringar tjugo över sex.
Solén stiger upp, mot himlavalvet.
Kaffet står klart, jag gör mig fresh,
Duschar, kammar, borsta.
Tar ett sprödigt kex.*

*Fågeln matas. Alla pratar. Ingen lyssnar på.
Radion är också på, med skön musik.
»Hej då!« hörs i dörren,
Lillan måste skynda på
Till sin morgogymnastik.*

*Det kan bli rätt ensamt tills jag också går.
»Hej!« vår granne hälsar, undrar, hur vi mår.
»Bra, tack!« Men som vanligt
Finns en del problem –
Floppas bilen startar, annars blir jag sen!*

*Framme, där vid målet söker jag
en parkeringsplats.
Kan detta stämma? Här finns en!
Parkerar snabbt.
Hon är fem i åtta. Hej, nu är jag här!*

*Morgonen gick bra:
Vi kom i tid på var sitt håll,
Allt blev frid och fröjd,
Bortsätt från stotrafik.
Sakta nalkas kvällen.
Det blir skönt att komma hem,
Dagen blev de andra lik.*

KLEPET Z ZNANKAMI

*Hodeč vzdolž po domači ulici –
Le redko ondi hodim zadnje čase –
Izluščim znance v množici ljudi
In jih s pozdravom opozarjam naše.*

*Tako sem sprožila klepet:
Povprašam po usodah starih znancev.
Tu me prekinje ena od deklet,
Če se še spomnim bivših vasovlecev!*

*Oja, spominjam se jih mnogokrat:
Frnc, Ludvik, Lojz in vročekrvni Stanko!
Spominjam se, da me takrat imel je rad,
Saj veste kdo je bil – sosédov Janko.*

*Zanimna me, kje neki vsi žive,
Ta klapa znancev mojih iz mladosti.
Sošolcev mnogokrat spominjam se
In v zvezi z njimi drobnih sto norosti.*

*Različno smo izbrali sebi pot,
Večina so že zdavnaj poročeni:
Marija, Slava, Trezika, Metod
In Janko se že drugič je oženil.*

*Eno življenje človek le živi,
Zato pravico naj bi imel do sreče.
Z napako majhno vse izpodletti.
Najhuje pa je, kadar v srcu peče.*

*V mladosti mnogim rado spodletti.
Kjer most je, tam čez potok rajši skače!
Če bi sreč poslušal, manj ljudi,
Bilo bi marsikaj lahko drugače.*

*Nihče ne ve, če bolje bi mu šlo,
Če odločitev drugo bi izbrali.
Kar ne vemo, nas ne boli,
Nasmejmo se, ko z nami kdo se šali!*

*Še mnogo tega smo si rekly tam
Med klepetanjem v ulici domači.
Vprašale so, kako se jaz imam -
Čemu bi rekla jim, kaj vse me tlačil!*

*Življenja naša pravi so roman:
Ko ga prebereš, zdi se neverjetno.
Napeto spremljaš vsako novo stran,
Ki, žal, le redkokdaj konča prijetno.*

ENSAM, LÅNGT IFRÅN MIN VÄN

*Ensam, långt ifrån min vän,
Som en liten sten i djupa vatten,
Längtar efter dina brev,
När du skriver, ljusnar mörka natten.*

*När min ensamhet känns svår,
Som en fågel vill till dig jag flyga,
För att jag vill va´ dig nära
Och se er, alla kära!*

*När en ledig dag jag får,
Som en fågel hem till dig jag flyger.
Mitt hjärta fylls av lycka,
Min ensamhet är glömd.*

*Tiden tickar snabbt förbi,
Livets gång passerar snabbt förbi mig
Kan ej längre låta bli,
Jag far hem och kramar, älskling, om dig.*

*När en ledig dag jag får,
Som en fågel hem till dig jag flyger.
Mitt hjärta fylls av lycka,
Min ensamhet är glömd.*

SAMOGOVOR

*Na listę pišem ti svetic,
Škrivnosti jim srea povem.
Nikoli bral ne boš vrstic,
Nevidne tvojim so očem.*

*A moja duša prekipeva
Besed, nikoli izrečenih.
Otožnost, vem, z besed teh seva,
Sledovi solz nepotešenih.*

*Ne pišem ti na list papirja,
Ker ne razumel bi vsebine.
Ta samogovor me pomirja
In blaži stare bolečine.*

*Drhti mi roka nad pisalom,
Saj ni navadno to pisanje,
Je kot podobje za zrealom,
neuničljivo, kakor sanje.*

*Tu pismo zdajle zapечатim
In shranim ga v predal spominov...
Le jaz ga sama umem brati,
A ti zaslutil boš vsebino!*

NÄR KVÄLLENS SKYMNING FALLER HÄR

*När kvällens skymning faller här
En kort minut jag hemåt ser:
Från gamla tornet klingar sång -
Kyrkklockor sprider sin ding-dong.*

*Jag trodde ej, men det är sant:
Så kärt den låter här i fjärran land!
Dess ljuva klang gör mig så väl,
Jag längtar efter den varenda kväll.*

*Du låter som en gammal vän,
Som jag har haft för länge sen.
Man kan förflyttas hem till byn,
Till sina kära – ljuvlig syn!*

*När klangen sprids om kvällarna,
Jag ser tillbaka då, hur en gång var!
Mitt barndomshem då dig jag minns...
Ja, tiden flyr. Blott minnena återfinns.*

ODHAJAM PROČ

*Odhajam proč, ker moram iti,
Solze otirava oba!
Žalostno je slovo,
Vse, kar je bilo
Je za nama. Poti ni več nazaj.*

*Verjela sva, da bo za vedno
Naju vodila skupna pot...
A, razumi nocoj,
Žal bo za teboj
Tudi meni. Poti ni več nazaj.*

*»Zbogom« rekla sva si. V meni želja gori,
da nekje nekoč se zopet srečava!
In morda takrat spet srečo minulih let
Obnoviva in jo še povečala!*

*Kadar bom daljš proč od tebe,
S pismom se kdaj ti oglasim.
Da pozabiš name prej,
Se zgodi lahko;
Obriši solze, čas začelil ranę bo!*

*»Zbogom« rekla sva si. V meni želja gori,
da nekje nekoč se zopet srečava!
In morda takrat spet srečo minulih let
Obnoviva in jo še povečava!*

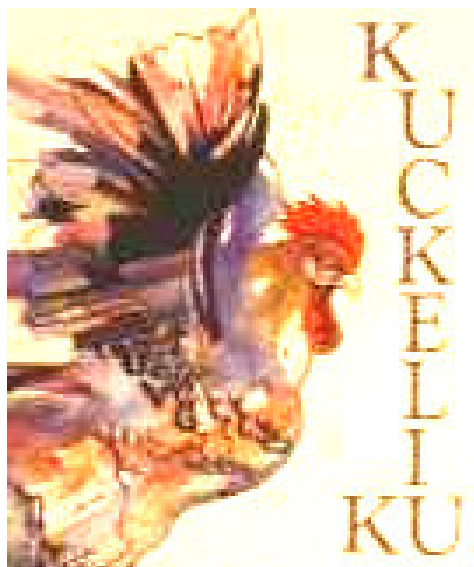
LILLA TUPPEN

(Petelinček izpo poje) Kanon

*Lilla tuppen börjar gala, börjar gala.
Hönsen kommer.
Tuppen kallar, tuppen kallar.
Kuckeliku! Kuckeliku! Kuckeli.*

*Lilla tuppen börjar gala, börjar gala.
Hönsen kommer.
Tuppen kallar, tuppen kallar.
Kuckeliku! Kuckeliku! Kuckeli.*

*Lilla tuppen börjar gala, börjar gala.
Hönsen kommer.
Tuppen kallar, tuppen kallar.
Kuckeliku! Kuckeliku! Kuckeli.*

KVÄLLEN FALLER

(Kak prijeto no na večer) Kanon

*Kvällen faller, maten väntar;
Kom och vila! Klockan klämtar:
Ring-ring! Ring-ring!
Klinga, klinga! Ringa, ring!*

*Kvällen faller, maten väntar;
Kom och vila! Klockan klämtar:
Ring-ring! Ring-ring!
Klinga, klinga! Ringa, ring!*

*Kvällen faller, maten väntar;
Kom och vila! Klockan klämtar:
Ring-ring! Ring-ring!
Klinga, klinga! Ringa, ring!*

ODŠEL MOLČE SI

*Odšel molče si od mene, dragi,
Š samoto me je zajel obup!
Tvoj glas pogrešam, nasmeh tvoj blagi, 1997
Še v sanjah boža me tvoj poljub.*

*Ko prebudim se, ostajam sama,
Moč hrepenenja samo poznam!
Čas gre naglo mimo mene;
Le spomin je, kar imam.*

*Pustil sledove si za sabo,
Čprav molče si zapustil me!
Kot da ne veš, kako za tabo
Sreč pogreša in kliče te!*

*Razumi me, da zdaj žalujem,
Čprav ne vidiš solza v očeh!
Le tvoj korak je, ki še odmeva
Na vrtni stezi. Privid v nočeh.*

*Pustil sledove si za sabo,
Čprav molče si zapustil me!
Kot da ne veš, kako za tabo
Sreč pogreša in kliče te!*

MOT LJUSET

*Vingarna bär mot nya mål
Till en fjärran, solig strand.
Du flyger bort
Mot ljus och sol,
Knyter nya, starka band.*

*Känn det varma ruset,
Följ ditt hjärtas röst,
Styr din färd mot ljuset,
Där, i värmen,
Finner du tröst.*

*Nya, ljusa vgrer
Ser du på din färd,
Varma vindar viner;
Hör, det susar och porlar
Över vår sköna värld!*

*Hej, lilla fågeln, kom igen,
Se det dagas utanför.
Nu vänder solen hit, min vän,
Sommaren har varit förr.*

*Känn det varma ruset,
Följ ditt hjärtas röst.
Styr din färd mot ljuset,
Där, i värmen, finner du tröst.*

*Nya, ljusa vgrer
Ser du på din färd,
Varma vindar viner;
Hör, det susar och porlar
Över vår sköna värld!*

1974

2003

SLOVENIJA

*Slovenija, ti kraj želja
In zbirališč mojih misli!
Prepotoval sem že sveta,
Vendar ostajaš najbolj v čislih.
Soseđa Avstrija je lepa,
Planine jo krasijo, reke.
Vodovje njeno k nam se steka,
V slovenski svet, med bujne smreke!*

*Bogastvo Nemčije je slavno;
Čutili lakoto so siti,
Slovenija, za tabo davno.
S krvjo hoteli te dobiti!
Prostrana polja med jezeri
Svet Skandinavije krasijo.
A ni zvonov, ki ob večerih
S cerkva slovenkih zadonijo!*

*Čez mejo smo odšli prav mladi
Navezali smo nova znanstva.
Domov pa vračamo se radi:
Dve domovini – dva bogastva!
Na sončni strani Alp obilo
Lepot naravnih Bog je trosil...
Poslanstvo se je podvojilo:
Nam vsem, Slovenija, v ponos si!*

DET FINNS ORD...

Det är dags att se sig om,
Välja ut rese mål.
Kanske blir det öster
Eller också syd och väst –
Vilket lockar dig mest?!
Medan himlen är blå
Börjar vi på vår färd;
Runt i alla världens hörn,
där människorna bor,
Det gör mödan värd!
Det finns ord i alla jordens språk
Som betecknar kärlek, glädje, liv och död:
Ljubim te! Je t' aime! Jas te sakam!
Buona notte! Muchos gracias!
Luft och sol är, vad vi måste ha,
Fred och vänlighet gör varje människa glad:
Merhaba! Thank You! Auf wiedersehen!
Jona pot! Hej! Zdravstvujte!

Mångfald präglar allt vi ser,
Smyckar ut vår natur:
Havet smeker sanden,
Vinden människor och djur.
Jubla, livet ler!
Lyckan kommer och går, visa saker består:
Kärleken är en av dem
och solsken förre regn;
Sjung på min refräng:
Det finns ord i alla jordens språk
Som betecknar kärlek, glädje, liv och död:
Ljubim te! Je t' aime! Jas te sakam!
Buona notte! Muchos gracias!
Luft och sol är, vad vi måste ha,
Fred och vänlighet gör varje människa glad.
Merhaba! Dank u! Hej! Zdravstvujte!
Hyvää päivää! Tack! Good Bye!

BESEDA »DOM« BESEDA SREČE

*Prihajam v leta, kot se temu reče –
Uteha to mi prav posebno ni!
Da bi v življenju bil predobro sreče,
Ne bom trdil, ki bi lagal, se zdi.
Šaj se ne pritožujem, ko to pišem,
Skrivaj le tu in tam oko obrišem!*

*Dežela, ki me je vzredila,
Čprav s sadovi ravnih tal,
Je prst domača, sreca mila,
Prav rad nekoč bi v njej zaspal.
Nerad sem zapustil te, domovina,
Ti čakaš me, kot čaka mati sina!*

*Tujina prišleku le mačehuje,
Na razpolago da mu skorjo kruha.
Na tujem to dognanje peče huje,
Ušesa domačinov so kot gluha.
Klubujemo, da lahko tu vzdržimo,
Vsaj na skrivaj pa si domov želimo!*

*Dom vzbuja misli koprneče:
Na tujem cenjen je najvišje.
Beseda »dom« - beseda sreče,
Čprav izrečena najtišje!
Ker se željam in domotožju vdajam
Pomeni - čas hiti in star postajam.*

LÅT MIG...

*Låt mig få stanna tillsammans med dig
Och se spegelbilden
djupt inne i dina ögon.
Där finns det skäl och bakgrund till vår lycka.
Låt mig få skåda och njuta.*

*Låt mig ha kvar den härliga honungssmaken
Direkt från din mun,
innan den blandas med tårar.
Håll skuggorna borta, låt dem inte falla
Över dina mjuka ansiktsdrag.*

*Och du – lå, när jag är på väg härifrån,
Försök att bevara alla trevliga minnen.
Dessa blir min ledstjärna på väg genom livet,
Som för mig tillbaka till dig.*

*Låt oss nu än en gång glömma allt annat,
Genom att vara dig nära, min kära.
Ju mer man ger bort av sin kärlek och lycka
Dess desto mer blir det kvar till en själv.*

2004

1970

JOK ZA SREČO

*Gozdov šumenje, cvetje trat,
Potoček žuboreč na jasi,
Vse to je zaljšalo pomlad
V otroštvu mojem. Kje so časi!
Prepevala sem kakor ptič,
Se z bratecm, sestrama igrala,
Nekoč, ko majhen sem deklič,
Brezskrbno vsemu se smejala!*

*A čas hiti in z njim skrbi
Skalile mirno so življenje,
Prinesle konce lepih dni,
Ostalo mi je hrepenenje.
To sivo mesto, kakor strup
Počasi, zanesljivo ubija!
Puščoba spravlja me v obup,
V solze prešerni smeh spreminja.*

*Očitek moj ga ne boli:
Brež čustev so zidovi hladni!
Črn dim tovarn nad mestom ždi,
Duši mladost in duh pomladni.
In kadar človek zahteti,
Ker se ihteti mu zahoče –
Nad norcem soséd obnemi,
Nad norcem, ki za srečo joče!*

NE ZABI ME, DRAGI

*Tri braskve cvetoče,
Glas ptičke pojoče
V spomin ti poklanjam,
Od te se poslavljam.*

*Ne zabi me, dragi,
Ko braskve cvetijo,
Se misli naj tvoje
Pri meni mudijo.*

*In kadar glas ptičke,
Pojoče siničke
Zaslišiš z dobave,
Mi pošlji pozdrave...*

1983

2005

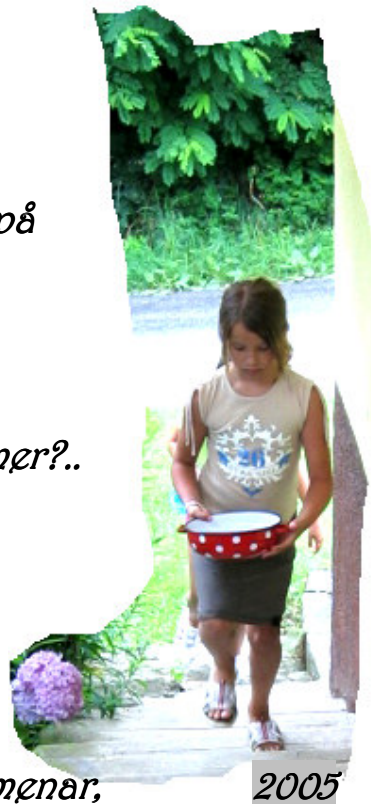
I MORGON...

*Om du bara visste hur ensamt det känns
Och hur jag fasar inför det utsagda...
Hur ska vi ha det, älskling, vad tänker du på
Nu, när sommaren har hunnit fram
till höstens gräns?*

*Om du bara visste, skulle du förstå;
Kanske har du fullt opp med egna bekymmer?..
Jag har svårt ibland att överskåda;
Solén kommer dock alltid igen
Och himlen blir blå.*

*I morgon skulle vi kunna börja tala igen
Om allt och alla så som vi gjorde förr.
Inte alltid att man lyckas, hur väl man än menar,
Men mycket oftare,
Om man har en vän.*

*Alldeles intill mig känns din varma kropp,
Våra strömmar blandas medan du sover...
Jag försöker fånga rytmen av ditt hjärta.
En ny dag är på väg
Och ett nytt hopp.*

2005

1999

SREČA

*Mamica, prosim povej, kaj je sreča?
Sreča je, otrok moj, da te imam.
Sreča je sonce, sreča je domček,
Vse kar je dobrega. Srečo poznam!
Srečna si, deklica, ko si vesela,
Kadar tvoj glasček pojoče cinglja.
Kadar tvoj očka zdrav pride iz dela,
Kadar tvoj bratček se s tabo igra!*

*Detje odraste v damico mlado,
Prine njenih sanj se k njej prismehlja,
Tokrat zgodi se deklici rado,
Da se za srečno ima!
Sreča ne da se z zlatom kupiti,
Skromno sreč jo dobro pozna.
Zdravje, poštenost, židana volja –
Srečen je ta, kdor vse to ima!*

KÄR I DIG

*Himlen och jord - det är vad jag ser,
Och vindens sus är, vad jag hör.
Jag trivs dock bäst då när du ler,
Det känns som aldrig förr!*

*En kväll som denna ska vi två glömma allt utanför.
När jag ser dina ögon blå, läppar som mot mig ler
Börjar pulsarna slå, jag blir din mer och mer!*

*Blickar som du till mig sänder
Tänder ljusa känslor inom mig.
Säg mig, älskling, vad som händer –
Jag är nog kär i dig!*

*Värmen - som man inte kan ta på,
Ändå berikat har mitt liv –
Närhet, för du med mig vill gå,
Ger nya perspektiv!*

*Glimt i ditt öga har sin sharm, den smittar lätt av sig.
Du är så himla go och varm; jag är kär i dig!
Drömmen börjar slå in, jag vill bara bli din!*

*Ge mig din hand och bli kvar,
Låt våra hjärtan följa inre röst!
Här finns allt det vi saknat har,
Där ute är det höst.*

*Jag är så kär i dig.
Drömmen börjar slå in.
Jag vill bara bli din.*

POVRATEK

*V globokem snu počiva mesto moje,
Otroštva zibel, srčnih kraj trenutkov.
Ob reki ulica, tam kjer moj dom je,
Otroških iger sto in sto osnutkov.*

*Vozeč na vlaku sivem proti domu,
Pogrezam v mislih se v minule čase...
Nihče ne čaka, vem, me na peronu,
V spomin priklicati pa dosti da se.*

*Pręstopim prag domači po večletju,
Dobili zdaj ste družbo, drobne miši,
Brez motenj, same in povsem v zavetju,
Lep čas st evę gospodovalę v hiši.*

*Povratek moj nikomur ni v veselje,
Domačih ni, da bi se radovali.
Zaman so, žal, sve moje tihe želje,
Da kot nekoč bi spet doma se zbrali.*

ZGODBA JE PRI KRAJU

*Stara zgodba je pri kraju. Dan ugaša.
Čas hiti naprej, ne zaustavlja se.
Ob ločitvah v srcih žalost se oglašča;
Svet krog nas se ruši, nekaj v nas umre.*

*Vse prekmalu bova na razpotju stala;
Zgodba o ljubezni bo samo spomin!
Vse, kar lepega v življenju sva si dala,
Bo skopnelo, kakor beli sneg s planin.*

*Zgodba je pri kraju: Reci mi »adijo«.
Srčna sva bila. Morda pozabim tje!
Preden greš, prisluhni znano melodijo:
Ko slovo napoči, nekaj v nas umre.*

*Stisk roke. Ostajajo samo spomini
Na trenutke sreče najinih poti.
vso skrivnost zaupam svetli mesečini:
Kar sva doživela, v meni še živi.*

*Tu končava zgodbo, milo vso in nežno;
Kar nas osrečuje, brž poslavlja se!
Ob slovesu čutim v duši senco bežno:
Kot da svet se ruši, kanček v nas umre.*

*Stara zgodba je pri kraju. Dan ugaša.
Čas hiti naprej, ne zaustavlja se.
Ob ločitvah v srcih žalost se oglašča;
Svet krog nas se ruši, nekaj v nas umre.*

RIKEDOM

*Lyckan kan ligga
I en liten
Blomsterkruka
Som står
Undangömd
På fönsterkarmen.*

*För mig
Är det
Ett tecken på vår
Skönhet
Glädje och liv.*

*Jag äger inget annat
Än en handfull jord
I blomkrukan
Som har förvandlat
Mitt rum
Till rikedom.*

VŠEČ SO MI PROSTRANA POLJA

*Všič so mi prostrana polja
Blizu morja najdem mir,
Nekaj mesecev na leto,
Tam z užitkom preživim.*

*Všič so mi prostrana polja
Kjer veter se podi,
V bujnih krošnjah slavčkov petje
najlepše izzveni!*

2003

*Tu skuham žganje kar doma,
In z arniko začinem ga;
Z domačim kruhom iz peči
Kozarček zvrnem ga!
Všič so mi prostrana polja,
Blizu morja najdem mir.*

*Všič sta mir mi in samota,
Za dušo in telo
Je razkošje ta lepota,
Ko sinje zrem nebo!
Všič mi je jutranja zarja,
Nje rožnati odsev,
Ko petelin kikirika
V daljavi svoj naprev.*

*Pa vendar dosti blizu,
Da v tihih me nočeh,
Pod zvezdnim nebom,
Kjer sedim,
Prešine sreča, smeh.
Všič sta mir mi in samota,
Za dušo in telo.*

1996

EN DEL AV MIG

*Aj, vad jag längtade till sol och värme,
Försommarn fick mig dock att resa hem.
Så skönt att gå barfota i den lera
Som nyligen har smuttat i sig regn!*

*Det susar över bäckarna. Hör kvittret!
Se: landskap återfår sin sommarbild.
I vidda kjolar pilarna vid dammen
Blir bjudna upp till dans av stormig vind.*

*Trots all den gra blir man ganska ensam;
Du valde själv att inte följa med.
Man frågar inte fåglar, vart de flyger
Men glädjas åt, när man dem återser.*

*Ja, varför trätas – jag vill svalka av mig,
Omtumlad helt av sommarens behag.
En del av mig går ej att råda över –
Så, vi två skiljs igen en vacker dag.*

NEGOTOVOST

*Vem, da mi ne govoriš resnice,
In da tavaš sam, neznano kje.
Ko poljubiš bežno me na lice,
Vse ti oprostim, zdaj stotič žel!*

*Mar je to ljubezen, kar mi daješ?
Kaj pa, po tem takim, daješ njej?!
Tudi njej, ko srečaš jo, kdaj lažeš,
Ko ji zagotavljaš: »ljubim te«?!*

*Negotovost dela me ranljivo:
Ljubim te, čeprav nezvest si mi!
ONA zame je nepremagljiva,
Bom ostala del preteklosti?!*

*Čakam pač. Odloči se po svoje,
Vedi, da še rada te imam!
Vendar pohiti, ker lahko oboje
Se ti izmuzne, in ostal boš sam!*

*Vem, že dolgo pelješ nerresnico,
Vem, da ti nekoč zato bo žal.
Ko poslušam tvojo govorico,
Čutim, da ves čas si mi lagal.*

*Vse to vem, a ljubim te vseeno.
Se morda dozdeva mi to vse:
Tebi ni dovolj ljubiti eno,
Strah te je samote, varaš dve!*

EN NY DAG

*Om du bara visste hur ensamt det känns
Och hur jag fasar
Inför det utsagda.
Hur ska vi ha det, älskling,
Vad tänker du på
Nu, när sommaren har hunnit fram
Till höstens portar.*

*Om du bara visste, skulle du förstå;
Kanske har du nog
Med egna bekymmer,
Vilka jag har svårt
Att överskåda.
Solén kommer dock alltid igen,
Och himlen blir blå.*

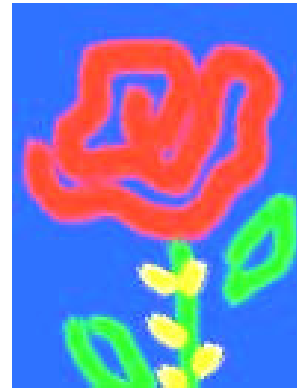
*I morgon skulle vi kunna börja tala igen
Om allt och alla
Så som vi gjorde förr.
Inte alltid man lyckas
Hur väl man än menar,
Men mycket lättare
Om man har en vän.*

*Alldeles intill mig känns din varma kropp.
Våra strömmar blandas
Medan du sover.
Jag försöker fånga rytmen
Av ditt hjärta.
En ny dag är på väg
Och ett nytt hopp.*

LJUBIM VAS

*Hvala vam za vse, hčerke moje,
Za toplino, ki me prešine, kadar vas gledam,
Za svetle trenutke, sprejete ob vašem rojstvu!
Hvala za srečne občutke, ki jih je srce
Radi vas, deklice, polno!
Še pred kratkim ste bile majhne, majhne,
Čisto nebojlene in odvisne od moje ljubezni.
Ljubim vas, deklice moje, zelo ljubim,
A včasih se mi v srce prikrade strah,
Da je moja ljubezen premalo!*

*Ko sem bila jaz majhno dekletce
Me je ogrevala očetova in materina ljubezen.
Nikoli mi je ni bilo preveč – čisto prav.
Brez prve ali druge ljubezni
Bi bilo moje otroštvo za polovico prikrajšano.
Neprestano sem v dvomih, če vam nudim dovolj;
Nekoč bi mi mogle očitati nekaj, česar nisem kriva.
Ko bi mogla, večino prehojenih poti bi preusmerila...
Toda, s tem si ne izplača beliti glave,
Ker bi pomenilo – gojiti prazne želje.*

*Ljubim vas. Skrbi me vaša prihodnost.
Vem, da bom imela pomembno vlogo,
Ko boste prispELE do razpotij odločitev.
Š pomočjo vsestranske ljubezni in zaupanja
Bomo našle primerno rešitev!*

SREČNO NOVO LETO!

*Staro se poslovlja. Novo nas pozdravlja,
Mlado in nedolžno, nepoznano svetu!
Z upanjem prešerno vanj smo prestopili,
Srečni, pa četudi nas tesnoba stiska,
Kot na noč poročno v srečju dekletu.*

*Tudi za minuto čas se ne ustavi,
Niti za spoznanje ni ga zadržati!
Skušajmo te dneve, ki so še pred nami,
Kakor sladko vino s čašjo zaužiti.
Za preteklost, vemo, bo čas žalovati.*

*Mnoge dni pustili »prazne« smo za sabo,
Prav gotovo čaka jih še več pred nami!
Z leti pa učimo starih se modrosti,
Vse bolj smo si v svesti, čimveč dni gre mimo,
Da za lastno srečo smo kovači sami!*

*Drobno nesoglasje naj nas ne premami.
Sto ljudi, kot vemo, sto čudi predstavlja!
Vsak ima pravico, da po svoje misli.
Kar je meni, tebi to morda ni sveto.
Majhna reč nam često srečo ugonablja.*

*Kljuko staro z novim letom si podaja.
Že je v diru s časom NOVO zdaj načeto!
Naučila nas je marsikaj preteklost.
Dobri si bodimo, cenimo sedanjost,
Da zares nam vsem bo SREČNO NOVO LETO!*

ÄPPELTRÄD

*Äppelträden står i blom,
Kom min vän nu, denna natt!
Under trädens sköna prakt
Kan vi sjunga glatt.*

*Solen rörde dina steg,
Marken jäste där vi satt.
Du sa inget, bara tög
Tills vi brast i skratt.*

*Plötsligt blev det kväll igen,
Blommor sökte sig till ro.
Du ska inte vara rädd;
Mörkret faller på.*

*Ska vi stå och titta på
Nu när livet mot oss ler?!
Du ska inte ensam gå;
Kom och slå dig ner!*

*Du kan bli mitt silverljus,
Jag blir svag i månens sken.
Vinden smeker med en sus
Äppelträdet's gren.*

NEMOJ ODLAZITI NJOJ

*Znam za tvoje česte laži, dragi,
Znam, da odlaziš neznano kud,
A kad daš mi onaj osmjeh blagi,
Sve zaboravljam, po stoti put!*

*Zar je ljubav to, što meni daješ,
A što, dragi, daješ onda njoj?!
Zar i njoj kad sretnete se, kažeš
Ove divne riječi: «ja sam tvoj»?!*

*Moje sreće sad je puno tuže!
Volim te, a koju voliš ti?
Kad si samnom, zar se sjećaš druge,
Ja sam samo dio prošlosti.*

*čekam te, dok se ne vratiš meni.
Uvijek sam tu i želim, da si moj.
O, reci »zbogom« onoj drugoj ženi,
I više nemoj odlaziti njoj!*

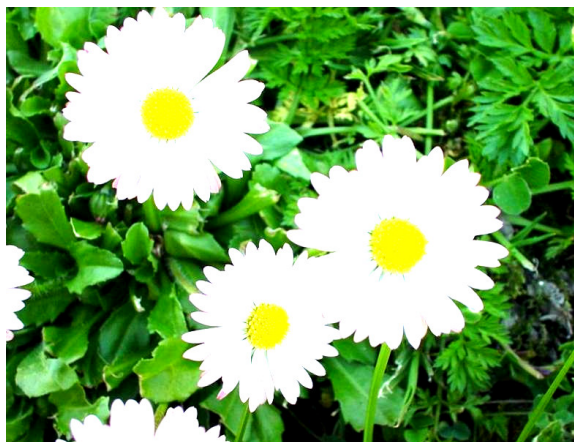
*Znam za tvoje česte laži, dragi,
Znam, da odlaziš neznano kud,
A kad daš mi onaj osmjeh blagi,
Sve zaboravljam, po stoti put!*

*Znam sve ovo, a ipak te volim,
Možda čak još više, nego pre.
Neću, dragi, da za ljubav molim,
Ipak – ne napuštaj me zbog nje!*

MIN PRÄSTKRAGE

*En gång, prästkrage,
Hade jag en vän.
Vi var så lyckliga
Tillsammans då,
Vi möttes ofta, om
Och om igen,
Och våra läppar
Möttes likaså.*

*Och varje kväll,
Berusade av sol,
Förbrylade
Av nektarns söta smak
Vi trodde ha uppnått
Livets högsta mål,
Och tog för givet:
Att det var en enkel sak.*

*Sen skildes vi
Helt plötsligt från varann
Med löften om
Att aldrig glömma bort...
Nu undrar jag
Om inte det är sant -
Att allt det vackra
Varar ytterst kort?!*

*Och du, prästkrage,
Allt har tagit slut.
Kvar har jag dig.
Du trivs väl i min hand?!
Dig ska jag kunna
Vörda livet ut.
Vi flätas in tillsammans,
Bandsförvant!*

2005

MAMI

*Ni uganiti umetnost nobena
Kdo in kaj se za uganko to skriva –
Duša, ki vse ti je dala, je ena,
Vedno skrbčca in neutrudljiva.*

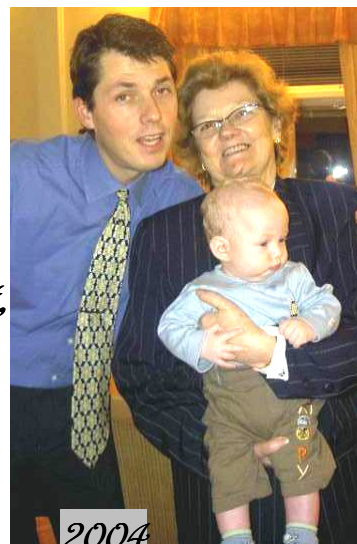
*Kadar zagledal si, čudni nevednež,
Luč sveta zdaj že pred mnogimi leti,
Vprašaj jo, mamo, kak bil si porodnež,
Hotel vso njeno skrb zase imeti!*

*V zibki si spal, ko je mati bédela,
V skrbi zatę je točila solze.
Pręden zasnul si, je pesem zapęla,
Ki ti zašla je globoko v sreę!
Vse je radosti s teboj podęlila,
Žalosti sprętno prikrila ti je.
Prvih besed te je mati učila,
Ko si bil majhen, bila ti je vse!*

*Da če te vsi zapustijo na svetu,
Njo, ki te ljubi nad vse, pač poznaš.
K sreću zatęčeš se, k nežnemu cvętu,
Z njeno ljubeznijo si bogataš!*

*Za ves storjeni njen trud ni plačila,
Njenih uslug ne odtehta zlato,
Tvoja ljubezen je del povračila,
Trajna hvaležnost – nagrada ji bo!*

*Kdo naj bi drugi kot rodna ti mati
Zatę izdajal življenjske moči?!
Dokler živiš, moraš jo spoštovati,
Ljubi jo, mamo, do konca vseh dni!*

MOT VÅREN

*Känner mig lugn och sansad,
Saker har börjat hända.
Jag kunde le och dansa,
Lyckan har börjat vända.*

*Utän att riktigt märka
Började jag att skriva
Texter som lilla lärka
Kunde till kvitter driva.*

*Låt mig behålla skatten;
Pennan och pappersarken!
Det är som luft och vatten
För minsta kryp på marken*

*Skuggor har flytt mitt hjärta
Efter de svåra åren.
Borta är isig smärta,
Vi börjar gå mot våren.*

BITI MORATA DVA

Osamljena oba:

»Srečno« sva si rekla in se razšla.

Kjer ljubezni ni,

Tam v srcu samota se naseli.

Naše življenje vali se kot reka,

Zlahka skali jo majhna zapreka.

Biti morata dva,

Ki živita drug za drugega!

Osamljena oba.

Tudi tebi upanje daje moč.

Kjer ljubezni ni,

Tam zavlada sreca žalost in noč.

Ure samotne rodijo bojazen,

Dan brez ljubezni je reven in prazen.

Biti morata dva,

Ki živita drug za drugega!

Ostal je le spomin na vse to,

Na skrite vezi.

Vsak zase zdaj išče pot

In trativa moči.

Osamljena oba:

»Srečno« sva si rekla in se razšla.

Kjer ljubezni ni,

Tam v srcu samota se naseli.

V tihem sožitju smo željni opore,

Ki le ljubezen nam dati jo more.

Biti morata dva,

Ki živita drug za drugega!

»PRIMA LIV«

»Prima liv« - blott för en dag

Gör som jag:

Sök att vara dig själv.

Sätt igång, tväka ej mer,

Inte en enda minut,

Innan dagen är slut!

Vänd på din värld

Och ett »prima liv«

Ska du uppleva.

Kliv upp på en piedestal:

Fötterna ner,

Upp med huvudet.

Gör som du vill,

Snurra ett varv

Och lite till!

Stanna en stund:

Känns det bra

Att pröva »prima liv«?!

Världen den snurrar runt

Utän din hjälp.

Ta nu några kliv,

Gör egna val:

Sitt ner, stå upp

På piedestal.

Detta var allt.

Och än en gång

Den här sången

Ändrar nu sin klang:

Fantasi - ett prima liv -

Börja på någonting nytt,

Tiden kan rinna ut.

1970

1990

POGLEĐ Z DOMAČEGA GRIČA

*Ob jasnem dnevu gledam preko polj:
S Prekmurja Murska sobota se sveti.
Na vse strani razgleda je dovolj,
Oko ne zmore vseh krasot objeti!
Zahodno je dolina Lendave,
Za njo madžarsko se pobočje vzpenja.
Jeruzalem in Ljutomer pa se
Zakrivata pod tančico zelenja.*

*Nasprotno od Prekmurja Pohorje,
Do Avstrije se pne gorovje plavo.
Le slutiti ob vznožju hribov je
Naš lepi Maribor in reko Dravo.
Na našem griču cerkev sredi palm,
Patron zaščitni je Trojica sveta.
čuj, organist igra nabožen psalm,
Ko vabi v cerkev fantje in dekleta.*

*V malonedeljski fari so vasi:
Moravci, Kuršinci, Sitarovci,
Bučkovei, Drakovei, Godemarci
Pa Radoslavci in Pčetinci
Ter Bodislavci. Novi svet, Pkel,
Distike, črta, Kolmenščak, Zdole,
Cerkevniak, Kolmenščak – zaselki so,
Od kod imena, to se več ne ve.*

*Bučkovei fari je bilo ime
Pred vojno in sedaj Mala Nedelja.
Kdor je nekoč obiskal kraje te
V srcu mu vtisnjen je pečat veselja.*

EN HAVSLEGEND

*Ur böljande vågor
I Sydostasien
Om tsunamioffren
Blev född en havslegend.
De soliga stränder dränktes
Av en ensam jättevåg,
Då tusentals badande gäster
Sköljdes bort och många dog.*

*Vi lever i en tid
Som både ger och tar,
Och våra frågors vidd
Får sällan något svar.
Men dagar väcks av sol
Och havet sväps av kust,
Det ger oss hopp och tro
Som föder hjärtats lust.*

*Djup sorg hela världen känner
Då hela byar försvann.
Tsunamin tog våra vänner,
Föräldrar med barn i famn.
Dock återvänder livet
Till soliga bad och strand.
Från tsunamivågor klivet
Tar världen som ett enat land.*

*Ur sorgen växer något gott
Då havslegender föds:
Ett vänskapsband
Från land till land
Där människorna möts.*

NA RAZPOTJU

*Hvala, dragi, ti za vse sedaj,
Ko trenutek zate je napolnil;
Spomnil se boš kdaj o vsem nazaj,
Toda sam si se tako odločil!*

*Lepo nama je bilo zares,
Toda zgodbe, žal se vse končajo,
Tudi tale, ko si moj bil ves.
Ob slovesih srea trepetajo!*

*Nisi mi dejal, zakaj greš proč,
Nisi me tolažil ob slovesu.
Nisi videl, ko sem, vate zroč
Komaj skrivala solze v očesu.*

*Nič več ni mar ti za minule dni –
Mar sreč jih tvoje ni dojelo?!
Sva na razpotju najinih poti;
Razhajanje, četudi bo bolelo.*

*Ker ljubezen slepo išče svoja pota,
Dobro ji prisluhni, da je ne zgrešiš!
Če pa kdaj uvidiš, da bila je zmota,
Mene več ne išči, ker me ne dobiš.*

*Le kako bi, dragi, naj te zadržala,
Šaj zato odhajaš, ker ne ljubiš me.
In zato za srečo, za ljubezen – hvala!
Jaz bom tolažila ranjeno srečo.*

DORA

*Prav majhna punčka si bila,
Imela komaj sedem let,
A že ti kapljica gorja
Kaniła je v otroštva svet!*

*Čeprav razum tvoj ni dojel
Povsem, kaj se okrog dogaja,
Te tok življenja je zajel:
Odraščaš v njem kot cvetje maja!*

*Ko bi le ta okrutni svet
Ti prizanašal, punčka moja!
In ko odrasteš v rosni cvet,
Naj k sreči vodi pot te tvoja!*

*Povedati želim ti, glej,
Da mnogo zlega svet premore.
Ne ustraši se, samo naprej!
Ljubezem, ta prestavlja gore.*

*Nekoč boš razumela to,
Zdaj še premajhna si, seve.
Morda takrat me več ne bo,
Ko brala boš vrstice te.*

1965

1969

HELENA

*Mar veš, da ti cvetijo
Šedaj najlepša leta?
Nikdar ne obnovijo
Se popki tega sveta.*

*Doslej poznaš resnico,
Še ne prevar življenja!
To ljubko tvoje lice,
Kar sije od veselja!*

*Ljubčca tvoja mati
Sem. V sebi sem sklenila
Ljubezzen dvojno dat,
Ta sklep bom izpolnila!*

*Če pa nekoč omagam,
Podležem boju ženske,
Ti na sreče polagam
Resnice tri življenjske:*

*Prehitro ne zaupaj,
Ogibaj se laži,
V težavah ne obupaj,
- ti mamica želi!*

1966

1971

1974

1986

1997

1984

2000

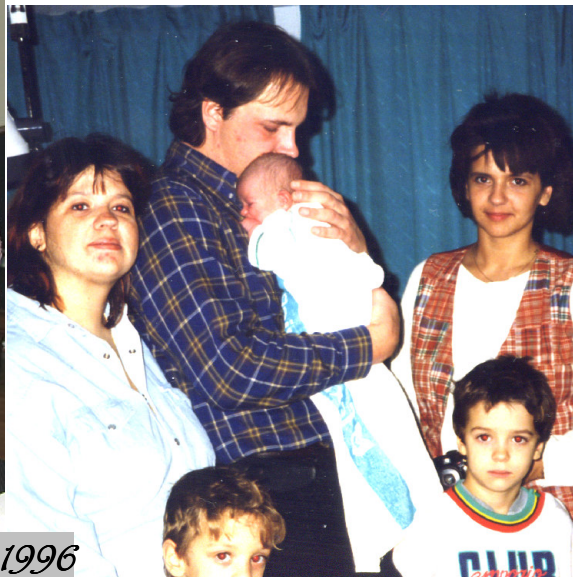
1997

1983

2004

1996

ANNE-MARIE

*Obrazek tvoj poljubljam,
Smehljaš se mi ljubko.
Jaz v mislih se izgubljam,
Z oči solze mi vro.*

*Préd tabo moram skriti
Solze in bol srea,
Pa včasih zatajiti
Se čustev vseh ne da.*

*Povprašaš me otožno
- kaj jokaš, mamica?
A jaz bi z roko prožno
Te brž pobožala.*

*Saj ti ne morem reči,
Moj ljubljeni otrok –
Slovo sem dala sreči,
Zato je ta moj jok!*

*Želim te, moja mala
Obvarovati zla,
Da kdaj bi ne jokala,
Kot danes mamica.*

*Poljubljam te na lice.
Ti spiš, jaz še bedim.
Zate so te vrstice,
V njih srečo ti želim!*

1991

1999

1970

1996

1982

1981

1997

OPROSTI, MATI

*Glej jih, malčke nasmejane,
Zdravje in brezskrbnost sije
Z lie jim. Roke zapacane,
Polne so umazanije!*

*Ves dan so po blatu rili,
Vpijejo, kakor za stavo.
Skregali so se in zbili,
Vendar vse le za zabavo!*

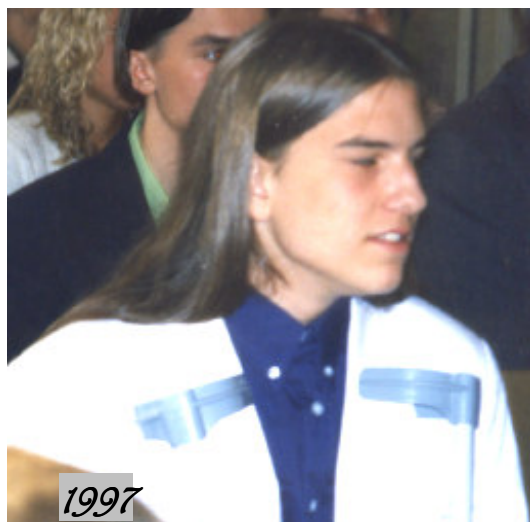
*Matej ve, če strga hlače,
Mati se ga ne usmili.
Pa naj prosi ali joče,
Kjer je luknja, ne zaceli!
Včeraj je obljubil mami:
Nič več plezanja na hruško,
Ko med vročimi solzami
Je obvezovala buško.*

*Kmalu pa Matej odrase,
Vse minulo je igranje.
Le spomini na te čase
So ostali. Kratke sanje.*

*Mati, v tvoje lase s hudim
Niti vpletal sem srebrne.
Pa kako te vendar ljubim,
Oh, da čas se najin vrne!*

*Pazil bi na praznje hlače,
Ril po blatu bosih nog.
Vse bilo bi zdaj drugače,
Bil poslužen bi otrok!*

*Tudi mati premišljuje:
Mnogokrat sem zanj se bala,
Vendar mi je danes huje:
Čisto sama sem ostala!*

1981

1981

1981

1992

1981

1991

1996

CVET LJUBEZNI

*Spet se pod srečm mi mehko premika,
Če se to da, močnejše zaživim,
Preresčena od skrivnostnega dotika,
Med sanjami in stvarnostjo bedim.*

*Tesnoba v sreču in nabrekli udi –
Pa vendar, kakor v pravljici živim.
Občutek srčče mi razganja grudi,
Obenem pa nečesa se bojim.*

*Z zanosom spremljam nov utrip v telesu,
Začudena zaslutim novi rod...
Tako mi je, kot žlahtnemu drevesu –
Skozi lastno bitje hranim ljubljeni plod.*

*Tolažim in ljubkujem drobno bitje,
Še nerojeno na ta božji svet.
Nizmerna srčča, blago tihožitje:
Kar nosim, je ljubezni dvojni cvet!*

DEN FÖRSTA DIKTEN (Matej och mamma)

*Mamma, är världen en jätte?
Varför frågar du det, mitt barn?
Jag bara frågar,
För att det finns så mycket
Som jag inte vet,
Var det ligger.*

*Du säger ofta
Att allting
Är jättelångt härifrån...
Tänk på Australien,
Jerusalem, Amerika...*

*Ja, på sätt och viss
Kan man väl kalla
Världen för en jätte.
Det har jag aldrig för
Tänkt på bara.*

*Du är så liten,
Men tänker så stort!
Så, även du är en jätte.
Min egen lilla Jätte!*

TEBI ZA PRAZNIK

*Tu naj zapišem teh nekaj vrstic!
Sreče obilo prinesel si meni.
Berem utrinke ti z ljubljenih lic
In zasledim zadovoljne občutke.
Očki žare ti, ko z mano čeblijaš.
Hranim za vedno te srečne trenutke,
Ki jih z ljubeznijo, dete, mi daš!*

OTROKOM NA POT

*Otroci, veliko razmišljam o vas,
Kaj vam življenje bo dalo, kaj vzelo,
Kdaj vam skrb prva zmrači obraz,
Ko vas bo prvič v srečo zaboljelo!*

*Š strahom razmišljam, da kmalu bo to,
Včas kot rož - trnja v življenju teptamo!
Kratka je sreča, večkrat je hudo,
Dobro, če pravi hip vse to spoznamo.*

*Mnogokrat starši so tu brez moči,
Da bi z nasveti otroke vodili,
Pa če jim tudi vse dobro žele...
Moji so tudi pred zlim me svarili!*

*Včasih odvisno je, s kom si in kdaj,
Da bi otrokom se dobro godilo.
Dobro želiš jim. Toda zakaj
Nas bo življenje do konca učilo?!*

*Zdaj vse narobe - zdajci vse prav,
Smo kot popotniki v solzni dolini.
To je že stari oče dejal,
Da nas trpljenje krepi in zedini.*

*Misli prebrana v poduk naj vam bo:
Vzgléd, kar je dobreža - slabo v svarilo!
V vsem še nihče ni uspel in ne bo -
Upam, da se vam bo dobro godilo!*

1986

2000

POSVETILO OTROKOM

*Ko gledam, poslušam in vzgajam otroke
Je, kakor da gledam otroštva svoj čas:
Lepe trenutke, smeh na obroke,
Kar s sestrama, bratom delila sem jaz!*

*Teh bisrov malih nadvse sem vesela,
Porednost jim z očk in navihanost sijel!
Otroško srečo bi si sama želela,
Naj v prsih ga nosim, prepolno miline!*

*Veseljje in sreča, spominček mladosten
Zavest, da življenje res ni brez pomena –
Občutek prevzema me, mnogim skrivnosten,
Ki vam ga dolgujem: Teodora, Helena,*

*Mateju in hčerki Anne-Marie.
Sreča nad vami naj vedno bledi!
Naj vas ljubezen in skrb matere
Varuje težav, ki v življenju preželi!*

JAG HAR BLIVIT GIFT I FJOL

*Jag har blivit gift i fjol,
Men ångrar det allt sedan.
På tal om detta giftermål,
Så vill jag skiljas redan!*

*Min make gnäller dag och natt,
Han sitter där och tjuvar.
I stället för ett härligt skratt,
Så skäller han och surar.*

*I morgon ska vi till auktion,
Jag kanske honom säljer...
Han kan förbli min attraktion,
Om ingen honom väljer.*

*Jag hoppas på ett hyggligt bud
I morgon vid auktionen;
För annars bör han bytas ut
Mot nya attraktioner.*

*Om han blir såld, ska han bli dyr,
Jämfört med alla andra;
För kanske var det ändå tur
Att vi två fann varandra!*

TIHA VODA

*Ne sprehajaj se v bližini tihe vode,
Pa čeprav na videz je nedolžna!
V sebi skriva mnogo zla in zlobe,
Za življenje zdravo je nezmožna.
Ne prodrę pogled ji daleč pod gladino,
Zvablja te, da v mlako bi zabredel!
Ko поблиže vidiš to temino,
Smrad z globine te bo čisto zmedel.*

*Glej, da pravi hip na stran boš stopil.
Stęci vstran! Ne upočasni hoda!
Šaj, v tej kalni brozgi bi se še utopil,
Ni se za igrati, to je tiha voda!
Skritih je vrtincev v njej neštęto,
Strastno čakajo na svojo žrtęv.
Tihe vode dno je kot prekleto,
Je kot brez življenja, leni tok je mrtev!*

*Nje gladina je kot blatna mlaka,
Pajki žde na plen, ob njenem robu skriti.
Žabji svat svařęče kraka, kraka:
Mlako je najbolje tesno zagraditi!
Varno tu ostani, k njej ne hodi!
Pal ostudna lahko te samo uniči.
V loku izogibaj se tej tihi vodi,
Preden te v objemu blatnem ne zmaliči!*

STRAX INNAN MÖRKRET FALLER

*Strax innan mörkret faller ner
För en kort minut jag hemåt ser:
Från gamla tornet gång på gång
Sprids kyrkans klockor sin ding-dong!*

*Jag trodde ej, men det är sant,
Så kärt den låter här, i fjärran land!
Dess ljuva klang gör mig så väl;
Jag längtar efter den varenda kväll!*

*Den låter som en gammal vän
Som jag har haft för länge sen.
Man kan förflyttas hem till byn,
Bland sina kära – ljuvlig syn!*

*När klangen sprids om kvällarna,
Jag tänker då på allt som en gång var!
Den längtan hem – min tanke styr.
Blott minnen återstår, när tiden flyr.*

AH, POJDI

Ah, pojdi, ker dokler si tu,
Več sreče ne poznam, miru.
Reš, da bom za teboj jokala
In samo se obtoževala...

Mi nekega bo dne že jasno,
Le kdaj bo to, če ne prekasno –
Naj najdem kanček sreče zase,
Zaman jo iščem že vse čase.

Ogibam se prepirom redno,
A ti z žalitvijo me vedno
Prevaraš. Tudi če obljubiš,
Se zlažeš. Najbrž me ne ljubiš.

Tedaj najbolje je oditi,
Ni vredno več se žalostiti.
Šaj dolgo več vzdržala ne bi
Vseh muh, ki so povolji tebi.

Zakaj naj jaz v vsem potrpi
In proti volji naj molčim?
Šaj sem že vse preveč molčala
In s tem oblast ti v roke dala.

Ah, pojdi. Ker dokler si tu
Več sreče ne poznam, miru.
Čeprav bom za teboj jokala,
Obtoževala se in bala... .

2005

VID ÄNGEN, I VÅR LILLA BY

<http://linnaeus.nrm.se/flora/di/tilia/tilia/tilicor1.jpg>

*Vid ängen i vår lilla by,
I vår lilla by,
I grönskan står lindarna nu,
Står lindarna nu.
Solstrålarna smekande glider
På gröna de lindarna trø.*

*Från ängen i vår lilla by,
I vår lilla by,
Höjs fåglarnas kvitter mot sky,
Höjs kvitter mot sky.
Vad tyder de sjungandes visor
I gröna de lindarna trø?*

*På ängen i vår lilla by,
I vår lilla by,
År sommarens fröjder förbi,
År fröjder förbi.
Småfåglarna tysta och frösna
Ska flyga från lindarna trø.*

OBZIRNOST

*Če bi ljubezni tvoje žar ugasnil,
Morda ugasnil ne, se le shladil,
Kako bi, dragi, mi tedaj pojasnil –
Z lažjo obzirno bi resnico skril?*

*Ne, meni ti ne mogel bi lagati,
Resnico bi mi rekel, naj boli!
Bolelo bolj bi tebe, ker jokati
Ve le srec, ne jočejo oči.*

*Jaz nisem žalega ti nič storila,
Vzrok krivde bi na meni sploh ne bil.
Pomagaj mi, da lažje bom odkrila
Ta del značaja, ki si mi ga kril.*

1975

*Bojiš se, da ne mogel bi držati
Besede dan, ker si tak slabič
Besede mi zato ne moreš dati,
Ker z njo ne dal bi, dragi, skoraj nič!*

*Če bi se jaz pri tebi zadolžila,
Ogoljufana bi nekoč bila!
Prj ali slej bom, vem, ugotovila:
Ljubezen ni le lepa pravljica!*

*Ker žar ljubezni tvoje je ugasnil,
Morda ugasnil ne, se le shladil,
Dovolj obzirno si mi to pojasnil,
Zaręs pošten mi, dragi, tokrat bil!*

DOMOV

*Zidovi tuji, ječča so postali,
Jaz jetnik vkljenjen in v verige det...
Škozi ozko lino ječče žarek mali
Otožen, a svetel, mi nosi svet.*

*Od kar tu bivam, leta so minula,
Kot blisk jih je že več kot štirideset!
Mladost je z njimi kakor da usula
Se. Drug za drugim se zapira cvet.*

*Tujina tem občutkom vsem je kriva, 1955
Nič ni prikrila žalosti, gorja!
Čkanje kujješ, si kot vješča siva,
In zadušila si moj klic srca!*

*Domov! Tako brezmejno dom me vabi,
Bog ve, kako srce tja koprne.
V okolje novo tuji svet me ugrabi,
Tu v nedogled ujeto me drži.*

*Ko v duhu gledam vas, domače kraje,
Škozi lino »ječče« k vam srce vzletil!
Kot vedno krasna domovina vsa je –
Morda uspem okove sneti si!*

MALONEDELSKA

*Blag vetre veje nad koruzno njivo,
Čriček že poje pesem očarljivo!
Bahajo se fižolovke košate,
Buča je skrila se na robu trate.*

*Počasi pada mrak na te poljanč,
Noč v sen zaziblje Malonzedeljčanč.
Le drobna lučka v oknu, pri sosedu
Nastavlja past zaspanemu pogledu.*

2005

*Telička kmalu bo telila liska.
Iz babjega kotu se rahlo bliska.
Petelin je zapel nekje na vasi,
Poslavlja noč pred jutrom se počasi.*

*Bogata polja, rodni sadovnjaki,
Jeseni tudi polni polovnjaki;
Pod grozdem šibijo se brajde naše,
Nič čudnega, če ateku to pašel!*

*Jel paradižnik je lepo rudeti,
Od radosti oko se mami sveti!
Za trud, ki sta ga z atekom vložila,
Nadejata jeseni se plačila.*

ODMEV

*Podala sem se v tek za srečo,
Ki jo pogoltnila je noč...
Le kdo bi mogel jo, bežečo
Ujeti, ko izginja proč!*

*Ko se sedaj nazaj oziram,
V daljavi lučka trepeta:
Trudeč se, svežo sled ubiram,
Notranjost mi vihar tepta.*

*Poskušam najti pot iz mraka,
Le trnje slutim vsepovsod.
Storiti ni mi moč koraka,
Ne vem, kje vodi pot od tod.*

2003

*A čutim, da življenje v meni
Kipi in si želi obstanka!
Nekoč med spodrsaljaji vsemi
Se razvozlala bo uganka.*

*Morda zbudim se zjutraj srečna...
O, da bile bi vse le sanje!
Pa niso. To je mora večna:
Le zame noč – za druge dan je!*

*Pomoč! Zakličem v gmoto teme.
Nek glas z daljave up mi utrne...
Bil je odmev, ki z gole stene
Edini, posmehljiv se vrne!*

2004

NAJ ZOPET JOČEM

03

*Naj zopet jočem? Dosti sem jokala.
V življenju je veliko temnih dni.
Naj strah me bo?
Saj vedno sem se bala.
Kdor dosti joka, vsega se boji.*

*Že zjutraj se bojim, ko sonce vzhaja,
Saj do večera je še dolgi dan.
Tesnoba čudna
V duši se poraja;
Obraz, prej znan mi, zdi se kot neznan.*

*Prijatelj, pred teboj sem tudi v zmedbi;
Mar si to res ti? V glavo mi ne gre!
Ko v tvojo dušo
Išččejo pogledi,
Oko nič znanega mi ne uzre.*

2005

*Pogled bi umaknila, a ne zmorem.
Najbolje je, ne videti vsega!
Bolj gledam,
Bolj me muči v strahu norem
Resnica, ki jo včasih le poznam.*

*Naj zopet jočem?
Dosti sem jokala!
V življenju je
Veliko temnih dni.
Naj strah me bo?
Saj vedno sem se bala.
Kdor dosti joka,
Vsega se boji.*

2002

OB POROKI (sestri Jelki, 1962)

*Preždraga, tvoja pot življenja
Na novo danes se začnena.
Kdo ve, kaj čaka te na njej?!*

*Vzlika srčče, nič trpljenja,
Tako bi ti želela jaz;
Že zdavnaj je stezo utrla
Usoda v tvoj prihodnji čas!*

*Vzlie vsemu ti želim
Preždraga moja,
čestitati
Za ta pomembni dan!*

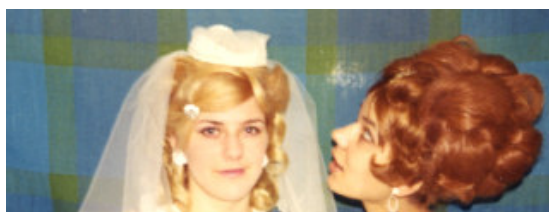
*Končuje se ti pot
Prelešno peštra
S tem, da gre h kraju tvoj
Dekliški čas.*

*Poslej ti bo le v dvoje dovoljeno.
Ob tvoji strani hodil mož bo tvoj.
Nič več ne boš dekleček osamljeno,
Ker v dvoje vajin trud bo za obstoj.
Želim vama uspehov na to pot,
Naj trnje sproti v cvetje se spreminja!*

*Nudita vedno
Medsebojno si pomoč,
In vajino življenje bo
Kot lepa melodija!*

PREĐ POROKO (Seštri Olgii)

*Brezskrbna, mlada leta!
 Nato ostanejo le sanje,
 Sanje, ki so prijetne in lepe.
 Ko se zbudiš,
 Se sen razblini v nič.
 Želiš si sanjati naprej,
 A hrup, ki te je pravzaprav zbudil,
 Ne da ti več zaspati.
 Pač upaš, da prihodnjo noč
 Morda se sanje ponovijo.*

1969

*A do noči je še ves dolgi dan!
 Toliko vsega se lahko zgodi:
 Če je nevihta, svet je mrk,
 Pri svetlem, sončnem dnevu
 Pa je lahko spregledati
 Težave, bol skrbi,
 Iz česar je sestavljeno življenje...*

*Življenje, večni mozaik!
 Tudi midve sva – ti in jaz,
 Sestavni del, dva drobna dela.
 Miljoni delov, takšnih kot midve
 Nekje želi dočakati noči,
 Za sanjami hrepenijo,
 Mislječ, da se v okrilju teme
 Pomanjšajo težave in skrbi.*

*Že res, da se v mladosti često
 Dogodki jemljejo lahkotno.
 Čas pa hiti, življenje teče,
 V njem razočaranje doseže
 Prav kmalu, prvo, častno mesto!
 Bila sem mlada tudi jaz,
 Brezskrbna in vesela,
 Pa to le kratek čas.
 Življenja tok močan*

1985

*Z lažjo, prevarami spletkan
Potegnil me je v vode
Skritega vrtinea.
A še obstajam,
V večnem boju z njim!*

*Ti pa v usodne vode
Si zaplula sama,
Odvrgla vesla, nočeš več veslati.
Zakaj predajaš se tokovom krutim,
Ki kadar zgrabijo, držijo?!
(V skrbi zate me boli sreč!)
nikoli ne iznebiš se njih objema.*

1968

*Iskala boš zavetje;
Tvoje veslo
Morda bo plavalo
Tam daleč na površju...
Ujeti ga! ti naj bo geslo.
Tako še pred vrtinecem temnim
Zaustaviš
Svoježa življenja barko!*

Ostani srečna!

SJEČANJA TRAG

*U mislima, u snovima
Zauvijek samnom su slike
Rodnog kraja mog.
I sjećanja
I čežnja vsa su cvjetovi
Što majko ti
Na put si dala mi,
Na put taj daleki.*

*I poput ptice laste sad
Duž brda, polja i šuma
Rodnog kraja mog,
Na tajne čežnje krilima,
Što upravlja i mislima
Me nosi mašte ljet
U strani, tuči svjet.*

*Ne znači taj oproštaj
Kratak još kraj!
Ja, majko, ću opet
Ti doći, to znaj.
U sreću je mom
Tvoj maleni cvjet,
A zove u daljinu plavu me svjet.*

2004

*Ta želja mi vlada,
Da vidim šta još
Od mene sakriva –
Zar dobar je, loš!
Za suncem i vjetrom
U strani svjet ću poč,
Sa pticama ponovo doć!*

*Taj strani put me vodi svud.
Ja uvijek sjećam se tebe,
Rodni kraju moj!
I godine što prolaze*

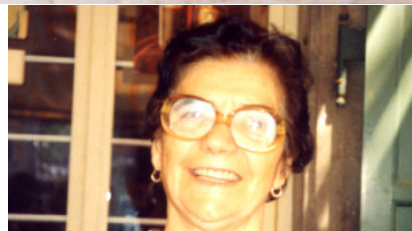
*Sve jače zovu: vrati se!
Jer tuče zemlje svet
Kao uveli je cvjet!*

*Ta želja, da vidim,
Je kriva za sve,
Dok prolazi vrijeme,
Oduze mi te!
Tek čežnja i cvjet
U sreću so mome,
Da želim se vratiti domku svome!*

*A nisu mi laste
Kazivale put,
Tu ostave mene,
Pa neznam ni kud.
Sva maštanja mlada
Su nestala u mrak,
Dok ostaje sjećanja trag!*

I TABERNAKLETS BONING

(V tabernaklju tiho bivaš)

*Här, i tabernaklets boning
Bor du, Jesus, dag och natt.
Och du manar till försoning
Fattigas och rikas sak:*

*"Ni som bär på skuld och smärta,
Kom till mig, här får ni tröst!
Jag kan läka era hjärtan;
Stanna upp och hör min röst!"*

1995

*Vi kom hit från närr och fjärran,
För att vara nära dig.
Detta är oss den högsta ära
Att få kalla dig – vår vän!
Du kan allt om våra blunder,
Du ser all vår maktlöshet.
Styrk oss inför svåra stunder,
Stå oss bi i evighet!*

*Du får leda oss på färdan
Genom livets berg och dal.
Du, som frälsat hela världen –
Nådig herre, gör ditt val!
Rena oss från synd och smärta,
Så att vi kan leva rätt!
Fyll med glädje våra hjärtan.
Ge oss frid och salighet!*

SAM

*Čez jaso gorsko vodi pot,
V strmine se oko zazre.
Spomini vstajajo, ko tod
Hodila sva midva, dekle.*

*Ljubila, draga, si prevreč
Ta strmi svet in to stezo,
Planino in prepad grozeč,
Zato te zvabil je na dno!*

2005

*Globoka, čista kot morje
Ljubezgen vezala sreče.
Bila sva srečna, zdaj spoznam
Kaj si bila mi, ko sem sam!*

*Spet sam na jaso grem sedet,
V samoti svoji ves potrt.
Vse je tako še kot poprej,
Le jaz želim si, draga, smrt.*

*Zahaja sonce za goro,
Tema je legla. Vse že spi.
Zvezda nebroj zlati nebo;
V daljavi nov se dan budi.*

GRODORNAS BRÖLLOP

(ZABC)

*Grodor! Grodor!
Firade ett bröllop,
Samlade från närr och fjärr!
Vad de åt! Aj, vad de åt,
Samt drack och sjöng på festen!
Rega-rega-reg,
Rega-rega-reg, kvack, kvack!*

*Lilla floppa, unga bruden,
Brudgum hette långben-kar;
Paret dansade till ljuden:
Rega-rega-reg, kvack, kvack!*

*Efter maten dansar alla.
Mörkret faller i sin takt.
Dansen går, så marken skakar:
Rega-rega-reg, kvack, kvack!*

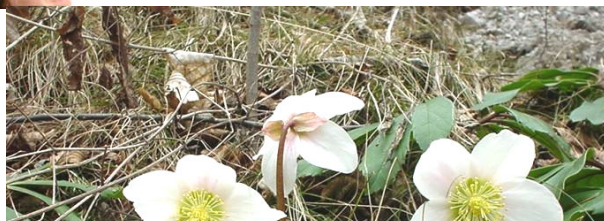

*Leve! Leve!
Brudgum! Leve bruden!
Skål! Toastmasters höj ditt glas!
Dundrande -, dundrande
Tvåhundra stämmor:
Rega-rega-reg, kvack, kvack!*

*Leve brudgum! Leve bruden!
Rega-rega-reg! Rega-rega-reg!
Kvack, kvack! Kvack, kvack! Rega-rega...
Skål! Toastmasters höj ditt glas!
Dundrande tvåhundra stämmor:
Rega-rega-reg, kvack, kvack!
Rega-rega-reg, rega-rega-reg, kvack, kvack!*

ZOPRET SE OGLAŠA

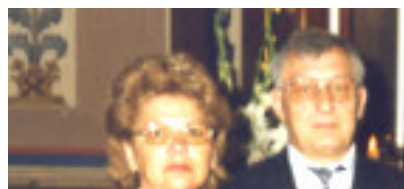
*Zopet se oglašáš,
To me preseneča.
Ti si, ki naglašáš:
Zame vsa si srčca!*

*Nisem več verjela,
Da se spomniš name;
Takšno sem imela
Temne misli same!*

*Glas tvoj pa odstranil
Težo je morečo.
Z molkom si me ranil,
Zdaj mi vračaš srčco!*

ZAVZETA POSLUŠAM

*Slutim, da si tu, ob meni,
Pe čeprav le kot privid.
Spomin na to, da si res bil tu,
Je vendar še čisto svež.
Zavest, da kmalu spet prideš,
Me brezmejno osrečuje
Ter vzbuja upanje in hrepenenje,
česar pa ti najbrž ne veš.*

*Vsega res ne moreš vedeti,
Saj ni napisano na mojem čelu.*

*Morda tudi ti slutiš
In si prav tisto kot jaz*

Želiš tudi sam...

Nekoga dne ti razkrijem,

Kaj vse mi pomeniš.

S strahom in upanjem sicer,

Kaj bo potem, ko priznam.

Dokler ne izrečem naglas,

Je to moja skrivnost.

Takšne skrivnosti, veš

Je nadvse prijetno imeti.

Ko bom uvidela,

Da si dovzeten za mojo izpoved,

Tedaj pač ne vem

Kaj bi si lepšega mogla želeli.

Poprej se še trudim priti

Do jedra tvojim željam in mislim.

Verjamem, da sem že blizu,

Do dna pa s silo prodrati ne skušam.

Ti sam mi boš moral odkriti

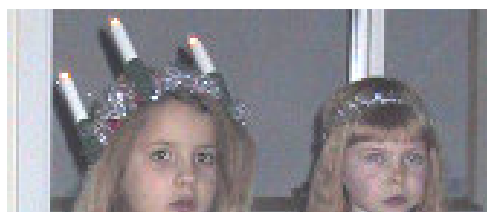
Najskrivnejši del, ki je zame.

In ko boš začel govoriti,

Tę, vędi, zavzeta poslušam...

1999

POMAGAJ SI SAM

*Nekoč bila sem slepa za okolje.
Verjela sem, da zame srčče ni.
V tem zdaj sem poučena malo bolje,
Vem, da tako se vsem ljudem godi.*

*Občasno vsakogar življenje tarč,
Zakaj in kdaj – tu določila ni!
A dejstvo je, da vsepovsod prevarč
Na preži so, da zmotijo ljudi.*

2003

*Nikomur prav dognati ni mogoče,
Od kod se jemlje množica utvar.
Le naše misli – zase imeti hoče,
Kje neki bližnji – sebi vsak je mar!*

*V ospredju za slabiče ni prostora,
Tako v ozadju, strti se gneto.
Besedo »hoče« naj zamenja »mora«
In mnogokaj se spremeni bo!*

2004

EN HÅLSNING HEMIFRÅN

(Že pada mrak)

*I kväll, som många gånger förr
Hörs aftonklockors fjärran sång.
Den smyger genom hjärtats dörr,
Och smeker mig med sin ding-dong.*

*När klangen tystnar, vaknar verkligheten:
Det känns så ensamt här i fjärran land!
Förr blev jag ofta nöjd med ensamheten,
Nu längtar hjärtat efter barndomsband!*

*Så många kvällar stod jag här,
Min tanke flög, och hjärtat log.
När barndomsby med kyrkan där
I drömmars värld jag återsåg!*

2004

*Och varje gång, när klockor börjar ljuda,
En hälsning långt, långt hemifrån jag får.
Min längtan vaknar, känslor börjar sjuda;
Förbi är barndom. Framtid återstår.*

SPÖDRSLJAJ

*Stegujem roki. Neudobno
Loveč se za to biljko drobno,
Globoko sapre si zajamem,
Da se pomotoma ne ukanem,
Da ne spodrsne mi pri hoji...
Koraki negotovi moji
Izdajo me. Pa se spotaknem
In z mesta več se ne premaknem.*

*»Minilo bo«, bi rekla mama,
To govorim si tudi sama.
Klečim v tem blatu, v noč vzdihujem
In odrešitve pričakujem.*

1977

*Glej, že jasni se, zarja vzhaja,
Na vzhodu jutro se poraja!
V sreče se drobčen up prikrade;
Dokler gojim vsaj kanček nade,
Vem, da še vse ni izgubljeno,
Ne v upa strugi izsušeno.*

*S teme se dviga slutnja srčče,
Zaznavno le in prav boječče.
Stegujem roki. Neudobno
Loveč se za to bilko drobno
Na noge končno se postavljam.
Čemu se zopet obotavljam!?
Moč se po udih mi pretaka,
Poskusim prva dva koraka...*

Uspelo je. In gre.

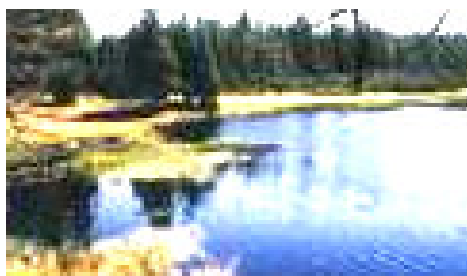
MARIBOR

*Hejlå, hejla: a-a-a-a, a-a-a-a!
När jag återser mina drömmars stad,
Maribor!*

*Hejlå, hejla: a-a-a-a, a-a-a-a!
Underbara värld!
Kan du ana mina tankars färd,
Mitt hjärta hos dig bor!*

*Det doftar så gott från gran och tall;
Här dansar små vilda djur sin bal:
De dansar till gamla trädens sus, som tagna av rus!
Från marken i vit en gammal björk
Står där som en lykta. Det är mörkt.
Det tisslar och tasslas mellan bok
Och ek i vår skog!*

Hejlå, hejla: a-a-a-a, a-a-a-a!

*Se! Morgonen speglar solens glans,
Små daggpärlor sipprar här varstans.
Och lärkornas kvitter passar fint i vårlabyrint!
På floden, vid mina drömmars stad
Gör ringar på vatten fallna blad.
De buskiga träden formas fram,
Med vindarnas kam.*

*Hej, du sköna värld!
Hej, min nya dag!
Se här! Nu kommer jag.
För att återser
Mina drömmar stad,
Det gör mig riktigt glad.*

ATEK, SE SPOMNIŠ

*Čas prehiteva. Kje so zdaj leta,
Prve korake drobila sem v svet!
Š tvojo dobroto bila so prežeta,
Rada spominjam teh srečnih se let.*

*Atek, se spomniš, ko Rinko, naš psiček
Sestrici Olgi pomočnik je postal?
K prvim stopinjam svoj mehki kožušček
V varno oporo ji je dajal.*

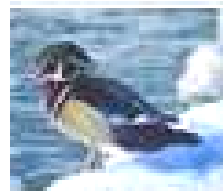
*Mislil na zimske večere prekrasne,
V domčku našem je sreča bila!
Smeh in kramljanje, pesmi večglasne –
Ta ki rad poje, veselje poznal!*

*Ti si učil nas, atek naš, peti,
Š tem si odkril nam pravi zaklad.
Š pesmijo v srečo pokazal živeti,
Z njo si pričaramo večno pomlad.*

*Leta otroštva so hitro minila,
Šli smo po svetu, vsak na svoj kraj.
Presem slovenska – lepa in mila
Dalječ od doma pričara nam raj!*

KÄRLEKEN ÄR

*Kärleken är
Att ha ett varmt intresse för någon
Och att tycka om...
Kärleken är som ett fångelse,
Eller också som en gård
Fylld med blommor.
Man kan gå in,
Men aldrig komma ut igen.*

*Kärleken är som en vild fågel:
Man kan inte hålla fast den.
Man får aldrig nog av kärleken,
Utän man vill hela tiden
Ha mer och mer av den.*

*Kärleken är när solen skiner,
När åkrarna är fulla av sädeskorn
Och när barnen känner
Sin mors närhet.
När alla fåglar kan flyga fritt
Tillsammans med sin flock,
Då handlar det om kärlek.*

*Jag har alltid undrat
Varför kärleken och hatet
Står så nära varandra;
Blir man kär för att älska
Eller för att bli älskad?
Kanske både ock.*

ČAS SLOVEŠA

*Čas sloveša – morava se posloviti;
Zgodba, ki sva jo začela, tu konča.
Prej ali slej do tega moralo je priti,
Ob slovesu vselej mrje kos srea!*

*Vse prekmalu bova na razpotju stala,
Zgodba, pravkar doživeta, bo spomin.
Vse, kar lepšega v življenju sva si dala,
Kakor sneg skopni brez vidnih bolečin.*

*Čas sloveša – morava se posloviti;
Zgodba, ki sva jo začela, tu konča.
Prej ali slej do tega moralo je priti,
Ob slovesu vselej mrje kos srea!*

*Zbogom! Toda tu ostajajo spomini
Na trenutke sreče najinih noči.
To skrivnost srea razkrijva mesečini,
Kar sva doživela v nama še živi.*

*Čas sloveša – morava se posloviti;
Zgodbe, ravnokar začete, konec je.
Prej ali slej do tega moralo je priti,
Ob slovesu vsakič mrje mi sreč!*

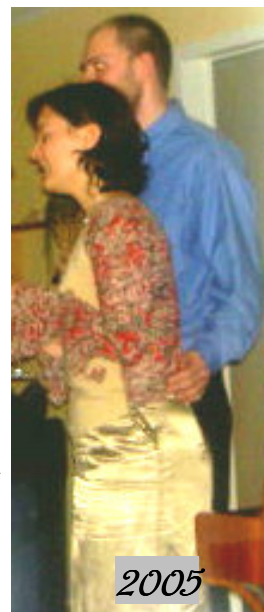
VÅRSAGA

*Vårvindarna kom. Marken sattes helt i blom.
Havets vågor lekter i vår vik,
I luften snurrar smått av romantik!
Träden doftar, tiden går,
Fiskar lekter, hjärtat slår.
Fåglar sjunger här i solens sken;
Min längtan går till dig, min vän.*

*Sommaren är redan här, det är skönt att vara kär!
Vi har funnit egen sång, låt den klinga
Gång på gång, gång på gång!
Och när sommarn tagit slut, kärleksången tonat ut,
Då har vi två fått varann och vårsaga blivit sann.*

*En del av natur, som tar hand om livets ur
Präglar oss med hardant allting blir,
Den sörjer för den tid vi lever i.
Höst bär frukter i sin barm,
Varje årstid har sin charm.
Vinterdvalan ger en själslig frid,
Och våren är en härlig tid!*

*Sommaren är redan här, det är skönt att vara kär!
Vi har funnit egen sång, låt den klinga
Gång på gång, gång på gång!
Och när sommarn tagit slut, kärleksången tonat ut,
Då har vi två fått varann och vårsaga blivit sann.*

PRISPODOBA JESENI

*Pritoževala sem se nad jesenjo,
Nad listi, ki so padali z vejevja.
Bila sem žalostna nad spečo zemljo,
Premalo sonca, vse preveč deževja.*

*Kot da ne vedela bi, kaj pomeni
Jesen! Ko pride, čas je za počitek;
Stvarstvu, rastlinju, zemlji – tudi meni,
Pomlad sledi ji kmalu, nov užitek!*

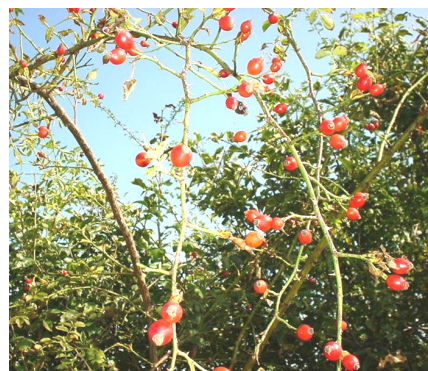
*In zdajci nas obišče bela zima,
Z odejo snežno speči svet ovije.
Z dreves košatih Dedek Mraz prikima;
Že sto let bele brade si ne brije.*

*Pod rahlimi koraki zima poka,
Kristalno čista snežna je prevleka.
Ob zmrzli strugi vaškega potoka
Baha v belini se razkošni smreka.*

*Prav kmalu pa je konec beli zimi;
Pod žarki sonca sneg tali se, joka.
Pomlad nastopi v svoji veličini,
Prebujajoča se narava stoka.*

*Ozelelenele so prej gole veje,
Na svežih biljkah se rode cvetovi;
Zroč rast, brstenje, se srec mi smeje,
V naravi se obnavljajo rodovi!*

*In že je tu poletje, v vsej lepoti;
Zoreča polja, vrt in sončni dnevi.
Neugnan nemir življenja se poloti;
Omamljajo dišave, ptičji spevi!*

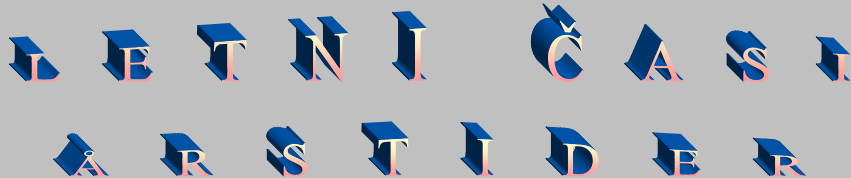
*Spet leto šlo je naglo naokoli:
Jesen in zima ter pomlad, poletje;
Narava nas zanaša gori, doli,
Obnavljajoč vse živo, tudi cvetje.*

*Čemu bi naj jeseni žalovala –
Zelenju se mladost bo obnovila!
Ko pa slovo bo meni moja dala,
Nikdar nazaj se več ne bo vrnila!*

*Morda zato otožna sem jeseni,
Ko listi nezadržno z vej lestijo;
Ker zdi se mi, da so odpadli meni –
Namesto listov – leta ščestijo!*

Letni časi - Årstider

Pričujoča zbirka pesmi je izdana na podlagi dolgoletnega ustvarjanja na področjih besedil pesmi, prevajanj ter pesnikovanja. Izbor ilustracij in fotografij se delno nanaša na vsebino pesmi, delno pa je slučajan. pesmi so v slovenskem, švedskem in hrvaškem jeziku in so vsebinsko nabožne, osebno izpovedne ali splošno ljubezenske, polne razpoloženja, kakršno nam iz dneva v dan nudi življenje. Mnoga besedila so namenjena branju, druga so pevna, zanje obstajajo tudi melodije, nekatere so že zapete in posnete, druge še čakajoče na svojega skladatelja. Hrepenenje, želja po nežnosti in razumevanju, pogršanje nekoga ali nečesa, očitki; vse to so ponavljajoče se teme iz generacije v generacijo in obstajajo tudi v pričujočih besedilih. Skratka - zbirka

Letni časi je knjiga, primerna za vse tiste, ki jim vera, upanje, ljubezen in tudi pesem nekaj pomenijo, nekaj kar jih navdihuje z močjo in jim zaljša življenje.

Denna något annorlunda diktsamling har gjorts efter en lång tids diktning, både på slovenska och svenska, därav den språkliga blandningen. Några av dikterna har tidigare publicerats i olika antologier och tidskrifter, några har uppkommit i samband med sång och musik som utövas inom författarens närmaste krets och andra genom hennes behov av att uttrycka sig. Tillförande fotografier är dels allmänna illustrationer, dels känslomässigt kopplade till respektive text. Innehållet handlar om tro, hopp och kärlek samt har vissa drag av andra insikter som livet skenker oss dagligen. Längtan efter kärlek, ömhetstörst, saknad, ödmjukhet - allt går igen, generation efter generation.

Årstider är med andra ord en diktsamling för alla, för vilka kärlek och dikt är något väsentligt, något som ger en styrka för att kunna leva vidare och må bra.

Augustina Budja
budja@bredband.net

ISBN 91-974694-3-2

Tisk / Tryck

Ordgruppen / Författarens Bokmaskin, Stockholm, 2005